

ЗАКОН

за ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА ТРУДОВАТА МИГРАЦИЯ И ТРУДОВАТА МОБИЛНОСТ

(Обн., ДВ, бр. 33 от 2016 г.; изм. и доп., бр. 97 от 2016 г. и бр. 97 от 2017 г.)

§ 1. В чл. 1, ал. 1, т. 3 след думата „граждани“ се добавя „в чужбина, включително“.

§ 2. В чл. 3, ал. 1 думите „по свободно“ се заменят с „в областта на свободното“.

§ 3. В чл. 7 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 2 след думите „като командировани“ се добавя „или изпратени“.

2. В ал. 5 думата „продължен“ се заменя с „продължаван общо“.

3. В ал. 6 след думите „необходими за“ се добавя „регистрация на заетостта и за“.

4. В ал. 11 след думите „пребиваване и работа“ се поставя запетая и се добавя „когато са единен документ“ и се поставя запетая.

§ 4. В чл. 8, ал. 1, т. 2 думите „и чл. 24в“ се заличават.

§ 5. В чл. 9 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1:

а) в т. 3 накрая се добавя „и членовете на техните семейства“;

б) създава се т. 12:

„12. ползвачи се с правата по чл. 25 от Закона за борба с трафика на хора.“

2. В ал. 2 думите „т. 9 и 11“ се заменят с „т. 9, 11 и 12“.

3. В ал. 3 след думата „командирован“ се добавя „или изпратен“.

4. В ал. 4 след думата „командирован“ се добавя „или изпратен“.

§ 6. В чл. 10 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 след думата „уведомява“ се добавя „писмено“.

2. В ал. 3 думите „ал. 2“ се заменят с „ал. 1 и 2“ и след думата „командированите“ се добавя „или изпратените“.

3. В ал. 4 думата „командировката“ се заменя с „командироването или изпращането“, а думата „лицето“ се заменя с „местното лице“.

§ 7. В чл. 11 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1:

а) в т. 4 след думата „Швейцария“ запетаята се заменя със съюза „или“, а думите „с разрешено дългосрочно или постоянно пребиваване в Република България или“ се заличават;

б) в т. 6 думите „искането за предоставяне на решение по чл. 7, ал. 3“ се заменят със „заявление“ и накрая се добавя „и 2 и чл. 77, ал. 1 и 2“;

в) в т. 7 след думата „уведомление“ се добавя „по реда на чл. 24 от Закона за насърчаване на заетостта“ и думите „искането за предоставяне на решение по чл. 7, ал. 3“ се заменят със „заявление“;

г) създават се т. 12 и 13:

„12. исканата продължителност надвишава максимално допустимата обща продължителност без прекъсване на територията на Република България по чл. 7, ал. 5 или за съответния вид разрешение;

13. работодателят има влязло в сила наказателно постановление по чл. 128, т. 2 от Кодекса на труда в предходните 12 месеца преди подаването на заявлението за разрешаване на достъп до пазара на труда по чл. 7, ал. 3.”

2. В ал. 2 думите „3, 5, 6, 7, 8, 9 и 10“ се заменят с „3 и 5–13“.

3. Създава се нова ал. 3:

„(3) При регистрация на заетостта на граждани на трети държави по реда на този закон изпълнителният директор на Агенцията по заетостта отказва регистрация в случаите по ал. 1.”

4. Досегашната ал. 3 става ал. 4 и в нея думите „ал. 1 и 2“ се заменят с „ал. 1–3“.

§ 8. В чл. 12, ал. 1, т. 2 след думата „командирован“ се добавя „или изпратен“.

§ 9. В чл. 13 ал. 5 се отменя.

§ 10. В чл. 14, ал. 2 след думите „министърът на труда и социалната политика” се добавя „може да”, а след думата „равнище” се поставя запетая и се добавя „от създадени със закон национални професионални организации”.

§ 11. В чл. 15 се правят следните изменения:

1. Алинеи 1 и 2 се изменят така:

„(1) Единното разрешение за пребиваване и работа се издава от Министерството на вътрешните работи съгласно чл. 24и от Закона за чужденците в Република България и съдържа предоставеното от изпълнителния директор на Агенцията по заетостта решение по чл. 7, ал. 3.

(2) Решението по ал. 1 се предоставя при спазване изискванията на чл. 7, ал. 1 за граждани на трети държави, които:

1. кандидатстват за разрешение за пребиваване с цел работа, или
2. притежават валидно разрешение за пребиваване на територията на Република България за цели, различни от трудова заетост.”

2. В ал. 3 думите „заетостта, като общата продължителност не може да надвишава три години” се заменят със „заетостта при условията на чл. 7, ал. 5”.

3. В ал. 5 думите „тригодишния срок” се заменят със „срока”, а накрая се поставя запетая и се добавя „без да се прилага условието по чл. 5, ал. 2”.

§ 12. В чл. 16 се правят следните изменения и допълнения:

1. В т. 1 накрая се добавя „или изпращането”.

2. В т. 2 думите „продължително пребиваване за целите на” се заменят с „лице, преместено при”.

3. Създава се нова т. 5:

„5. получили разрешение за пребиваване и работа тип „Синя карта на Европейския съюз;”.

4. Досегашната т. 5 става т. 6.

§ 13. В чл. 18 се създава ал. 4:

„(4) Условията, на които следва да отговарят мотивите за предложението по ал. 2, се определят с правилника за прилагане на закона.”.

§ 14. В чл. 19 думата „осъществяват” се заменя с „извършват”.

§ 15. В чл. 23 се правят следните допълнения:

1. В т. 2 накрая се поставя тире и се добавя „за срока на командироването или изпращането”.

2. Създава се т. 5:

„5. получили разрешение за лице, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер.”

§ 16. В чл. 24, ал. 3 след думите „без прекъсване” се добавя „в рамките на календарната година”.

§ 17. В чл. 29а, ал. 2 думите „в срок от 7 работни дни” се заличават.

§ 18. В чл. 30 се правят следните допълнения:

1. В т. 1 след думата „командировани” се добавя „или изпратени”.

2. В т. 2 накрая се поставя запетая и се добавя „включително, което произтича от споразумения на Европейския съюз с трети държави”.

3. Създават се т. 5 и 6:

„5. получили разрешение за пребиваване и работа тип „Синя карта на Европейския съюз;

6. получили разрешение за лице, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер.”

§ 19. В чл. 32, ал. 1 думата „изпратени” се заменя с „изпратените”.

§ 20. В чл. 33 думата „осъществяват” се заменя с „извършват”.

§ 21. Член 35 се изменя така:

„Чл. 35. Този раздел не се прилага за граждани на трети държави, които:

1. кандидатстват за убежище или международна закрила или се ползват от временна закрила;

2. упражняват правото си на свободно движение в Европейския съюз и Европейското икономическо пространство;

3. са командировани или изпратени в рамките на предоставянето на услуги – за срока на командироването или изпращането;

4. са получили разрешение за извършване на дейност на свободна практика в Република България;

5. са получили разрешение за пребиваване и работа тип „Синя карта на Европейския съюз;

6. са получили разрешение за сезонен работник;

7. са приети като научни работници за целите на провеждане на научноизследователски проект по споразумение за прием с научноизследователска организация;

8. са приети в редовна форма на обучение във висше училище или преминават краткосрочно практическо обучение като част от обучението.”

§ 22. В чл. 36 се правят следните изменения и допълнения:

1. АLINEЯ 1 се изменя така:

„(1) Граждани на трети държави, които са приети като научни работници по трудов договор с научноизследователска организация за провеждане на научно изследване в рамките на научноизследователски проект, упражняват заетост, включително академична, на територията на Република България без разрешение за работа – за срока на продължителност на проекта и с разрешено пребиваване съгласно чл. 24б, ал. 1 от Закона за чужденците в Република България.”

2. Създава се нова ал. 2:

„(2) Граждани на трети държави, които са приети като научни работници в друга държава - членка на Европейския съюз, държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Швейцария, може да упражняват заетост, включително академична, на територията на Република България без разрешение за работа при спазване на изискванията на чл. 24б, ал. 7 и 9 от Закона за чужденците в Република България.”

3. Създава се ал. 3:

„(3) След приключването на научноизследователския проект по ал. 1 гражданинът на трета държава има право в рамките на девет месеца да търси и да започне работа и да ползва посреднически услуги за заетост съгласно Закона за насърчаване на заетостта – след подаване на заявление за регистрация в Агенцията по заетостта в срок 7 работни дни.”

4. Досегашната ал. 2 става ал. 4 и в нея след думите „ал. 1” се добавя „и 2”.

5. Създава се ал. 5:

„(5) Трудовият договор по ал. 1 съдържа условия относно провеждането и приключването на изследването, както и за мобилност в други втори държави членки, когато такава е планирана.”

§ 23. В чл. 37 думата „осъществяват” се заменя с „извършват”.

§ 24. В чл. 38 ал. 2 се изменя така:

„(2) След приключването на обучението по ал. 1 гражданинът на трета държава може да се ползва от правата по чл. 36, ал. 3.”

§ 25. Създава се чл. 38а:

„Чл. 38а. (1) Граждани на трети държави, които са приети като стажанти по трудов договор с условие за стажуване с български работодател, упражняват заетост на територията на Република България без разрешение за работа – за срока на продължителност на стажа и с разрешено пребиваване съгласно чл. 24в, ал. 1 от Закона за чужденците в Република България.

(2) Трудовият договор по ал. 1 съдържа програма на стажа и условия за провеждане на теоретично и практическо обучение.

(3) Случаите по ал. 1 се регистрират в Агенцията по заетостта от работодателя, който ги приема за провеждане на стаж.”

§ 26. В раздел VI се създава чл. 39а:

„Чл. 39а. Този раздел не се прилага за граждани на трети държави, които:

1. кандидатстват за убежище или международна закрила или се ползват от временна закрила;

2. заедно с членовете на своите семейства и независимо от гражданството си упражняват правото си на свободно движение в Европейския съюз и Европейското икономическо пространство, включително, което произтича от споразумения на Европейския съюз с трети държави;

3. са получили разрешение за пребиваване и работа тип „Синя карта на Европейския съюз“;

4. са получили разрешение за лице, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер;

5. са получили разрешение за сезонен работник;

6. са командировани или изпратени в рамките на предоставянето на услуги – за срока на командироването или изпращането;

7. са получили разрешение за извършване на дейност на свободна практика в Република България.”

§ 27. В чл. 43, ал. 1, т. 2 след думата „командирован” се добавя „или изпратен”.

§ 28. В чл. 49 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 след думите „свободно движение” се поставя запетая и се добавя „включително, когато са командировани или изпратени в рамките на предоставяне на услуги”.

2. Създават се нови ал. 3 и 4:

„(3) От правата по ал. 2 се ползват и притежателите на разрешение за продължително пребиваване като научни работници, студенти, стажанти, ученици и доброволци.

(4) От правата по ал. 2 се ползват и членовете на семейства по чл. 9, ал. 1, т. 2, 3, 5 и 6.”.

3. Досегашните ал. 3 и 4 стават съответно ал. 5 и 6.

§ 29. Създава се чл. 53а:

„Чл. 53а. Данъчните облекчения по чл. 49, ал. 2, т. 12 не се прилагат в случаите, в които регистрираното или обичайното местопребиваване на членовете на семейството на научен работник, за които той подава съответната декларация, е извън територията на Република България.”

§ 30. Член 54 се изменя така:

„Чл. 54. (1) От правата по чл. 49, ал. 2, т. 3–9 се ползват и чужденците, получили разрешение за работа или разрешение за извършване на дейност на свободна практика.

(2) От правата по чл. 49, ал. 2, т. 3–6, 8 и 9 се ползват и чужденците, допуснати на пазара на труда по силата на международни договори, сключени на основание чл. 62.

(3) В случаите на регистрация на краткосрочна заетост чужденците по чл. 9, ал. 3 и 4, както и по чл. 24, ал. 3 се ползват от правата по чл. 49, ал. 2, т. 3 – 9.”

§ 31. В чл. 55, ал. 3 накрая се поставя запетая и се добавя „включително в изпълнение на Регламент (ЕС) № 2016/589 на Европейския парламент и на Съвета от 13 април 2016 г. относно Европейска мрежа на службите по заетостта (EURES), достъп на работниците до услуги за мобилност и по-нататъшно интегриране на пазарите на труда и за изменение на регламенти (ЕС) № 492/2011 и (ЕС) № 1296/2013 (ОВ, L 107/1 от 22 април 2016 г.)”.

§ 32. В чл. 58, ал. 1 след думата „командиrowане” се добавя „или изпращане” и думите „наредба на Министерския съвет” се заменят с „наредбата по чл. 5, ал. 3”.

§ 33. В чл. 59, ал. 2 думите „лицата по чл. 27, ал. 2, т. 2 и 3 от Закона за насърчаване на заетостта” се заменят с „посредници” и думите „от същия закон” се заменят със „Закона за насърчаване на заетостта”.

§ 34. В чл. 60 се правят следните допълнения:

1. В т. 1 след думата „държава” се поставя запетая и се добавя „включително”.

2. В т. 2 след думата „командировани” се добавя „или изпратени”.

§ 35. В чл. 66 се правят следните изменения:

1. Алинея 1 се изменя така:

„(1) Република България представя доклади на Европейската комисия, когато такива се изискват, за прилагането на регламентите и директивите в областта на трудовата миграция и трудовата мобилност в сроковете, предвидени в тях.”

2. В ал. 2 думата „Докладът” се заменя с „Докладването”.

§ 36. В чл. 69, ал. 1 след думите „приели на работа командировани” се добавя „или изпратени”, а думите „или командировани работници и служители от трети държави” се заменят с „или от трети държави”.

§ 37. В чл. 72, ал. 1 се правят следните изменения и допълнения:

1. В т. 1 след думите „приели на работа командировани” се добавя „или изпратени”, а думите „или командировани работници и служители от трети държави” се заменят с „или от трети държави”.

2. В т. 3 след думите „приели на работа командировани” се добавя „или изпратени”, а думите „или командировани работници и служители от трети държави” се заменят с „или от трети държави”.

§ 38. В чл. 73 след думата „командиран“ се добавя „или изпратен“.

§ 39. В чл. 75, ал. 2 след думите „приело на работа командирани“ се добавя „или изпратени“, а думите „или командирани работници и служители от трети държави“ се заменят с „или от трети държави“.

§ 40. Създава се чл. 75а:

„Чл. 75а. (1) Наказва се с глоба от 500 до 5000 лв. чужденец – гражданин на трета държава, който предоставя работна сила или е приет като командирован или изпратен в Република България в рамките на предоставяне на услуги без съответното разрешение или регистрация в Агенцията по заетостта.

(2) Наказанието по ал. 1 се налага и на работодател – физическо лице, за което чужденец предоставя работна сила или е приело законно пребиваващи чужденци – граждани на трети държави, без съответното разрешение или регистрация в Агенцията по заетостта, а на работодател – юридическо лице, се налага имуществена санкция в размер от 2000 до 20 000 лв., освен ако не подлежи на по-тежко наказание.

(3) Когато нарушенията по ал. 1 и 2 са извършени повторно, се налага глоба от 1000 до 10 000 лв., а на юридическите лица се налага имуществена санкция в размер от 4000 до 40 000 лв.

(4) Наказанията по ал. 1 и 2 се налагат и в случаите, когато се предоставя работна сила при условията на чл. 8, ал. 1 от чужденец, който няма право на достъп до пазара на труда.

(5) Наказанията по ал. 2 – 4 се налагат на работодателя за всеки незаконно нает законно пребиваващ чужденец.

(6) Наказанието по ал. 1 се налага и в случаите, когато се извършва трудова дейност при условията на чл. 24, ал. 3 от чужденец, който притежава виза за краткосрочно пребиваване на основание, различно от сезонна работа.”

§ 41. В чл. 76 се правят следните изменения:

1. Алинея 1 се отменя.

2. Алинея 2 се изменя така:

„(2) На местно лице, приело на работа командирован или изпратен работник или служител от друга държава – членка на Европейския съюз, държава – страна по Споразумението за Европейското икономическо

пространство, или Конфедерация Швейцария, или работник или служител от трета държава, което не спазва условията и реда за командироване или изпращане в рамките на предоставяне на услуги, се налага глоба, съответно имуществена санкция в размер 5000 лв., за всеки чужденец, а за повторно нарушение – от 5000 до 10 000 лв.”.

§ 42. В чл. 77 се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинея 1 се изменя така:

„(1) Работодател, когато е физическо лице, нарушил разпоредбата на чл. 13, ал. 1, се наказва с глоба от 750 до 7500 лв., доколкото нарушението не съставлява престъпление, освен ако не подлежи на по-тежко наказание.”

2. Създава се нова ал. 2:

„(2) Когато нарушението по ал. 1 е извършено от юридическо лице, се налага имуществена санкция в размер от 3000 до 30 000 лв.”

3. Създават се ал. 3 и 4:

„(3) Когато нарушенията по ал. 1 и 2 са извършени повторно, се налага глоба от 1500 до 15 000 лв., а на юридическите лица се налага имуществена санкция от 6000 до 60 000 лв.

(4) Наказанията по ал. 1-3 се налагат на работодателя за всеки нает незаконно пребиваващ чужденец.”

4. Досегашната ал. 2 става ал. 5 и в нея думите „ал. 1, които са юридически лица, не могат” се заменят с „ал. 2 не могат”.

§ 43. В Допълнителните разпоредби се правят следните изменения и допълнения:

1. В § 1:

а) създават се т. 5а и 5б:

„5а. „Дейност на свободна практика” е дейността по смисъла на § 1, т. 9 от Допълнителните разпоредби на Закона за чужденците в Република България.

5б. „Доброволец” е гражданин на трета държава, който е приет на територията на дадена държава членка за участие в програма за доброволческа дейност в рамките на Европейската доброволческа служба.”;

б) в т. 8 накрая се добавя „при условията на чл. 121а, ал. 1, т. 2, буква „а” и ал. 2, т. 2 от Кодекса на труда”;

в) създават се т. 12а-12в:

„12а. „Научен работник” е гражданин на трета държава, притежаващ необходимата образователно-квалификационна степен на висшето образование за достъп до докторски програми, избран от научноизследователска организация за разработване на научноизследователски проект и приет на територията на Република България за провеждане на научноизследователска дейност със съответната квалификация.

12б. „Научно изследване” е творчески процес, който се провежда систематично с цел да се увеличи обемът на знанията, включително познанията за човека, културата и обществото, както и използването на този запас от знания с цел да се намерят нови негови приложения.

12в. „Научноизследователска организация” е държавна или частна организация, която провежда научни изследвания и е създадена в съответствие с българското законодателство.”;

г) създава се т. 14а:

„14а. „Образователен проект“ е набор от образователни действия, осъществявани от училище на територията на Република България в сътрудничество със сходни училища в трета държава с цел обмен в областта на културата и знанието.”;

д) създава се т. 15а и 15б:

„15а. „Посредник” е лице по смисъла на чл. 27, ал. 2, т. 2 и 3 от Закона за насърчаване на заетостта.

15б. „Приемаща организация“ е научноизследователска организация, висше училище, училище, организация, отговаряща за програма за доброволческа дейност, или организация, приемаща стажанти, които се намират на територията на Република България и са създадени в съответствие с българското законодателство.”;

е) създава се т. 16а:

„16а. „Програма за доброволческа дейност“ е програма за практическа солидарна дейност, призната от Република България или от Европейския съюз и преследваща нестопански цели от общ интерес, като нейните дейности се извършват безвъзмездно и с право на възстановяване на разходи, включително дневни.”;

ж) създават се т. 28а–28д:

„28а. „Стажант“ е гражданин на трета държава, който има висше образование или който участва в образователен курс за придобиване на висше образование в трета държава, и който е приет на територията на Република България в рамките на програма за стаж за придобиване на знания, практически умения и опит в условията на професионална среда.

28б. „Студент“ е гражданин на трета държава, който се обучава във висше училище на територията на Република България в редовна форма на обучение за придобиване на образователните степени „бакалавър“ и „магистър“, като обучението може да включва предварителен подготвителен курс или задължителен стаж.

28в. „Трудов договор с условие за стажуване“ е договорът по чл. 233б от Кодекса на труда.

28г. „Училище“ е държавна или частна институция, създадена в съответствие с българското законодателство, която участва в програма за ученически обмен или образователен проект.

28д. „Ученик“ е гражданин на трета държава, който е приет на територията на Република България, за да участва в програма на училищното образование, съответстваща на ниво 2 или 3 от Международната стандартна класификация на образованието, в програма за ученически обмен или в образователен проект, осъществявани от системата на училищното образование.“;

з) създава се нова т. 32:

„32. „Членове на семейството на чужденец с предоставено убежище или международна закрила“ са лицата по смисъла на § 1, т. 3 от Допълнителните разпоредби на Закона за убежището и бежанците.“;

и) досегашната т. 32 става т. 33.

2. В § 2:

а) точки 3 и 4 се отменят;

б) създава се т. 11:

„11. Директива 2016/801/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2016 г. относно условията за влизане и пребиваване на граждани на трети държави с цел провеждане на научно изследване, следване, стаж, доброволческа дейност, програми за ученически обмен или образователни проекти и работа по програми „au pair“ (ОВ, L 132/21 от 21.05.2016 г.).“

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§ 44. В Закона за чужденците в Република България (обн., ДВ, бр. 153 от 1998 г.; изм. и доп., бр. 70 от 1999 г., бр. 42 и 112 от 2001 г., бр. 45 и 54 от 2002 г., бр. 37 и 103 от 2003 г., бр. 37 и 70 от 2004 г., бр. 11, 63 и 88 от 2005 г., бр. 30 и 82 от 2006 г., бр. 11, 29, 52, 63 и 109 от 2007 г., бр. 13, 26, 28 и 69 от 2008 г., бр. 12, 32, 36, 74, 82, 93 и 103 от 2009 г., бр. 73 от 2010 г., бр. 9 и 43 от 2011 г., бр. 21 и 44 от 2012 г., бр. 16, 23, 52, 68, 70 и 108 от 2013 г., бр. 53 от 2014 г., бр. 14, 79 и 80 от 2015 г., бр. 15, 33, 97, 101 и 103 от 2016 г. и бр. 97 от 2017 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 24, ал. 1:

а) в т. 17 накрая се поставя тире и се добавя „по реда на чл. 24н“;

б) създава се т. 21:

„21. желаят да извършват доброволческа дейност в рамките на Европейската доброволческа служба по смисъла на чл. 40, ал. 2 от Закона за младежта – по реда на чл. 24о.“

2. Членове 24б и 24в се изменят така:

„Чл. 24б. (1) Разрешение за продължително пребиваване могат да получат и чужденци, които притежават виза по чл. 15, ал. 1 и са научни работници със сключен трудов договор за разработване на научноизследователски проект с научноизследователска организация със седалище в Република България, включена в регистъра на научната дейност по чл. 7б, ал. 1, т. 1 на Закона за насърчаване на научните изследвания.

(2) Разрешението за продължително пребиваване на лицата по ал. 1 се издава за срок не по-малък от една година. В случай че срокът на трудовия договор е по-малък, разрешението се издава за срока на договора, удължен с девет месеца, като може да се подновява при наличие на основания за преиздаването му.

(3) Разрешението по ал. 1 се издава съгласно изискванията на Регламент (ЕО) № 1030/2002 на Съвета от 13 юни 2002 г. относно единния формат на разрешенията за пребиваване за гражданите на трети страни, като в полето „тип разрешение“ се отбелязва „научен работник“.

(4) Разрешението по ал. 1 се издава по ред, определен с правилника за прилагане на закона.

(5) Дирекция „Миграция“, сектор/група "Миграция" при Столичната дирекция на вътрешните работи или съответната областна дирекция на Министерството на вътрешните работи уведомява заявителя писмено за разрешението по ал. 1 не по-късно от 14 дни от датата на подаването му.

(6) Разрешение за продължително пребиваване могат да получат и членовете на семейството на научен работник на основание чл. 24, ал. 1, т. 13 за срока на разрешението за пребиваване на научния работник, ако отговарят на условията по чл. 24, ал. 2.

(7) Чужденец, който е приет като научен работник в друга държава членка, може да извършва част от своите научни изследвания в Република България за срок до 180 дни в рамките на всеки период от 360 дни на основание на договор, сключен с научноизследователска организация в първата държава членка при условия и по ред, определени с правилника за прилагане на закон.

(8) В случаите по ал. 7 приемащата научноизследователска организация в първата държава членка уведомява компетентните органи на първата държава членка и на Република България за планираното провеждане на част от научното изследване на територията на Република България, в рамките на срока на валидност на разрешението по ал. 1, при условия и по ред, определени с правилника за прилагане на закона.

(9) Разрешението по ал. 1 може да получи и чужденец, който притежава валидно разрешение за пребиваване, издадено от първата държава членка, и който възнамерява да проведе част от научното си изследване в научноизследователска организация на територията на Република България за срок, по-дълъг от 180 дни, но не по-дълъг от две години. За решението си Република България уведомява първата държава членка.

(10) В случаите по ал. 9 разрешението се издава съгласно изискванията на Регламент (ЕО) № 1030/2002 на Съвета от 13 юни 2002 г. относно единния формат на разрешенията за пребиваване за гражданите на трети страни, като в полето „тип разрешение“ се отбелязва „научен работник – мобилност“ със срок на валидност до две години.

(11) Не се допуска едновременното уведомяване по ал. 8 и подаването на заявление по ал. 9. Заявление може да се подаде не по-късно от 30 дни преди изтичането на срока, посочен в уведомлението.

(12) Разрешение по ал. 6 могат да получат и членове на семейството на научен работник по ал. 7 и 9, които притежават валидно разрешение за пребиваване, издадено от първата държава членка – за срока до изтичането

на разрешението за пребиваване на научния работник на територията на Република България.

(13) Разрешение за продължително пребиваване за срок до 9 месеца могат да получат и чужденците по чл. 36, ал. 3 от Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност. Разрешението се издава по ред, определен с правилника за прилагане на закона.

(14) В случай че научният работник или членовете на неговото семейство не отговарят или са престанали да отговарят на условията за издаване на разрешение за пребиваване по ал. 6, 7 и 9, дирекция „Миграция“ на Министерството на вътрешните работи уведомява първата държава членка с цел тяхното обратно приемане на нейната територия без забавяне и формалности. Това се отнася и за случаите, когато изтече срокът на валидност на разрешението, издадено от първата държава членка, или то бъде отнето по време на пребиваването в Република България.

Чл. 24в. (1) Разрешение за продължително пребиваване до една година могат да получат и чужденците, които притежават виза по чл. 15, ал. 1 и са приети за студенти в редовна форма на обучение във висше училище, ученици, приети на територията на страната за обучение в средната степен на образование в рамките на програма за обмен или като стажанти.

(2) Разрешение по ал. 1 могат да получат и студенти, които ще провеждат част от обучението си на територията на Република България, притежават валидно разрешение за пребиваване, издадено от друга държава членка, и са обхванати от програма на Съюза или от многостранна програма, предвиждаща обучение в повече от една държава членка, или от споразумение между две или повече висши училища, от които поне едното е българско, имат право на влизане и престой с цел провеждане на част от обучението си във висше училище от една или няколко втори държави членки за срок до една година.

(3) Студент, който притежава виза по чл. 15, ал. 1 и не е обхванат от програма или от споразумение по ал. 2, подава заявление за разрешение за продължително пребиваване по ал. 1 с цел провеждане на част от обучението си във висше училище на територията на Република България.

(4) В случай на провеждане на стаж по чл. 38а от Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност разрешението по ал. 1 се издава за срока на стажа, но не повече от една година.

(5) Разрешението по ал. 2 се издава за срока на обучението, но не повече от две години.

(6) Разрешение за продължително пребиваване за срок до 9 месеца могат да получат и чужденците по чл. 38, ал. 2 от Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност.

(7) В случаите по ал. 1 – 3 срокът на валидност на паспорта или заместващия го документ на чужденеца следва да обхваща най-малко искания срок на пребиваване.

(8) Разрешенията по ал. 1 и 2 се издават по ред, определен с правилника за прилагане на закона."

3. В чл. 24л, ал. 1 след думите „без прекъсване" се добавя „в рамките на календарната година" и след думите „сезонна работа" се добавя „по чл. 14а".

4. Създават се чл. 24н и 24о:

„Чл. 24н. (1) В случаите по чл. 24, ал. 1, т. 17 разрешението за продължително пребиваване се издава въз основа на акта по чл. 27 от Закона за борба с трафика на хора.

(2) За срока на престоя си в страната чужденците, получили разрешение по ал. 1, се ползват с правата на лицата с разрешено постоянно пребиваване с изключение на правото по чл. 35, ал. 2.

(3) Разрешение по ал. 1 не се издава на лица, които не притежават документи за самоличност и отказват съдействие за идентификация на самоличността им.

Чл. 24о. (1) В случаите по чл. 24, ал. 1, т. 21 разрешението за продължително пребиваване се издава съгласно изискванията на Регламент (ЕО) № 1030/2002 на Съвета от 13 юни 2002 г. относно единния формат на разрешенията за пребиваване за гражданите на трети страни, като в полето „тип разрешение" се отбелязва „доброволец".

(2) Срокът на валидност на разрешението по ал. 1 е съобразен със срока на споразумението с приемащата организация, но не повече от една година.

(3) Дирекция "Миграция", сектор/група "Миграция" при Столичната дирекция на вътрешните работи или съответната областна дирекция на Министерството на вътрешните работи уведомява заявителя писмено за разрешението по ал. 1 не по-късно от 14 дни от датата на подаването му

(4) Разрешението по ал. 1 се издава по ред, определен с правилника за прилагане на закона.

(5) В случаите по ал. 1 срокът на валидност на паспорта или на заместващия го документ на чужденеца следва да обхваща най-малко искания срок на пребиваване.”

5. В чл. 26:

а) в ал. 2 думите „24з, 24и, 24к” се заменят с „24з-24к, 24м-24о”;

б) създава се нова ал. 9:

„(9) Отказва се издаването на разрешение за пребиваване или продължаване срока на пребиваване на чужденец, когато предоставеното разрешение или представените документи са получени с измама или са неистински или подправени.”;

в) създава се ал. 10:

„(10) Отказва се продължаване на срока на пребиваване, когато чужденецът пребивава на територията на Република България за цели, различни от тези, за които е било разрешено пребиваването му – в случаите по чл. 24, ал. 1, т. 21, чл. 24б и 24в.”;

г) досегашната ал. 9 става ал. 11.

6. Създава се чл. 29а:

„Чл. 29а. При смяна на работодател по реда на Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност разрешенията за пребиваване, издадени за целите на трудовата заетост съгласно Регламент ЕО 1030/2002 на Съвета от 13 юни 2002 г. относно единния формат на разрешенията за пребиваване на граждани на трети страни, се подменят при условия и по ред, определени с правилника за прилагане на закона.”

7. В чл. 33к ал. 3 се изменя така:

„(3) Членовете на семейството на притежателя на „синя карта на ЕС” могат да получат разрешение за продължително пребиваване за срока на пребиваване на титуляря, ако отговарят на условията на чл. 24, ал. 2.”

8. В чл. 33п, ал. 4 след думите „Дирекция „Миграция” се поставя запетая и се добавя „сектор/група "Миграция" при Столичната дирекция на вътрешните работи или съответната областна дирекция на Министерството на вътрешните работи”.

9. В чл. 33р ал. 1 се изменя така:

„(1) Членовете на семейството на притежателя на разрешение за лице, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, могат да получат

разрешение за продължително пребиваване за срока на пребиваване на притежателя на разрешение за лице, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер, ако отговарят на условията на чл. 24, ал. 2.”

10. В чл. 40, ал. 1, т. 1 думите „чл. 24, 24а, 24б, 24в, 24е, 24з, 24и, 24к, 24м” се заменят с „чл. 24-24в, 24е, 24з-24к, 24м-24о”.

11. В чл. 45:

а) създава се нова ал. 4:

„(4) Работодателят или приемащата организация поема разносните за връщане на незаконно пребиваващия гражданин на трета държава.”;

б) досегашната ал. 4 става ал. 5.

12. В чл. 48:

а) в ал. 1, т. 2 думата „трудова” и запетаята след нея се заличават;

б) алинея 2 се отменя;

в) в ал. 3 думите „ал. 1 и 2” се заменят с „ал. 1”.

13. Член 48в се отменя.

14. В § 1 от Допълнителните разпоредби се създава т. 1к:

„1к. „Програма на Съюза или многостранна програма, предвиждаща обучение в повече от една държава членка” е програма, финансирана от Европейския съюз или неговите държави членки, за насърчаване на мобилността на чужденци в рамките на ЕС или на територията на съответните държави членки, участващи в съответната програма.”

§ 45. В Закона за българските лични документи ((обн., ДВ, бр. 93 от 1998 г.; изм. и доп., бр. 53, 67, 70 и 113 от 1999 г., бр. 108 от 2000 г., бр. 42 от 2001 г., бр. 45 и 54 от 2002 г., бр. 29 и 63 от 2003 г., бр. 96, 103 и 111 от 2004 г., бр. 43, 71, 86, 88 и 105 от 2005 г., бр. 30, 82 и 105 от 2006 г., бр. 29, 46 и 52 от 2007 г., бр. 66, 88 и 110 от 2008 г., бр. 35, 47, 82 и 102 от 2009 г., бр. 26 и 100 от 2010 г., бр. 9 и 23 от 2011 г.; Решение № 2 на Конституционния съд от 2011 г. - бр. 32 от 2011 г.; изм. и доп., бр. 55 от 2011 г., бр. 21, 42 и 75 от 2012 г., бр. 23 и 70 от 2013 г., бр. 53 от 2014 г., бр. 14, 79 и 80 от 2015 г., бр. 33, 81, 97 и 101 от 2016 г. и бр. 85 и 97 от 2017 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 14 ал. 3 се изменя така:

„(3) На продължително или постоянно пребиваващите в Република България чужденци – членове на семействата на граждани на ЕС, на граждани на държави - страни по Споразумението за Европейското

икономическо пространство, и на Конфедерация Швейцария, които не са граждани на ЕС, Европейското икономическо пространство и на Конфедерация Швейцария, които по силата на сключени международни договори с ЕС са упражнили правото си на свободно придвижване при условията и по реда на Закона за влизането, пребиваването и напускането на Република България на гражданите на Европейския съюз, които не са български граждани, и на членовете на техните семейства се издават документи за пребиваване - "карта за пребиваване на член на семейството на гражданин на Съюза".

2. В чл. 59, ал. 2:

а) в т. 2а след думата „основание“ се добавя „чл. 24, ал. 1, т. 18 и“;

б) създават се т. 13–17:

„13. разрешение за продължително пребиваване на чужденец с отбелязване „научен работник – мобилност“ – издава се от органите на Министерството на вътрешните работи със срок на валидност до две години;

14. разрешение за продължително пребиваване на чужденец с отбелязване „студент“ – издава се от органите на Министерството на вътрешните работи със срок на валидност до една година;

15. разрешение за продължително пребиваване на чужденец с отбелязване „ученик“ – издава се от органите на Министерството на вътрешните работи със срок на валидност до една година;

16. разрешение за продължително пребиваване на чужденец с отбелязване „стажант“ – издава се от органите на Министерството на вътрешните работи със срок на валидност до една година;

17. разрешение за продължително пребиваване на чужденец с отбелязване „доброволец“ – издава се от органите на Министерството на вътрешните работи със срок на валидност до една година.”

§ 46. В Закона за борба с трафика на хора (обн., ДВ, бр. 46 от 2003 г.; изм. и доп., бр. 86 от 2005 г., бр. 33 от 2008 г., бр. 74 от 2009 г., бр. 68 и 84 от 2013 г. и бр. 79 от 2015 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 15 накрая се поставя запетая и се добавя „без да се допуска пряка или непряка дискриминация, привилегии или ограничения, основани на народност, произход, етническа принадлежност, лично положение, пол, сексуална ориентация, раса, възраст, политически и религиозни убеждения, членуване в синдикални и други обществени организации и движения,

семеино, обществено и материално положение и наличие на психически и физически увреждания”.

2. В чл. 25, т. 1 думите „в страната на чужди граждани” се заменят с „на територията на Република България за граждани на трети държави – по реда на Закона за чужденците в Република България”.

3. Член 28 се отменя.

§ 47. В Закона за предучилищното и училищното образование (обн., ДВ, бр. 79 от 2015 г.; изм. и доп., бр. 98 и 105 от 2016 г. и бр. 58 от 2017 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 9, ал. 2, т. 3:

а) букви „а” и „б” се изменят така:

„а) с разрешено дългосрочно или постоянно пребиваване, както и за членовете на техните семейства;

б) с разрешено продължително пребиваване, както и за членовете на техните семейства;”

б) буква „е” се изменя така:

„е) търсеци или получили право на убежище или международна закрила.”

2. В чл. 213 ал. 4 се изменя така:

„(4) Длъжностите на педагогическите специалисти може да се заемат и от:

1. граждани на друга държава членка;

2. граждани на трети държави:

а) предложени по междудържавни спогодби;

б) с разрешено дългосрочно или постоянно пребиваване на територията на Република България;

в) с разрешено продължително пребиваване на територията на Република България – със съгласието на началника на съответното регионално управление на образованието.”

§ 48. В чл. 40 от Закона за младежта (обн., ДВ, бр. 31 от 2012 г.; изм. и доп., бр. 68 от 2013 г. и бр. 14 от 2015 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. Алинея 2 се изменя така:

„(2) Младежите доброволци – граждани на трети държави, могат да получат разрешение за пребиваване на територията на Република България за осъществяване на доброволческа дейност в рамките на Европейската доброволческа служба в съответствие със Закона за чужденците в Република България.“

2. Създават се ал. 3 и 4:

„(3) В случаите по ал. 2 се сключва споразумение между доброволеца и приемаща организация на територията на Република България.

(4) Споразумението по ал. 3 включва:

1. описание на дейността;
2. продължителност;
3. мястото на осъществяване;
4. контрола по осъществяването;

5. условията за покриване на разходите за издръжка и настаняване на доброволеца;

6. предварително обучение, което доброволецът трябва да премине.“

§ 49. В Закона за обществените поръчки (обн., ДВ, бр. 13 от 2016 г.; изм. и доп., бр. 34 от 2016 г. и бр. 63, 85 и 96 от 2017 г.), в чл. 54, ал. 1, т. 6 след думите „Кодекса на труда“ се добавя „или чл. 13, ал. 1 от Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност“.

§ 50. В Закона за убежището и бежанците (обн., ДВ, бр. 54 от 2002 г.; изм. и доп., бр. 31 от 2005 г., бр. 30 от 2006 г., бр. 52 и 109 от 2007 г., бр. 82 от 2009 г., бр. 39 от 2011 г., бр. 15 и 66 от 2013 г., бр. 98 от 2014 г., бр. 80 и 101 от 2015 г., бр. 33, 97, 101 и 103 от 2016 г.), в чл. 29 ал. 3 се изменя така:

„(3) В случаите, когато производството не приключи в срока по чл. 75, ал. 1 не по вина на чужденеца, на него му се предоставя право на достъп до пазара на труда съгласно Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност, както и възможност да участва в програми и проекти съгласно Закона за насърчаване на заетостта и в други програми и проекти с европейско и международно финансиране.“

§ 51. В Закона за насърчаване на заетостта (обн., ДВ, бр. 112 от 2001 г.; изм. и доп., бр. 54 и 120 от 2002 г., бр. 26, 86 и 114 от 2003 г., бр. 52 и 81 от 2004 г., бр. 27 и 38 от 2005 г., бр. 18, 30, 33 и 48 от 2006 г., бр. 46 от 2007 г., бр. 26, 89 и 109 от 2008 г., бр. 10, 32, 41 и 74 от 2009 г., бр. 49, 59, 85 и 100 от 2010 г., бр. 9 и 43 от 2011 г., бр. 7 от 2012 г., бр. 15, 68 и 70 от 2013 г., бр. 54 и 61 от 2014 г., бр. 54, 79, 101 и 102 от 2015 г., бр. 33, 59 и 88 от 2016 г. и бр. 97 от 2017 г.), в чл. 18, ал. 3 т. 2 и 3 се изменят така:

„2. лицата с предоставено убежище или международна закрила;

3. лицата, ползващи се с правата по чл. 29, ал. 3 от Закона за убежището и бежанците.”

§ 52. До 23 май 2018 г. Министерският съвет по предложение на министъра на труда и социалната политика да приеме изменения и допълнения на Правилника за прилагане на Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност.

§ 53. Законът влиза в сила от 23 май 2018 г.

Законът е приет от 44-ото Народно събрание на 2017 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

**ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ:**

(Цвета Караянчева)

М О Т И В И

към проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за трудова миграция и трудова мобилност

Със Закона за трудова миграция и трудова мобилност (ЗТМТМ) (обн., ДВ, бр. 33 от 2016 г.; изм. и доп., бр. 97 от 2016 г. и бр. 97 от 2017 г.) в националното законодателство бяха въведени разпоредбите на Директива 2014/54/ЕС на ЕП и на Съвета от 16 април 2014 г. относно мерки за улесняване на упражняването на правата, предоставени на работниците в контекста на свободното движение на работници, Директива 2014/36/ЕС на ЕП и на Съвета от 26 февруари 2014 г. относно условията за влизане и престой на граждани на трети държави с цел заетост като сезонни работници и на Директива 2014/66/ЕС на ЕП и на Съвета от 15 май 2014 г. относно условията за влизане и пребиваване на граждани на трети държави в рамките на вътрешнокорпоративен трансфер. Освен това в ЗТМТМ бяха пренесени разпоредби от действащата нормативна уредба в областта на трудова миграция и трудова мобилност, която до приемането му беше разпокъсана в различни по характер нормативни актове. Там намериха своето място и разпоредбите на Директива 2009/50/ЕО на Съвета от 25 май 2009 г. относно условията за влизане и пребиваване на граждани на трети държави за целите на висококвалифицирана трудова заетост, Директива 2009/52/ЕО на ЕП и на Съвета от 18 юни 2009 г. за предвиждане на минимални стандарти за санкциите и мерките срещу работодатели на незаконно пребиваващи граждани на трета държава и Директива 2011/98/ЕС на ЕП и на Съвета от 13 декември 2011 г. относно единна процедура за кандидатстване на граждани на трети държави за единно разрешение за пребиваване и работа на територията на държава членка и относно общ набор от права за работници от трети държави, законно пребиваващи в държава членка. В ЗТМТМ са въведени и разпоредби и от още четири предходни директиви на ЕС в областта на свободното движение на хора и на законната миграция. Със създаването на този закон се извърши и кодификация на разхвърляните дотогава разпоредби в различни по вид нормативни актове. Този процес беше допълнен с приемането и на Правилник за прилагане на ЗТМТМ.

До 23 май 2018 г. България трябва да въведе в националното си законодателство изискванията на Директива (ЕС) № 2016/801 на ЕП и на Съвета от 11 май 2016 г. относно условията за влизане и пребиваване на граждани на трети държави с цел провеждане на научно изследване, следване, стаж, доброволческа дейност, програми за ученически обмен или образователни проекти и работа по програми „au pair“, наричана по-нататък „Директивата“. С тази Директива се реформира законодателната рамка на ЕС, регулираща правата и задълженията на научните изследователи, студентите, учениците, доброволците, неплатените и платените стажанти и работещите като „au pair“ в ЕС. В нея са включени разпоредбите на Директива 2004/114/ЕО на Съвета от 13 декември 2004 г. относно условията за прием на граждани на трети държави с цел образование, ученически обмен, безвъзмездно обучение или доброволческа дейност и на Директива 2005/71/ЕО на Съвета от 12 октомври 2005 г. относно специфична процедура за прием на граждани от трети държави за целите на провеждане на научноизследователска дейност, които тя отменя. До приемането ѝ те бяха правната основа за осъществяването на политиката на ЕС в областта на прием на граждани на трети държави с цел образование, ученически обмен, безвъзмездно обучение или доброволчество и провеждане на научноизследователска дейност.

С Директива (ЕС) № 2016/801 се отчита необходимостта от адаптиране на действащата европейска правна рамка в областта на законната миграция с цел улесняване достъпа на горепосочените групи мигранти до територията на ЕС. Освен това се цели да се увеличи привлекателността на ЕС като място за работа в областта на научните изследвания, за придобиване на висше образование и за други културни и социални програми за обмен. В отменените две директиви бяха установени значителни слабости, касаещи процедурите за прием (например визов режим), правата на гражданите на трети държави (например равното третиране с гражданите на ЕС, наличие на трудности при достъпа до пазара на труда след завършване на изследвания или проучвания, на образователна степен, съществуващи ограничения по отношение на мобилността на научните работници и студентите в рамките на ЕС и др.) и някои процедурни гаранции (например липсата на срокове за разглеждане на заявленията), които в Директивата са намерили своето решение.

Според изследване на ЕК от 2010 г. от общо 3,7 милиона международни студенти по целия свят 1,2 милиона се обучават в ЕС. В сравнение с общия брой на студентите в ЕС делът на студентите от трети държави намалява и е малко над 5%. В същото време чуждестранните студенти съставляват над 10% от студентите в Австралия, Нова Зеландия и Швейцария. Що се отнася до изследователите според ЕК ще е необходим още 1 милион изследователи, за да се постигне целта на Стратегията "Европа 2020" за увеличаване на инвестициите в научноизследователска и развойна дейност до 3% от БВП. Освен това индикаторите за научно качество, високи постижения и въздействие показват отслабване на глобалната позиция на ЕС в областта на научните изследвания. Макар да е ясно, че повечето изследователи, от които се нуждае ЕС, ще трябва да идват от ЕС, очевидно има потенциал и интерес да се привличат все повече изследователи извън ЕС, особено когато данните показват, че през 2010 г. едва 6945 изследователи са приети в рамките на ЕС и броят се запазва сравнително на сходни нива през годините.

Посочените проблеми представляваха сериозен риск за привлекателността на ЕС като дестинация за висококвалифицирана миграция и са валидни както за Европейския съюз като цяло, така и за България.

Към момента разпоредбите на Директива 2004/114/ЕО и на Директива 2005/71/ЕО са въведени в глава трета от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ) и в глава втора, раздел VI от ЗТМТМ. В тази връзка е необходимо изискванията на Директива (ЕС) № 2016/801 да бъдат включени в проекта на Закон за изменение и допълнение (ЗИД) на ЗТМТМ, с който ще бъдат направени и необходимите промени в ЗЧРБ, както и в някои други свързани с тези два закона нормативни актове.

Действащото българско законодателство покрива частично изискванията на Директивата, но съществуващите разпоредби в ЗТМТМ и в ЗЧРБ се нуждаят от изменения, с които да се обхванат всички въпроси относно пребиваването и достъпа до българския пазар на труда на научните изследователи, студентите, платените и неплатените стажанти, както и някои разпоредби, касаещи ученици и доброволци. С предложениния проект на закон се цели решаване на горепосочените проблеми, като с него освен изменения и допълнения в ЗТМТМ и в ЗЧРБ се правят такива и в Закона за българските лични документи (ЗБЛД), Закона за предучилищното и училищното образование (ЗПУО), в Закона за младежта (ЗМ) и др.

С проекта на ЗИД на ЗТМТМ се изменя и допълва раздел VI „Заетост на научни работници, студенти и стажанти“ от глава втора на ЗТМТМ:

- Предлагат се съответно нови редакции на чл. 36, 37 и 38, с които се извършват необходимите изменения и допълнения относно заетостта без разрешение за работа на научните работници, включително академична, на територията на Република България, включително при условията на мобилност в ЕС, и след приключване на научноизследователските им проекти. Това се отнася и за заетостта на членовете на техните семейства, както и по отношение на мобилността и заетостта на студентите

- С предложени нов чл. 38а се уреждат условията за достъп до пазара на труда без разрешение за работа и на стажантите при условията на трудов договор за стажуване;

- Създава се нов чл. 39а, в който изрично са посочени случаите, които не попадат в обхвата на този раздел.

Също така в глава трета „Равно третиране“ от ЗТМТМ се въвеждат условията за равно третиране на научните работници, студентите, стажантите, учениците и доброволците, както и на членовете на семействата на български, европейски и чужди граждани, включително получили убежище или международна закрила, като за последните е дадена и дефиниция. Урежда се и равното третиране на чужденците, допуснати по силата на международни договори за заетост и трудова миграция, както и в случаите на регистрация на краткосрочна заетост.

В глава четвърта „Трудова мобилност в ЕС“ от ЗТМТМ е направено обвързване с разпоредбите на новия Регламент (ЕС) № 2016/589 на ЕП и на Съвета от 13 април 2016 г. относно Европейска мрежа на службите по заетостта (EURES), достъпа на работниците до услуги за мобилност и понататъшното интегриране на пазарите на труда и за изменение на регламенти (ЕС) № 492/2011 и (ЕС) № 1296/2013.

Необходими допълнения се правят и в Допълнителните разпоредби на ЗТМТМ, където са отразени съответните легални понятия, използвани в Директивата, като „доброволец“, „научен работник“, „научно изследване“, „научноизследователска организация“, „образователен проект“, „приемаща организация“, „програма за доброволческа дейност“, „стажант“, „студент“, „училище“ и „ученик“.

Във връзка с изложеното са наложителни и съществени изменения и допълнения и в глава трета от ЗЧРБ, където са уредени условията за пребиваване на тези категории чужденци в Република България. По-специално, дадени са нови редакции на чл. 24б и чл. 24в, където съответно са разписани изискванията към научните работници и студентите/стажантите. Урежда се възможността за мобилност в рамките на ЕС на научните работници, членовете на техните семейства и на студентите и е дадена дефиниция за „Програма на Съюза или многостранна програма, предвиждаща обучение в повече от една държава членка“. Условията за издаване на разрешение за пребиваване на граждани на трети държави като доброволци също са уредени в предложението проект на закон. В съответните систематични места в ЗЧРБ се уреждат и въпросите относно ангажиментите на работодателя или приемащата организация относно връщането на работниците от трети държави. Също така, с оглед на по-доброто уреждане на въпросите за пребиваването на чужденци в България в един нормативен акт се използва възможността с този закон да се прехвърлят в ЗЧРБ и разпоредби относно издаването на разрешение за продължително пребиваване на чужденци, които са жертви на трафик на хора – по Закона за борба с трафика на хора.

В пряко следствие от гореизложеното в ЗБЛД се предлагат допълнения относно издаването на разрешения за пребиваване на граждани на трети държави като научни работници, студенти, стажанти, ученици и доброволци. Освен това в Закона за младежта се предлага уреждането на възможността за пребиваване на граждани на трети държави в България за осъществяване на доброволческа дейност в рамките на Европейската доброволческа служба. Прецизират се и два члена в ЗПУО.

В допълнение на вече посочените изменения и допълнения във връзка с въвеждането изискванията на Директивата в българското законодателство, в проекта на ЗИД на ЗТМТМ се съдържат и редица разпоредби, целящи усъвършенстване на нормативната уредба в областта на заетостта на чужденци в България чрез отстраняване на установени несъответствия от правнотехнически характер и даване възможност за по-доброто прилагане на действащите норми.

Във връзка с изложеното с приемането на закона ще се постигне не само съответствие с изискванията на законодателството на ЕС в областта на трудовата миграция, но и подобрена правна регламентация на въпросите относно заетостта и пребиваването на научни работници, студенти, стажанти, ученици и доброволци, както и определени уточнения за

висококвалифицирани специалисти, сезонни работници, командировани или изпратени граждани на трети държави и членове на семействата им. Ще се подобрят възможностите за тяхното равно третиране, както и за мобилност в рамките на ЕС. Пълното съответствие на българското законодателство с Директивата ще се постигне след приемането и на измененията и допълненията в правилниците за прилагане на ЗТМТМ и на ЗЧРБ след приемането на предложения ЗИД на ЗТМТМ.

Съгласно чл. 26, ал. 2–4 от Закона за нормативните актове (ЗНА) проектът на Закон за изменение и допълнение на Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност заедно с мотивите и предварителната оценка на въздействието по чл. 20 от Закона за нормативните актове бе публикуван на интернет страницата на Министерството на труда и социалната политика и на Портала за обществени консултации на Министерския съвет на 12 октомври 2017 г. със срок за представяне на становища и предложения до 11 ноември 2017 г.

В срока, определен за обществени консултации по реда на чл. 26, ал. 2 от Закона за нормативните актове, не са постъпили бележки и предложения.

МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ:

(Бойко Борисов)

Формуляр за частична предварителна оценка на въздействието* (Приложете към формуляра допълнителна информация/документи)	
Институция: Министерство на труда и социалната политика	Нормативен акт: Проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност
За включване в законодателната/оперативната програма на Министерския съвет за периода: 01.07 – 31.12.2017 г. Предвижда се проектът на решение да бъде разгледан от Министерския съвет през втората половина на 2017-та година.	Дата на изготвяне: 30.05.2017 г.
Контакт за въпроси: Христо Симеонов	Телефон: 02/8119546
<p>1. Дефиниране на проблема:</p> <p>1.1. <i>Кратко опишете проблема и причините за неговото възникване. Посочете аргументите, които обосновават нормативната промяна.</i></p> <p>Със Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност (ЗТМТМ) (Обн., ДВ, бр. 33 от 26.04.2016 г.) в националното законодателство бяха въведени разпоредбите на <i>Директива 2014/54/ЕС на ЕП и на Съвета от 16 април 2014 г. относно мерки за улесняване на упражняването на правата, предоставени на работниците в контекста на свободното движение на работници, Директива 2014/36/ЕС на ЕП и на Съвета от 26 февруари 2014 г. относно условията за влизане и престой на граждани на трети държави с цел заетост като сезонни работници и Директива 2014/66/ЕС на ЕП и на Съвета от 15 май 2014 г. относно условията за влизане и пребиваване на граждани на трети държави в рамките на вътрешнокорпоративен трансфер</i>. Освен това в ЗТМТМ бяха пренесени разпоредби от действащата нормативна уредба в областта на трудовата миграция и трудовата мобилност, която до приемането му беше разпокъсана в различни по характер нормативни актове. Като основен законов инструмент за въвеждане на достиженията на европейското право в тази област беше използван Законът за насърчаване на заетостта (ЗНЗ) и неговите подзаконови актове, където бяха въведени разпоредбите на <i>Директива 2009/50/ЕО на Съвета от 25 май 2009 г. относно условията за влизане и пребиваване на граждани на трети държави за целите на висококвалифицирана трудова заетост, Директива 2009/52/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 18 юни 2009 г. за предвиждане на минимални стандарти за санкциите и мерките срещу работодатели на незаконно пребиваващи граждани на трета държава и Директива 2011/98/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 г. относно единна процедура за кандидатстване на граждани на трети държави за единно разрешение за пребиваване и работа на територията на държава-членка и относно общ набор от права за работници от трети държави, законно пребиваващи в държава-членка</i>. В ЗТМТМ се въвеждат разпоредби и от още 4 директиви на ЕС.</p> <p>До 23 май 2018 г. България трябва да въведе в националното си законодателство изискванията на <i>Директива (ЕС) № 2016/801 на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2016 г. относно условията за влизане и пребиваване на граждани на трети държави с цел провеждане на научно изследване, следване, стаж, доброволческа дейност, програми за ученически обмен или образователни проекти и работа по програми „au pair“</i> (Директивата). С нея се реформира законодателната рамка на ЕС, регулираща правата и задълженията на научните изследователи, студентите, учениците, доброволците, неплатените и платените стажанти и работещите като au pair в ЕС. В Директивата са включени разпоредбите на</p>	

Директива 2004/114/ЕО от 13 декември 2004 г. относно условията за прием на граждани на трети държави с цел образование, ученически обмен, безвъзмездно обучение или доброволческа дейност и Директива 2005/71/ЕО от 12 октомври 2005 г. относно специфична процедура за прием на граждани от трети държави за целите на провеждане на научноизследователска дейност, които до приемането ѝ бяха правната основа за осъществяването на политиката на ЕС в областта на прием на граждани на трети държави с цел образование, ученически обмен, безвъзмездно обучение или доброволческа дейност и провеждане на научноизследователска дейност.

Разпоредбите на Директива 2004/114/ЕО и Директива 2005/71/ЕО са въведени в Глава трета от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ) и в Раздел VI от ЗТМТМ. В тази връзка е необходимо изискванията на *Директива (ЕС) № 2016/801 на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2016 г. относно условията за влизане и пребиваване на граждани на трети държави с цел провеждане на научно изследване, следване, стаж, доброволческа дейност, програми за ученически обмен или образователни проекти и работа по програми „ai pair“* да бъдат включени в проекта на Закон за изменение и допълнение на ЗТМТМ, с който ще бъдат направени и необходимите промени в ЗЧРБ.

Всички видове документи, издавани по реда на ЗЧРБ и ЗТМТМ се уреждат в Закона за българските лични документи (ЗБЛД).

1.2. Опишете какви са проблемите в прилагането на съществуващото законодателство или възникналите обстоятелства, които налагат приемането на ново законодателство. Посочете възможно ли е проблемът да се реши в рамките на съществуващото законодателство чрез промяна в организацията на работа и/или чрез въвеждане на нови технологични възможности (например съвместни инспекции между няколко органа и др.).

С Директивата се отчита необходимостта от адаптиране на действащата европейска правна рамка в областта на законната миграция с цел улесняване достъпа на горепосочените групи мигранти до територията на ЕС. Освен това се цели да се увеличи привлекателността на ЕС като място за работа в областта на научните изследвания, за придобиване на висше образование и за други културни и социални обмени. В отменените две директиви бяха установени значителни слабости, касаещи процедурите за прием (напр. визов режим), правата на гражданите на трети държави (напр. равното третиране с гражданите на ЕС, наличие на трудности при достъпа до пазара на труда след завършване на изследвания или проучвания, на образователна степен, съществуващи ограничения по отношение на мобилността на научните работници и студентите в рамките на ЕС и др.) и някои процедурни гаранции (напр. липсата на срокове за разглеждане на заявленията), които в Директивата са намерили своето решение.

Според изследване на ЕК от 2010 г. от общо 3,7 милиона международни студенти по целия свят, 1,2 милиона се обучават в ЕС. В сравнение с общия брой на студентите в ЕС делът на студентите от трети държави намалява и е малко над 5%. В същото време чуждестранните студенти съставляват над 10% от студентите в Австралия, Нова Зеландия и Швейцария. Що се отнася до изследователите, според ЕК ще е необходим още един милион изследователи, за да се постигне целта на стратегията "Европа 2020" за увеличаване на инвестициите в научноизследователска и развойна дейност до 3% от БВП. Освен това индикаторите за научно качество, високи постижения и въздействие показват отслабване на глобалната позиция на ЕС в областта на научните изследвания. Макар да е ясно, че повечето изследователи, от които се нуждае ЕС, ще трябва да идват от ЕС, очевидно има потенциал и интерес да се привлекат повече изследователи извън ЕС, особено когато данните показват, че през 2010 г. само 6,945 изследователи са приети в рамките на ЕС.

Посочените проблеми представляваха сериозен риск за привлекателността на ЕС като дестинация за висококвалифицирана миграция. Освен това действащите преди приемането на Директивата правила на ниво ЕС не предвиждаха възможността студентите и изследователите

граждани на трети държави да останат в ЕС след дипломирането/завършването на изследователския проект с цел работа. Тези проблеми са валидни за целия Европейски съюз, включително и за България.

Действащото към момента българско законодателство покрива частично изискванията на Директивата. Съществуващите разпоредби в ЗТМТМ и ЗЧРБ се нуждаят от изменения, с които да се обхванат всички въпроси относно пребиваването и достъпа до българския пазар на труда на научните изследователи, студентите, платените и неплатените стажанти. Освен това към този момент в българското законодателство не съществува никаква правна регламентация относно доброволците и работещите по програми "au pair". В тази връзка не е възможно решаване на горепосочените проблеми без разработване на проект на ЗИД на ЗТМТМ, като с него освен изменения и допълнения в ЗТМТМ, ЗЧРБ и ЗБЛД е възможно да бъдат предвидени и такива в други закони (с оглед на предмета на правно регулиране).

1.3. Посочете дали са извършени последващи оценки на нормативния акт, или анализи за изпълнението на политиката и какви са резултатите от тях?

Не е извършвана последваща оценка на въздействието на нормативния акт.

2. Цели:

Цели се преодоляване на идентифицираните проблеми, свързани с привличането на изследователи и студенти, както и на новите категории – платени и неплатени стажанти – граждани на трети държави, които да намерят изражение в проекта на ЗИД на ЗТМТМ.

С предложения проект на ЗИД ще се обхванат съществуващите неуредени въпроси относно пребиваването и достъпа до българския пазар на труда на научните изследователи, студентите, платените и неплатените стажанти. Ще се прецени целесъобразността от създаване на правна регламентация относно доброволците и работещите по програми "au pair".

Общият брой чуждестранни студенти (вкл. гражданите на ЕС) през 2016/2017 г. е около 5% от общия брой на студентите. С предложените промени се цели този брой да се увеличи, както и да се привлекат и изследователи.

Посочете целите, които си поставя нормативната промяна, по конкретен и измерим начин и график, ако е приложимо, за тяхното постигане. Съответстват ли целите на действащата стратегическа рамка?

3. Идентифициране на заинтересованите страни:

Преки заинтересовани страни:

- Изследователи, студенти, платени и неплатени стажанти и доброволци - граждани на трети държави;
- Висши училища, БАН, научноизследователски институти и др.;
- Работодатели и техните националнопредставителни и браншови организации;
- Юридически лица, които биха имали интерес от наемането на студенти, платени и неплатени стажанти и доброволци.

Посочете всички потенциални засегнати и заинтересовани страни, върху които предложението ще окаже пряко или косвено въздействие (бизнес в дадена област/всички предприемачи, неправителствени организации, граждани/техни представители, държавни органи, др.)

4. Варианти на действие:

Вариант за действие №1 „Без действие“:

При този вариант повечето от проблемите ще останат нерешени, вкл. въпросите относно равното третиране, условията на труд, трудово възнаграждение, защита при уволнение,

колективно трудово договаряне, свобода на сдружаване и приобщаване, образование и професионално обучение, признаване на дипломи, социално осигуряване, включително здравни грижи и др. При запазване на досегашната уредба гражданите на трети държави няма да имат достатъчно процедурни гаранции, няма да бъдат облекчени условията за мобилност в рамките на ЕС. Освен това статутът на платените стажанти (извън случаите на вътрешнокорпоративен трансфер) няма да бъде уреден. Няма да бъде регулирана и възможността за достъп на студентите-граждани на трети държави до пазара на труда след дипломирането им. Това ще ограничи броя на лицата, които биха избрали България за включване в научни изследвания, стажове, следване, доброволческа дейност и др.

Европейската комисия ще започне процедура за нарушение срещу Република България за неизпълнение на задължението на Република България да нотифицира националните актове, които транспонират *Директива (ЕС) № 2016/801*

Вариант за действие № 2 „Приемане на Закона“:

Чрез разработването на проект на ЗИД на ЗТМТМ ще се създадат или изменят съществуващите в българското законодателство разпоредби, за да се обхванат съществуващите неуредени въпроси относно пребиваването и достъпа до българския пазар на труда на научните изследователи, студентите, платените и неплатените стажанти, както и евентуално на доброволците и работещите граждани на трети държави по програми "au pair". С приемането на Закона ще се постигне:

- подобрена правна регламентация на въпросите относно равното третиране, условията на труд, трудово възнаграждение, защита при уволнение, колективно трудово договаряне, свобода на сдружаване и приобщаване, образование и професионално обучение, признаване на дипломи, социално осигуряване, включително здравни грижи и др. за гражданите на трети държави (изследователи, студенти, стажанти и доброволци);
- въвеждане на облекчени условия за мобилност за научни работници и студенти в рамките на ЕС;
- регламентиране статута на платените стажанти (извън случаите на вътрешнокорпоративен трансфер);
- регулиране на възможността за достъп на студентите-граждани на трети държави до пазара на труда след дипломирането им;
- насърчаване на мобилността на квалифицирана работна сила от трети страни;
- спазване на сроковете за нотифициране на националните актове, които транспонират *Директива (ЕС) № 2016/801*.

Идентифицирайте основните регулаторни и нерегулаторни възможни варианти на действие от страна на държавата, включително варианта "без действие".

5. Негативни въздействия:

Вариант за действие №1 „Без действие“:

При варианта „Без действие“ няма да бъдат решени въпросите относно равното третиране, условията на труд, трудово възнаграждение, защита при уволнение, колективно трудово договаряне, свобода на сдружаване и приобщаване, образование и професионално обучение, признаване на дипломи, социално осигуряване, включително здравни грижи и др. Гражданите на трети държави няма да имат достатъчно процедурни гаранции, няма да бъдат облекчени условията за мобилност в рамките на ЕС. Статутът на платените стажанти (извън случаите на вътрешнокорпоративен трансфер) няма да бъде уреден. Няма да бъде регулирана и възможността за достъп на студентите-граждани на трети държави до пазара на труда след дипломирането им. Ще се пропусне възможността да бъде привлечена квалифицирана

работна сила, обучена по високите стандарти в ЕС и потенциалът ѝ няма да може да бъде използван за развитието на икономиката на България.

Европейската комисия ще започне процедура за нарушение срещу Република България за неизпълнение на задължението на Република България да нотифицира националните актове, които транспонират *Директива (ЕС) № 2016/801*.

Вариант за действие № 2 „Приемане на Постановлението“:

Не са идентифицирани негативни въздействия при този вариант.

Опишете качествено (при възможност - и количествено) всички значителни потенциални икономически, социални, екологични и други негативни въздействия за всеки един от вариантите, в т.ч. разходи (негативни въздействия) за идентифицираните заинтересовани страни в резултат на предприемане на действията. Пояснете кои разходи (негативни въздействия) се очаква да бъдат второстепенни и кои да са значителни.

6. Положителни въздействия:

Вариант за действие №1 „Без действие“:

За заинтересованите страни не са идентифицирани положителни въздействия при този вариант.

Вариант за действие № 2 „Приемане на Закона“:

С въвеждане на разпоредбите на Директивата чрез разработването на проект на ЗИД на ЗТМТМ се очаква положително въздействие по отношение на правната регламентация на въпросите относно равното третиране, условията на труд, трудово възнаграждение, защита при уволнение, колективно трудово договаряне, свобода на сдружаване и приобщаване, образование и професионално обучение, признаване на дипломи, социално осигуряване, включително здравни грижи и др. за гражданите на трети държави (изследователи, студенти, стажанти и доброволци); въвеждането на облекчени условия за мобилност за студенти и научни работници в рамките на ЕС; регламентирането на статута на платените стажанти (извън случаите на вътрешнокорпоративен трансфер); регулирането на възможността за достъп на студентите-граждани на трети държави до пазара на труда след дипломирането им и др.

Ще бъдат спазени сроковете за нотифициране на националните актове, които транспонират *Директива (ЕС) № 2016/801*.

Опишете качествено (при възможност - и количествено) всички значителни потенциални икономически, социални, екологични и други ползи за идентифицираните заинтересовани страни за всеки един от вариантите в резултат на предприемане на действията. Посочете как очакваните ползи кореспондират с формулираните цели.

7. Потенциални рискове:

Не са идентифицирани потенциални рискове

Посочете възможните рискове от приемането на нормативната промяна, включително възникване на съдебни спорове.

8.1. Административната тежест за физическите и юридическите лица:

Ще се повиши

Ще се намали

Няма ефект

<p>8.2. Създават ли се нови регулаторни режими? Засягат ли се съществуващи режими и услуги? Не се създават нови регулаторни режими.</p>
<p>9. Създават ли се нови регистри? Не. Когато отговорът е "да", посочете колко и кои са те</p>
<p>10. Как въздейства актът върху микро-, малките и средните предприятия (МСП)?</p> <p>☒ Актът засяга пряко МСП</p> <p>Доколкото МСП са евентуални работодатели на студенти, платени и неплатени стажанти от трети държави се очаква с въвеждането на разпоредбите на Директивата актът да има въздействие по отношение на трудовите и осигурителните права и задължения на гражданите на трети държави. Част от МСП са резултат от иновации в областта на високите технологии и наемаването на квалифицирана работна сила е важно за тях.</p> <p>☐ Актът не засяга МСП</p> <p>☐ Няма ефект</p>
<p>11. Проектът на нормативен акт изисква ли цялостна оценка на въздействието?</p> <p>☐ Да</p> <p>☒ Не</p>
<p>12. Обществени консултации:</p> <p>Най-важните въпроси за обществените консултации са:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Подходящи ли са предложените промени в проекта на Постановление? 2. Как ще бъдат възприети предложените промени от заинтересованите страни? 3. Ясни ли са предложените разпоредби? 4. Други предложения и коментари. <p>Проектът на Закон ще бъде разработен в рамките на Междуведомствената работна група за анализ и въвеждане в националното законодателство на директивите в областта на законната миграция. След това ще бъде обсъден и одобрен на заседание на Националния съвет по трудова миграция и трудова мобилност и Националния съвет за тристранно сътрудничество.</p> <p>Проектът на Закон ще бъде публикуван за обществени консултации по чл. 26 от Закона за нормативните актове на Портала за обществени консултации, както и на официалната интернет страница на Министерството на труда и социалната политика.</p> <p>Направените предложения ще бъдат включени в Справка за отразените становища със съответните мотиви за тяхното приемане/неприемане. Справката ще бъде публикувана на Портала за обществени консултации.</p> <p><i>Обобщете най-важните въпроси за консултации в случай на извършване на цялостна оценка на въздействието или за обществените консултации по чл. 26 от Закона за нормативните актове. Посочете индикативен график за тяхното провеждане и видовете консултационни процедури.</i></p>
<p>13. Приемането на нормативния акт произтича ли от правото на Европейския съюз?</p> <p>☒ Да</p> <p>➤ Директива (ЕС) № 2016/801 на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2016 г. относно условията за влизане и пребиваване на граждани на трети държави с цел</p>

провеждане на научно изследване, следване, стаж, доброволческа дейност, програми за ученически обмен или образователни проекти и работа по програми „ai pair“

Не

Извършена е оценка на въздействието на ниво Европейски съюз:

<http://eur-lex.europa.eu/legal-content/bg/TXT/?uri=CELEX:52013SC0077>

Моля посочете изискванията на правото на Европейския съюз, включително информацията по т. 8.1 и 8.2, дали е извършена оценка на въздействието на ниво Европейски съюз, и я приложете (или посочете връзка към източник).

14. Име, длъжност, дата и подпис на директора на дирекцията, отговорна за изработването на нормативния акт:

Име и длъжност: Елка Димитрова, директор на дирекция „Политика на пазара на труда и трудова мобилност“

Дата: 30.06.2017

Подпис:

МИНИСТЕРСТВО НА ТРУДА
И СОЦИАЛНАТА ПОЛИТИКА
№..... 0409-254
СОФИЯ..... 11.12.2017

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСТВО НА ПРАВОСЪДИЕТО

Изх.№ 04-12-108 11-12-2017
(моля цитирайте при отговор)

ДО

Г-Н АНГЕЛ ПЕТРОВ
ГЛАВЕН СЕКРЕТАР НА
МИНИСТЕРСТВО НА ТРУДА И
СОЦИАЛНАТА ПОЛИТИКА

На Ваш № 9101-80/27.11.2017 г.

Относно: Справка за съответствието на проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност с Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи на Съвета на Европа

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ПЕТРОВ,

Приложено изпращам Справка за съответствие на проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност с Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи на Съвета на Европа и с практиката на Европейския съд по правата на човека съгласно чл. 28, ал. 3 от ЗНА.

Приложение: съгласно текста.

ПРОФ. НИКОЛАЙ ПРОДАНОВ

Заместник-министър на правосъдието

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСТВО НА ПРАВОСЪДИЕТО

Изх. № 04-12-108 / 11-12-2017
/моля цитирайте при отговор/

СПРАВКА

ОТНОСНО:

Съответствието на проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност с Конвенцията за защита правата на човека и основните свободи на Съвета на Европа („Конвенцията“) и с практиката на Европейския съд по правата на човека („ЕСПЧ“) съгласно чл. 28, ал. 3 от ЗНА

В отговор на писмо с рег. № 9101-80/27.11.2017 г. на Министерство на труда и социалната политика относно проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност и на основание чл. 28, ал. 3 от Закона за нормативните актове, дирекция „Процесуално представителство на Република България пред Европейския съд по правата на човека“ изразява становище, че предложеният законопроект не създава нормативни предпоставки за противоречие с разпоредбите на ЕКЗПЧОС и практиката на ЕСПЧ.

ПРОФ. НИКОЛАЙ ПРОДАНОВ

Заместник-министър на правосъдието

ТАБЛИЦА ЗА СЪОТВЕТСТВИЕ

на Директива № 2016/801/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2016 г. относно условията за влизане и пребиваване на граждани на трети държави с цел провеждане на научно изследване, следване, стаж, доброволческа дейност, програми за ученически обмен или образователни проекти и работа по програми „ai pair“

Директива	Българско законодателство	Съответствие
Директива № 2016/801/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2016 г. относно условията за влизане и пребиваване на граждани на трети държави с цел провеждане на научно изследване, следване, стаж, доброволческа дейност, програми за ученически обмен или образователни проекти и работа по програми „ai pair“	<p>Кодекс на труда (КТ)</p> <p>Закон за трудовата миграция и трудовата мобилност (ЗТМТМ)</p> <p>Закон за чужденците в Република България (ЗЧРБ)</p> <p>Закон за българските лични документи (ЗБЛД)</p> <p>Закон за влизането, пребиваването и напускането на Република България на гражданите на Европейския съюз, които не са български граждани, и членовете на техните семейства (ЗВПНРБГЕСКБГЧТС)</p> <p>Закон за предучилищното и училищното образование (ЗПУО)</p> <p>Закон за висшето образование (ЗВО)</p> <p>Закон за развитието на академичния състав (ЗРАС)</p> <p>Закон за насърчаване на научните изследвания (ЗНИИ)</p> <p>Закон за младежта (ЗМ)</p> <p>Наредба за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим (НУРИВОВР)</p> <p>Наредба за държавните изисквания за приемане на студенти във висшите училища на Република България (НДИПСВУРБ)</p> <p>Наредба № 10 от 01.09.2016 г. за организация на дейностите в училищното образование (Наредба № 10)</p> <p>Наредба № 11 от 01.09.2016 г. за оценяване на резултатите от обучението на учениците (Наредба № 11)</p> <p>Наредба № 12 от 01.09.2016 г. за статута и професионалното развитие на учителите, директорите и другите педагогически специалисти (Наредба № 12)</p> <p>Правилник за прилагане на Закона за чужденците в Република България (ППЗЧРБ)</p>	

1

	<p>Правилник за прилагане на Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност (ППЗТМТМ)</p> <p>Проект на Закон за изменение и допълнение на ЗТМТМ (Проект на ЗИД на ЗТМТМ)</p> <p>Инструкция № 1 от 4 януари 2012 Г. за реда за водене на регистъра за научната дейност в Република България</p>	
<p>ГЛАВА I</p> <p>ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ</p> <p>Член I</p> <p>Предмет</p> <p>Настоящата директива установява:</p> <p>а) условията за влизане и пребиваване на територията на държавите членки за срок над 90 дни и правата на граждани на трети държави и ако е приложимо — на членове на техните семейства, с цел провеждане на научно изследване, следване, стаж или доброволческа дейност в рамките на Европейската доброволческа служба, а при съответно решение от страна на държавите членки — в рамките на програма за ученически обмен или образователен проект, доброволческа дейност в рамките на доброволческа програма извън рамките на Европейската доброволческа служба или работа като „ai pair“;</p> <p>б) условията за влизане и пребиваване и правата на научни работници и — ако е приложимо — на членове на техните семейства, и студенти, посочени в буква а), в държави членки, различни от държавата членка, която първа издава на гражданин на трета държава разрешение въз основа на настоящата директива</p>	<p>ЗЧРБ</p> <p>Чл. 1. (1) Този закон определя условията и реда, при които чужденците могат да влизат, да пребивават и да напускат Република България.</p> <p>ППЗЧРБ</p> <p>Чл. 1. С правилника се урежда прилагането на Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ) относно условията и реда за влизане, пребиваване и напускане на страната от чужденци, както и на членовете на семейството на български граждани, които не са граждани на държава - членка на Европейския съюз (ЕС), или на държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Швейцария.</p> <p>ЗТМТМ</p> <p>Чл. 1. (1) Този закон урежда:</p> <p>1. регулирането на достъпа до пазара на труда на работници - граждани на трети държави, включително извършването на дейност на свободна практика;</p> <p>ППЗТМТМ</p> <p>Чл. 1. С правилника се урежда прилагането на Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност (ЗТМТМ) по отношение на:</p> <p>4. условията и реда за регистрация на заетост без разрешение за работа;</p> <p>5. реда за деклариране на заетост без разрешения за работа;</p>	<p>Пълно.</p>

2

<p>Член 2 Обхват</p> <p>1. Настоящата директива се прилага за граждани на трети държави, които кандидатстват за прием или са били приети на територията на дадена държава членка с цел провеждане на научно изследване, следване, стаж или доброволческа дейност в рамките на Европейската доброволческа служба. Държавите членки могат да решат да прилагат разпоредбите на настоящата директива и по отношение на граждани на трети държави, които кандидатстват за прием за целите на програма за ученически обмен или образователен проект, доброволческа дейност извън рамките на Европейската доброволческа служба или работа като „au pair“.</p>	<p>ЗТМТМ Чл. 1. (1) Този закон урежда:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. регулирането на достъпа до пазара на труда на работници – граждани на трети държави, включително извършването на дейност на свободна практика; 2. осъществяването на правото на свободно движение в Република България на работници – граждани на друга държава – членка на Европейския съюз, на държава – страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Швейцария; 3. заетостта на български граждани при свободното им движение в рамките на Европейския съюз и Европейското икономическо пространство; 4. двустранното регулиране на заетостта с трети държави – както на български граждани на тяхна територия, така и на техни граждани в Република България. <p>(2) Условието и редът, при които работниците – граждани на трети държави, и членовете на техните семейства, както и граждани на трети държави – членове на семейство на български граждани, може да влизат, да пребивават и да напускат Република България, се определят със Закона за чужденците в Република България.</p> <p>ЗНИИ Чл. 6. (2) Държавата:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. разработва и провежда националната политика в областта на научните изследвания; 2. създава условия за съгласуваност на политиките в областта на образованието, науката и иновациите; 3. създава условия за взаимодействието между научната дейност и икономиката чрез изграждане на инструменти за общи действия; 5. създава условия за подготовката и квалификацията на учени в областта на научните изследвания; 8. насърчава научноизследователската дейност. 	<p>Пълно.</p>
---	--	----------------------

3

	<ol style="list-style-type: none"> 9. създава условия за привличане на млади специалисти в научни разработки и разпространение на знания; 11. съдейства за достигане на научния продукт и неговото разпространение във всички области на икономиката; 12. подкрепя дейности, насочени към отваряне на пазара на труда и създаване на мостови структури между университетите, научните организации и бизнеса; 14. подпомага участието в международния обмен на знания чрез изпълнение на съвместни проекти и програми и други форми на сътрудничество; <p>(3) Министерският съвет определя условията и реда за подпомагане и стимулиране на внедряването на научни продукти и тяхното разпространение във всички области.</p>	
<p>2. Настоящата директива не се прилага по отношение на граждани на трети държави:</p> <p>а) които търсят международна закрила или на които е предоставена международна закрила съгласно Директива 2001/1/95/ЕС на Европейския парламент и на Съвета, или които се ползват от временна закрила в съответствие с Директива 2001/55/ЕО на Съвета на територията на дадена ДЧ;</p>	<p>Проект на ЗИД на ЗТМТМ § 26. Създава се чл. 39а:</p> <p>„Чл. 39а. Този раздел не се прилага за граждани на трети държави, които:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. кандидатстват за убежище или международна закрила, или се ползват от временна закрила; 	<p>Пълно.</p>
<p>б) чието експулсиране е било спряно поради фактически или правни основания;</p>	<p>ЗТМТМ Чл. 9. (1) Не се изисква разрешение по чл. 7, ал. 3 за работници – граждани на трети държави:</p> <ol style="list-style-type: none"> 11. ползващи се с правата по чл. 44а, ал. 4 от Закона за чужденците в Република България – до осъществяване на експулсирането. 	<p>Пълно.</p>
<p>в) които са членове на семейства на граждани на Съюза, които са упражнили правото си на свободно движение в Съюза;</p>	<p>ЗТМТМ Чл. 9. (1) Не се изисква разрешение по чл. 7, ал. 3 за работници – граждани на трети държави:</p> <ol style="list-style-type: none"> б. които са членове на семейство на гражданин на държава – членка на Европейския съюз, на държава – страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Швейцария, които по силата на сключени международни договори с Европейския съюз имат право на свободно движение; 	<p>Пълно.</p>

4

г) които имат статут на дългосрочно пребиваващи в държава членка в съответствие с Директива 2003/109/ЕО на Съвета;	ЗТМТМ Чл. 9. (1) Не се изисква разрешение по чл. 7, ал. 3 за работници – граждани на трети държави: 2. с разрешение за дългосрочно или постоянно пребиваване в Република България и членовете на техните семейства;	Пълно.
д) които, заедно с членовете на своите семейства и независимо от гражданството си, се ползват от права на свободно движение, равностойни на правата на гражданите на Съюза, съгласно споразумения между Съюза и неговите държави членки и трети държави или между Съюза и трети държави;	Проект на ЗИД на ЗТМТМ § 26. Създава се чл. 39а: „Чл. 39а. Този раздел не се прилага за граждани на трети държави, които: 2. заедно с членовете на своите семейства и независимо от гражданството си упражняват правото си на свободно движение в Европейския съюз и Европейското икономическо пространство, включително което произтича от споразумения на Европейския съюз с трети държави;	Пълно.
е) които идват в Съюза като служители стажанти в рамките на вътрешнокорпоративен трансфер съгласно Директива 2014/66/ЕС;	Проект на ЗИД на ЗТМТМ § 26. Създава се чл. 39а: „Чл. 39а. Този раздел не се прилага за граждани на трети държави, които: 4. са получили разрешение за лице, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер;	Пълно.
ж) които са приети като висококвалифицирани работници в съответствие с Директива 2009/50/ЕО на Съвета.	Проект на ЗИД на ЗТМТМ § 26. Създава се чл. 39а: „Чл. 39а. Този раздел не се прилага за граждани на трети държави, които: 3. са получили разрешение за пребиваване и работа тип „Синя карта на Европейския съюз“;	Пълно.
Член 3 Определения За целите на настоящата директива се прилагат следните определения: 1) „гражданин на трета държава“ означава лице, което не е гражданин на Съюза по смисъла на член 20, параграф 1 ДФЕС;	ЗЧРБ Чл. 2. (1) Чужденец по смисъла на този закон е всяко лице, което не е български гражданин. (2) Чужденец е и лице, което не е гражданин на нито една държава в съответствие с нейното законодателство. ЗТМТМ Допълнителни разпоредби § 1. По смисъла на този закон:	Пълно.

5

	4. "Гражданин на трета държава" е лице, което не е гражданин на Република България и не е гражданин на държава - членка на Европейския съюз, или на държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Швейцария.	
2) „научен работник“ означава гражданин на трета държава, притежаващ докторска степен или подходяща квалификация за висше образование, даващи на гражданите на трета държава достъп до докторски програми, който е избран от научноизследователска организация и е приет на територията на дадена държава членка за провеждане на научноизследователска дейност, за която обикновено се изисква посочената по-горе квалификация.	Проект на ЗИД на ЗТМТМ § 42. В Допълнителните разпоредби се правят следните изменения и допълнения: 1. В § 1: в) се създават т. 12а, 12б и 12в: „12а. „Научен работник“ е гражданин на трета държава, притежаващ необходимата образователно-квалификационна степен на висшето образование за достъп до докторски програми, избран от научноизследователска организация за разработване на научноизследователски проект и приет на територията на Република България за провеждане на научноизследователска дейност със съответната квалификация; ЗРАС Допълнителни разпоредби § 1. По смисъла на този закон: 2. "докторска програма" е акредитирана програма на висше училище или научна организация в област на висшето образование за провеждане на обучение на докторанти.	Пълно.
3) „студент“ означава гражданин на трета държава, който е приет във висше училище и на територията на дадена държава членка, за да следва като основна дейност пълен редовен образователен курс, водещ до получаването на призната от тази държава членка квалификация за висше образование, включително дипломи, свидетелства или докторски степени от висше училище, който може да обхваща подготвителен курс преди въпросното образование съгласно националното право или задължителен стаж;	Проект на ЗИД на ЗТМТМ § 42. В Допълнителните разпоредби се правят следните изменения и допълнения: 1. В § 1: ж) създават се т. 28а – 28д: 28б. „Студент“ е гражданин на трета държава, който се обучава във висше училище на територията на Република България в редовна форма на обучение за придобиване на образователните степени „бакалавър“ и „магистър“, като обучението може да включва предварителен подготвителен курс или задължителен стаж;	Пълно.

6

	<p>ЗВО Чл. 66. (2) Студент е този, който се обучава за придобиване на образователните степени "бакалавър" и "магистър".</p> <p>Чл. 67. Статут на студент, докторант или специализант се придобива при записване във висше училище и се загубва при отписване, както и за срока на отстраняване от висшето училище по чл. 74, ал. 2.</p>	
4) „ученик“ означава гражданин на трета държава, който е приет на територията на дадена държава членка, за да следва призната държавна или регионална програма на средното образование, съответстваща на ниво 2 или 3 от Международната стандартна класификация на образованието, в рамките на програма за ученически обмен или образователен проект, осъществявани от учебно заведение съгласно националното право или административните практики;	<p>Проект на ЗИД на ЗТМТМ § 42. В Допълнителните разпоредби се правят следните изменения и допълнения: 1. В § 1: ж) създават се т. 28а – 28д: 28д. „Ученик“ е гражданин на трета държава, който е приет на територията на Република България, за да участва в програма на училищното образование, съответстваща на ниво 2 или 3 от Международната стандартна класификация на образованието, в програма за ученически обмен или образователен проект, осъществявани от системата на училищното образование;“.</p> <p>ЗПУО Чл. 173. (1) Ученик е този, който е записан в училище за обучение за завършване на клас.</p>	Пълно.
5) „стажант“ означава гражданин на трета държава, който притежава степен за висше образование или който следва образователен курс в трета държава, водещ до получаването на степен за висше образование, и който е бил приет на територията на дадена държава членка в рамките на програма за стаж за целите на получаването на знания, практически умения и опит в условията на професионална среда;	<p>Проект на ЗИД на ЗТМТМ § 42. В Допълнителните разпоредби се правят следните изменения и допълнения: 1. В § 1: ж) създават се т. 28а – 28г: „28а. „Стажант“ е гражданин на трета държава, който има висше образование или който участва в образователен курс за придобиване на висше образование в трета държава, и който е приет на територията на Република България в рамките на програма за стаж за придобиване на знания, практически умения и опит в условията на професионална среда;“.</p>	Пълно.

7

	<p>Наредба № 12 Чл. 36. (1) Професионална квалификация „учител“ се придобива във висшите училища при условията и по реда на наредбата по чл. 213, ал. 7 от Закона за предучилищното и училищното образование: 1. едновременно с обучението за придобиване на висше образование на образователно-квалификационна степен и съответната ѝ професионална квалификация и се удостоверява с дипломата за висше образование; 2. след дипломирането - чрез обучение и полагане на държавен изпит и се удостоверява със свидетелство. (2) Обучението за придобиване на професионална квалификация „учител“ включва теоретична и практическа подготовка и се осъществява при условията и по реда на наредбата по чл. 213, ал. 7 от Закона за предучилищното и училищното образование. (3) Лицата по ал. 1, за които се организира и провежда практическа подготовка (хоспетирание, текуща педагогическа практика и стажантска практика) в детските градини и училищата и които самостоятелно участват в образователния процес под ръководството на учител-наставник, са стажант-учители.</p>	
6) „доброволец“ означава гражданин на трета държава, който е приет на територията на дадена държава членка за участие в програма за доброволческа дейност;	<p>Проект на ЗИД на ЗТМТМ § 42. В Допълнителните разпоредби се правят следните изменения и допълнения: 1. В § 1: а) се създават т. 5а и 5б: 5б. „Доброволец“ е гражданин на трета държава, който е приет на територията на дадена държава членка за участие в програма за доброволческа дейност в рамките на Европейската доброволческа служба;</p>	Пълно.
7) „програма за доброволческа дейност“ означава програма за практическа солидарна дейност, вписваща се в рамките на програма, призната като такава от съответната държава членка или от Съюза, и преследваща цели от общ интерес за	<p>Проект на ЗИД на ЗТМТМ § 42. В Допълнителните разпоредби се правят следните изменения и допълнения: 1. В § 1:</p>	Пълно.

8

<p>нестопанска кауза, като извършваните в нейните рамки дейности не се заплащат, с изключение на възстановяването на разходи и/или джобните пари,</p>	<p>д) създава се т. 15а и 15б: 15б. „Приемаща организация“ е научноизследователска организация, висше училище, училище, организация, отговаряща за програма за доброволческа дейност, или организация, приемаща стажанти, които се намират на територията на Република България и са създадени в съответствие с българското законодателство;“;</p> <p>ЗМ Чл. 35. Младежка доброволческа дейност е общественно-полезна дейност, извършвана безвъзмездно от младежи на територията на Република България или в друга държава по програми и инициативи в сферата на социални, младежки, спортни и други общественозначими дейности.</p>	
<p>8) „работещ като „au pair““ означава гражданин на трета държава, който е приет на територията на дадена държава членка с цел временен престой при семейство с цел подобряване на своите лингвистични умения и познанията за въпросната държава членка срещу лека домашна работа и грижи за деца;</p>	<p>n/a</p>	
<p>9) „научно изследване“ означава творчески процес, който се провежда систематично с цел да се увеличи запасът от знания, включително знания за човека, културата и обществото, и използването на този запас от знания с цел да се намерят нови негови приложения;</p>	<p>Проект на ЗИД на ЗТМТМ § 42. В Допълнителните разпоредби се правят следните изменения и допълнения: 1. В § 1: в) се създават т 12а, 12б и 12в: 12б. „Научно изследване“ е творчески процес, който се провежда систематично, с цел да се увеличи обемът на знания, включително познанията за човека, културата и обществото, и използването на този запас от знания с цел да се намерят нови негови приложения;</p>	<p>Пълно.</p>
<p>10) „научноизследователска организация“ означава публична или частна организация, която провежда научни изследвания;</p>	<p>Проект на ЗИД на ЗТМТМ § 42. В Допълнителните разпоредби се правят следните изменения и допълнения: 1. В § 1: в) се създават т. 12а, 12б и 12в:</p>	<p>Пълно.</p>

9

	<p>12в. „Научноизследователска организация“ е държавна или частна организация, която провежда научни изследвания и е създадена в съответствие с българското законодателство;“;</p>	
<p>11) „учебно заведение“ означава публично или частно учебно заведение за средно образование, което е признато в съответната държава членка и/или чиято учебна програма е призната в съответствие с националното право или административните практики въз основа на прозрачни критерии, и което участва в програма за ученически обмен или образователен проект за целите, установени в настоящата директива;</p>	<p>Проект на ЗИД на ЗТМТМ § 42. В Допълнителните разпоредби се правят следните изменения и допълнения: 1. В § 1: ж) създават се т. 28а – 28д: 28г. „Училище“ е държавна или частна институция, създадена в съответствие с българското законодателство, която участва в програма за ученически обмен или образователен проект;</p> <p>ЗПУО Чл. 25. (1) Училището е институция в системата на предучилищното и училищното образование, в която се обучават, възпитават и социализират ученици и се осигуряват условия за завършване на клас и етап и/или за придобиване на степен на образование. В определените в този закон случаи училището осигурява и условия за придобиване на професионална квалификация. (2) Училището може да извършва и задължителното предучилищно образование на децата при условията и по реда на държавния образователен стандарт за предучилищното образование и на държавния образователен стандарт за физическата среда и информационното и библиотечното осигуряване на детските градини, училищата и центрове за подкрепа за личностно развитие.</p>	<p>Пълно.</p>
<p>12) „образователен проект“ означава набор от образователни действия, разработени от учебно заведение в дадена държава членка в сътрудничество със сходни учебни заведения в трета държава с цел обмен в областта на културата и знанието;</p>	<p>Проект на ЗИД на ЗТМТМ § 42. В Допълнителните разпоредби се правят следните изменения и допълнения: 1. В § 1: г) създава се т. 14а: „14а. „Образователен проект“ е набор от образователни действия, осъществявани от училище на територията на Република България в сътрудничество със сходни училища в</p>	<p>Пълно.</p>

10

	трета държава с цел обмен в областта на културата и знанието;“; Наредба № 10 Чл. 110. Ученици, участващи в обучение по Европейски образователни програми и проекти, след завръщането си в България продължават обучението си във формата на обучение и в училището, в което са се обучавали преди участието си, след признаване на завършен клас или етап на училищно обучение или степен на образование и професионална квалификация по документи, издадени от училища на чужди държави.	
13) „висше училище“ означава всеки вид висше училище, признато или смятано за такова съгласно националното право, което в съответствие с националното право или практика предлага признати степени за висше образование или други признати квалификации за висше образование, независимо от наименованието на това училище, или всяко заведение, което в съответствие с националното право или практика предлага професионално образование или обучение на ниво висше образование;	ЗВО Чл. 17. (1) Висшите училища са университети, изследователски университети, специализирани висши училища и самостоятелни колежи. ЗРАС Допълнителни разпоредби § 1. По смисъла на този закон: 1. "Висши училища и научни организации" включват всички висши училища, Българската академия на науките, Селскостопанската академия, научни организации, университетски болници, институти и други, получили акредитация от Националната агенция за оценяване и акредитация;	Пълно.
14) „приемаща организация“ означава — независимо от правната форма —научноизследователска организация, висше училище, учебно заведение, организация, отговаряща за програма за доброволческа дейност, или организация, приемаща стажанти, към която гражданинът на трета държава е зачислен за целите на настоящата директива и която се намира на територията на съответната държава членка в съответствие с националното право;	Проект на ЗИД на ЗТМТМ § 42. В Допълнителните разпоредби се правят следните изменения и допълнения: 1. В § 1: д) създава се т. 15а и 15б: 15б. „Приемаща организация“ е научноизследователска организация, висше училище, училище, организация, отговаряща за програма за доброволческа дейност, или организация, приемаща стажанти, които се намират на	Пълно.

11

	територията на Република България и са създадени в съответствие с българското законодателство.“;	
15) „приемащо семейство“ означава семейство, което временно приема работещ като „au pair“ и споделя с него своя ежедневен семеен живот на територията на дадена държава членка въз основа на споразумение, сключено между семейството и работещия като „au pair“;	n/a	
16) „трудова заетост“ означава упражняване на дейности, които включват всяка форма на труд или работа, уредени в националното право или в приложими колективни договори или в съответствие с установена практика, за работодателя или под негово ръководство или контрол;	n/a	
17) „работодател“ означава всяко физическо или юридическо лице, за което или под чиего ръководство или контрол се осъществява трудова заетост;	Кодекс на труда § 1. По смисъла на този кодекс: 1. "Работодател" е всяко физическо лице, юридическо лице или негово поделение, както и всяко друго организационно и икономически обособено образование (предприятие, учреждение, организация, кооперация, стопанство, заведение, домакинство, дружество и други подобни), което самостоятелно наема работници или служители по трудово правоотношение, включително за извършване на надомна работа и работа от разстояние и за изпращане за изпълнение на работа в предприятие ползвател“	Пълно.
18) „първа държава членка“ означава държавата членка, която първа издава на гражданиня на трета държава разрешение въз основа на настоящата директива;	ЗЧРБ Допълнителни разпоредби § 1. По смисъла на този закон: 16. "Първа държава членка" е държавата членка, която е предоставила за първи път статут на дългосрочно пребиваващ или държава членка, която първа предоставя "синя карта на ЕС" на чужденеца или разрешение за лице, преместено при вътрешнокорпоративен трансфер. ЗТМТМ Допълнителни разпоредби § 1. По смисъла на този закон: 17. "Първа държава членка" е държавата членка по смисъла на	Пълно.

12

	§ 1, т. 1б от допълнителните разпоредби на Закона за чужденците в Република България.	
19) „втора държава членка“ означава всяка държава членка, различна от първата държава членка;	ЗЧРБ Допълнителни разпоредби § 1. По смисъла на този закон: 1в. "Втора държава членка" е всяка държава членка, различна от първата държава членка. ЗТМТМ Допълнителни разпоредби § 1. По смисъла на този закон: 2. "Втора държава членка" е държавата членка по смисъла на § 1, т. 1в от допълнителните разпоредби на Закона за чужденците в Република България.	Пълно.
20) „програми на Съюза или многостранни програми, съдържащи мерки за мобилност“ означава програми, финансирани от Съюза или държавите членки за насърчаване на мобилността на граждани на трети държави в рамките на Съюза или в държавите членки, участващи в съответните програми;	Проект на ЗИД на ЗТМТМ Преходни и заключителни разпоредби § 43. В Закона за чужденците в Република се правят следните изменения и допълнения: 14. В § 1 от Допълнителните разпоредби се създава т. 1 к: „1к. „програма на Съюза или многостранна програма, предвиждаща обучение в повече от една държава членка“ е програма, финансирана от Европейския съюз или неговите държави – членки, за насърчаване на мобилността на чужденци в рамките на ЕС или на територията на съответните държави - членки, участващи в съответната програма.”.	Пълно.
21) „разрешение“ означава разрешение за пребиваване или — ако това е предвидено в националното право — виза за дългосрочно пребиваване, които се издават за целите на настоящата директива;	ЗЧРБ Чл. 8. Чужденец може да влезе в Република България, ако притежава редовен паспорт или заместващ го документ за пътуване, както и виза, когато такава се изисква. Чл. 9. Визата е разрешение за влизане и пребиваване или детисцен транзит.	Пълно.
22) „разрешение за пребиваване“ означава разрешение, издадено във формата, предвиден в Регламент (ЕО) № 1030/2002, което позволява на неговия титуляр законен	ЗЧРБ Допълнителни разпоредби § 1. По смисъла на този закон:	Пълно.

13

пребиваване на територията на дадена държава членка;	За "Разрешение за пребиваване" е всяко разрешение за пребиваване, издадено от компетентните органи на Министерството на вътрешните работи в съответствие с единния формат, установен с Регламент (ЕО) № 1030/2002 на Съвета от 13 юни 2002 г. относно единния формат на разрешенията за пребиваване за гражданите на трети страни.	
23) „виза за дългосрочно пребиваване“ означава разрешение, издадено от държава членка в съответствие с член 18 от Шенгенската конвенция или в съответствие с националното право на държавите членки, които не прилагат достиженията на правото от Шенген в тяхната цялост;	ЗЧРБ Чл. 15. (1) Виза за дългосрочно пребиваване със срок на валидност до 6 месеца и с право на пребиваване до 180 дни може да бъде издадена на чужденец, който желае да получи разрешение за продължително, дългосрочно или постоянно пребиваване в Република България на едно от основанията, посочени в този закон. (2) Виза за дългосрочно пребиваване със срок на валидност до една година и с право на пребиваване до 360 дни може да бъде издадена, когато това е предвидено в наредбата по чл. 9е, ал. 1. (3) Визата за дългосрочно пребиваване дава право на многократно влизане на територията на Република България в рамките на срока на нейната валидност. (4) Визата за дългосрочно пребиваване по ал. 1 се анулира при издаване на разрешение за пребиваване от службите за административен контрол на чужденците, а при издаване на карта по чл. 23а – от Министерството на външните работи.	Пълно.
24) „членове на семейството“ означава граждани на трети държави по смисъла на член 4, параграф 1 от Директива 2003/86/ЕО.	ЗЧРБ Чл. 2 (6) Членове на семейството на български гражданин са лицата, които живеят с него в едно домакинство и са: 1. съпруг; 2. низходящи, включително когато са низходящи само на лицето по т. 1, които не са навършили двадесет и една години и не са сключили брак; 3. низходящи, включително когато са низходящи само на лицето по т. 1, които са навършили двадесет и една години, но нямат собствени доходи поради това, че не са в състояние да осигуряват сами издръжката си или сериозни здравословни причини налагат българският гражданин да полага лично	Пълно.

14

	<p>грижи за тях;</p> <p>4. (изм. - ДВ, бр. 9 от 2011 г.) възходящи, които са на издръжка на българския гражданин или на лицето по т. 1;</p> <p>5. (изм. - ДВ, бр. 23 от 2013 г.) други членове на неговото домакинство, които са били изцяло на негова издръжка в държавата по произхода им или в държавата на обичайното им пребиваване или сериозни здравословни причини налагат българският гражданин да полага лично грижи за тях.</p> <p>ЗТМТМ Допълнителни разпоредби § 1. По смисъла на този закон: 29. "Членове на семейството на български гражданин" са лицата по смисъла на чл. 2, ал. 6 от Закона за чужденците в Република България. 30. "Членове на семейството на гражданин на друга държава – членка на Европейския съюз, на държава – страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Швейцария" са лицата по смисъла на § 1, т. 1 от допълнителната разпоредба на Закона за влизането, пребиваването и напускането на Република България на гражданите на Европейския съюз, които не са български граждани, и членовете на техните семейства. 31. "Членове на семейството на гражданин на трета държава" са лицата по смисъла на чл. 2, ал. 3 от Закона за чужденците в Република България.</p> <p>ЗВПЦРБГЕСКБГЧТС Допълнителна разпоредба § 1. По смисъла на този закон: 1. "Член на семейството на гражданин на Европейския съюз" е: а) лице, което е сключило брак или има фактическо съжителство с граждани на Европейския съюз; б) (изм. - ДВ, бр. 21 от 2012 г.) низходящ на гражданин на Европейския съюз, който не е български гражданин и не е</p>	
--	---	--

15

	<p>навършил двадесет и една години или е лице на негова издръжка, или е низходящ на лице по буква "а";</p> <p>в) (изм. - ДВ, бр. 21 от 2012 г.) възходящ, който е на издръжка на гражданина на Европейския съюз или на лице по буква "а".</p>	
<p>Член 4 <i>По-благоприятни разпоредби</i></p> <p>1. Настоящата директива се прилага, без да се засягат по-благоприятните разпоредби на:</p> <p>а) двустранни и многостранни споразумения, сключени между Съюза или Съюза и неговите държави членки, от една страна, и една или няколко трети държави, от друга страна; или</p> <p>б) двустранни или многостранни споразумения, сключени между една или няколко държави членки и една или няколко трети държави</p> <p>2. Настоящата директива не засяга правото на държавите членки да присмат или да запазят съществуващите по-благоприятни разпоредби за граждани на трети държави, за които настоящата директива се прилага, по отношение на член 10, параграф 2, б а) и членове 18, 22, 23, 24, 25, 26, 34 и 35.</p>	п/а	
<p>ГЛАВА II ПРИЕМ Член 5 <i>Принципи</i></p> <p>1. Приемът на граждани на трета държава съгласно настоящата директива подлежи на проверка на документните доказателства, удостоверяващи, че гражданинът на трета държава отговаря на:</p> <p>а) общите условия, определени в член 7; и</p> <p>б) на приложимите специални условия в член 8, 11, 12, 13, 14 или 16.</p>	<p>Проект на ЗИД на ЗТМТМ Преходни и заключителни разпоредби § 43. В Закона за чужденците в Република се правят следните изменения и допълнения: 2. Членове 24б и 24в се изменят така: „Чл. 24б. (1) Разрешение за продължително пребиваване могат да получат и чужденци, които притежават виза по чл. 15, ал. 1 и са научни работници със сключен трудов договор с научноизследователска организация със седалище в Република България за разработване на научноизследователски проект, включена в регистъра на научната дейност по чл. 7б, ал. 1, т. 1 на Закона за насърчване на научните изследвания. (2) Разрешението за продължително пребиваване на лицата по ал. 1 се издава за срок не по-малко от една година. В случай че срокът на трудовия договор е по-малък, разрешението се издава за срока на договора, удължен с девет месеца, като</p>	Пълно.

16

	<p>може да се подновява при наличие на основания за преиздаването му.</p> <p>(3) Разрешението по ал. 1 се издава съгласно изискванията на Регламент (ЕО) № 1030/2002 на Съвета от 13 юни 2002 г. относно единния формат на разрешенията за пребиваване за гражданите на трети страни, като в полето „тип разрешение“ се отбелязва „научен работник“.</p> <p>(4) Разрешението по ал. 1 се издава по ред, определен с правилника за прилагане на закона.</p> <p>Проект на ЗИД на ЗТМТМ Преходни и заключителни разпоредби § 43. В Закона за чужденците в Република се правят следните изменения и допълнения: 2. Членове 24б и 24в се изменят така: Чл. 24в (1) Разрешение за продължително пребиваване до една година могат да получат и чужденците, които притежават виза по чл. 15, ал. 1 и са приети за студенти в редовна форма на обучение във висше училище, ученици, приети на територията на страната за обучение в средната степен на образование в рамките на програма за обмен или като стажанти. (4) В случай на провеждане на стаж по чл. 38а от Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност, разрешението по ал. 1 се издава за срока на стажа, но не повече от 1 година. (5) Разрешението по ал. 2 се издава за срока на обучението, но не повече от две години. (6) Разрешение за продължително пребиваване за срок до 9 месеца могат да получат и чужденците по чл. 38, ал. 2 от Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност. (7) В случаите по ал. 1 – 3 срокът на валидност на паспорта или заместващия го документ на чужденеца следва да обхваща най-малко искания срок на пребиваване.</p>
--	--

17

	<p>ППЗЧРБ</p> <p>Чл. 30. (1) За получаване право на продължително пребиваване на основание чл. 24в ЗЧРБ чужденецът, приет за редовно обучение във висше училище, прилага документите по чл. 14, ал. 1 и:</p> <p>1. удостоверение за приемането му за обучение в Република България, издадено от Министерството на образованието и науката, и удостоверение, издадено от висшето училище, че чужденецът ще се обучава през съответната година;</p> <p>2. доказателство за платена такса за записване във висшето училище, което се представя след влизане на лицето на територията на Република България с виза по чл. 15, ал. 1 ЗЧРБ.</p> <p>(2) За студентите, които при записване във висше училище се ползват от здравно осигуряване, не се изисква документът по чл. 14, ал. 1, т. 4.</p> <p>(3) За получаване право на продължително пребиваване на основание чл. 24в, ал. 2 ЗЧРБ чужденецът прилага документите по чл. 14, ал. 1 и:</p> <p>1. удостоверение, съдържащо информация относно цялостния процес на университетското образование, доказващо, че учебният курс допълва този, който вече е завършен, или</p> <p>2. документи, удостоверяващи участие в програма за обмен на ЕС или в двустранна програма или приемането му в качеството на студент в дадена държава - членка на ЕС, за период минимум две години.</p> <p>Чл. 31. За получаване право на продължително пребиваване на основание чл. 24в ЗЧРБ чужденецът, приет на територията на страната за обучение в средната степен на образование в рамките на програма за обмен, прилага документите по чл. 14, ал. 1, т. 1 и 2 и:</p> <p>1. удостоверение за прием на територията на страната за обучение в средната степен на образование;</p> <p>2. доказателства за участие в програма за ученически обмен;</p>
--	---

18

	<p>3. документи, издадени от организацията за ученически обмен, гарантиращи покриване на разходите му за съществуване, обучение, здраве и завръщане;</p> <p>4. документи, удостоверяващи приема на ученика за целия срок на пребиваването му от семейство, отговарящо на определените условия и избрано в съответствие с правилата на програмата за ученически обмен, в която участва;</p> <p>5. нотариално заверена декларация за съгласие на родителите, настойниците или попечителите.</p> <p>Чл. 32. За получаване право на продължително пребиваване на основание чл. 24в ЗЧРБ чужденецът, приет като стажант без възнаграждение, прилага документите по чл. 14, ал. 1 и удостоверение от изпращащото учебно заведение, че е стажант без възнаграждение.</p> <p>Чл. 14. (1) За получаване право на продължително пребиваване чужденецът лично представя в дирекция "Миграция" или в ОДМВР заявление по образец съгласно приложение № 3, към което прилага:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. копие на редовен паспорт или заместващ го документ със страниците на снимката, личните данни, виза по чл. 15, ал. 1 ЗЧРБ, когато такава се изисква, и печата за последното влизане в страната; за сверяване на автентичността на копие се представя и оригиналът на паспорта или заместващия го документ; 2. документ за платена държавна такса по чл. 10, ал. 3 от Тарифа № 4 за таксите, които се събират в системата на Министерството на вътрешните работи по Закона за държавните такси; 3. доказателства за осигурено жилище; 4. задължителна медицинска застраховка, валидна на територията на Република България, когато лицето не е осигурено по ЗЗО; 5. доказателства за стабилни, редовни, предвидими и достатъчни средства за издръжка, без да се прибягва до
--	--

19

	<p>системата за социално подпомагане, в размер, не по-малък от минималната месечна работна заплата, минималната стипендия или минималната пенсия за страната, за срока на пребиваване на територията на Република България;</p> <p>6. свидетелство за съдимост, издадено от държавата, чийто гражданин е чужденецът, или от държавата на обичайното му пребиваване - при първоначално подаване на заявлението.</p> <p>Наредба № 11</p> <p>Чл. 108. (1) В РУО се подават следните документи:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. заявление по образец, утвърден със заповед на министъра на образованието и науката; 2. документ за училищно образование и/или професионална квалификация; 3. документ, в който се посочва какви права дава документът по т. 2 за продължаване на образованието, в случаите, когато това не е посочено в документа по т.2 4. в случай че лицето желае да продължи обучението си в първи или втори гимназиален етап в българско училище, трябва да подаде и справка за изучаваните учебни предмети с хорариума на учебните часове и поставените оценки, ако не са вписани в документа по т. 2; 5. превод на български език на документите по т. 2, 3 и 4 от заклет преводач; 6. документ за последния завършен клас в българско училище (ако има такъв) преди обучението в училище на чужда държава; 7. документ за платена държавна такса – за документи, подадени в РУО. <p>(2) Документите по ал. 1, т. 2, 3, 4, 5 и 7 се подават в оригинал, а документите по т. 6 – в оригинал или копие, заверено от нотариус или от училището, издало документа. Ако е необходимо комисията в РУО може да изиска допълнително представянето на други документи, свързани с признаването. Експертната комисия извършва експертна</p>
--	---

20

	оценка на представените документи и взема решение за признаване или за отказ за признаване, като отчита: 1. продължителността на обучението; 2. вида на училището, в което е проведено обучението; 3. изучаваните учебни предмети и общия хорариум по всеки един от тях; 4. резултатите от обучението; 5. правата, които дава документът в страната, в която е издаден; 6. възрастта на ученика при завършване на съответния клас и разликите между чуждестранната и българската образователна система относно началната възраст за започване на училищно обучение. След подаване на цитираните по-горе документи, комисията се произнеся в срок до един месец, считан от датата, на която са представени документите. При признаването комисията издава Удостоверение, в което вписва решението си.	
2. Държавите членки могат да поискат от заявителя да представи документните доказателства, посочени в параграф 1, на официален език на съответната държава членка или на някой официален език на Съюза, определен от същата държава членка.	n/a	
3. Когато всички общи и специални условия за прием са изпълнени, гражданите на трети държави имат право на разрешение. Когато дадена държава членка издава само на своя територия разрешения за пребиваване и са изпълнени всички условия за прием, предвидени в настоящата директива, съответната държава членка издава на гражданина на трета държава необходимата виза.	Проект на ЗИД на ЗТМТМ Преходни и заключителни разпоредби § 43. В Закона за чужденците в Република България се правят следните изменения и допълнения: 2. Членове 24б и 24а се изменят така: Чл. 24в (1) Разрешение за продължително пребиваване до една година могат да получат и чужденците, които притежават виза по чл. 15, ал. 1 и са приети за студенти в редовна форма на обучение във висше училище, ученици, приети на територията на страната за обучение в средната степен на образование в рамките на програма за обмен или като стажанти.	Пълно.

21

	Проект на ЗИД на ЗТМТМ § 22. В чл. 36 се правят следните изменения и допълнения: 1. Алинея 1 се изменя така: „(1) Граждани на трети държави, които са приети като научни работници по трудов договор с научноизследователска организация за провеждане на научно изследване в рамките на научноизследователски проект, упражняват заетост, включително академична, на територията на Република България без разрешение за работа – за срока на продължителност на проекта и с разрешено пребиваване съгласно чл. 24б, ал. 1 от Закона за чужденците в Р България.”	
Член 6 <i>Брой на приеманите лица</i> Настоящата директива не засяга правото на дадена държава членка да определя, в съответствие с член 79, параграф 5 ДФЕС, броя на приеманите граждани на трети държави, посочени в член 2, параграф 1 от настоящата директива, с изключение на студентите, ако въпросната държава членка сметне, че гражданите на трети държава са или ще встъпят в трудово правоотношение. Дадено заявление за разрешение може да бъде сметнато за недопустимо или да бъде отхвърлено на това основание.	ЗТМТМ Чл. 3. (2) Министърът на труда и социалната политика след консултации в Националния съвет по трудова миграция и трудова мобилност може да наложи ограничения на достъпа на работници – граждани на трети държави, до пазара на труда, включително на висококвалифицираните и на лицата, извършващи дейност на свободна практика, съобразно състоянието, развитието и обществените интереси на пазара на труда.	Пълно.
Член 7 <i>Общи условия</i> 1. Във връзка с приема на гражданин на трета държава съгласно настоящата директива заявителят: а) представя валиден документ за пътуване, определен от националното право, и ако е необходимо — заявление за виза или валидна виза, или ако е приложимо — валидно разрешение за пребиваване или валидна виза за дългосрочно пребиваване, държавите членки могат да изискват срокът на валидност на документа за пътуване да обхваща най-малко срока на планирания престой; б) ако гражданинът на трета държава не е пълнолетен по смисъла на националното право на съответната държава	ППЗЧРБ Чл. 14. (1) За получаване право на продължително пребиваване чужденецът лично представя в дирекция "Миграция" или в ОДМВР заявление по образец съгласно приложение № 3, към което прилага: 1. копие на редовен документ за задгранично пътуване със страниците на снимката, личните данни, виза по чл. 15, ал. 1 ЗЧРБ, когато такава се изисква, и печата за последното влизане в страната; за сверяване на автентичността на копие се представя и оригиналът на документа за задгранично пътуване;	Пълно.
	ППЗЧРБ Чл. 31. За получаване право на продължително пребиваване	Пълно.

22

членка, представя родителско разрешение или равносетен документ за срока на планирания престой;	на основание чл. 24в ЗЧРБ чужденецът, приет на територията на страната за обучение в средната степен на образование в рамките на програма за обмен, прилага документите по чл. 14, ал. 1, т. 1 и 2 и; 5. нотариално заверена декларация за съгласие на родителите, настойниците или попечителите.	
в) представя доказателство че гражданинът на трета държава притежава или — ако е предвидено в националното право — че е кандидатствал за здравна застраховка, покриваща всички рискове, които обикновено се покриват по отношение на гражданите на съответната държава членка; застраховката трябва да е валидна за срока на планирания престой;	ППЗЧРБ Чл. 14. (1) За получаване право на продължително пребиваване чужденецът лично представя в дирекция "Миграция" или в ОДМВР заявление по образец съгласно приложение № 3, към което прилага: 4. задължителна медицинска застраховка, валидна на територията на Република България, когато лицето не е осигурено по Закона за здравното осигуряване;	Пълно.
г) ако съответната държава членка го изисква, представя доказателство за заплащането на таксата за разглеждането на заявлението, предвидена в член 36;	ППЗЧРБ Чл. 14. (1) За получаване право на продължително пребиваване чужденецът лично представя в дирекция "Миграция" или в ОДМВР заявление по образец съгласно приложение № 3, към което прилага: 2. документ за платена държавна такса по чл. 10, ал. 3 от Тарифа № 4 за таксите, които се събират в системата на Министерството на вътрешните работи по Закона за държавните такси;	Пълно.
д) представя изискваното от съответната държава членка доказателство, че по време на планирания престой гражданинът на трета държава ще разполага с достатъчно средства за покриване на разходите за издръжка, без да използва системата за социално подпомагане на държавата членка, както и на пътните разходи за връщане. Оценката за наличието на достатъчно средства се основава на индивидуално разглеждане на случая и при нея се отчитат средствата, получени, <i>inter alia</i> , от безвъзмездна помощ, стипендия, действителен договор за работа или обвързващо предложение за работа, или от финансова гаранция на организация по програма за ученически обмен, организация,	ППЗЧРБ Чл. 14. (1) За получаване право на продължително пребиваване чужденецът лично представя в дирекция "Миграция" или в ОДМВР заявление по образец съгласно приложение № 3, към което прилага: 5. доказателства за наличието на достатъчни средства за издръжка, без да се прибягва до системата за социално подпомагане, в размер, не по-малък от минималната месечна работна заплата, минималната стипендия или минималната пенсия за страната, за срока на пребиваване на територията на Република България;	Пълно.

23

приемаща стажанти, организация, работеща по програма за доброволческа дейност, приемащо семейство или организация, посредник за наемане на работа като „au pair“.		
2. Държавите членки могат да поискат от заявителя да посочи адреса на гражданина на трета държава на тяхна територия. Когато националното право на държава членка изисква при подаването на заявлението да бъде посочен адрес и съответният гражданин на трета държава все още не знае своя бъдещ адрес, държавите членки приемат временен адрес. В такъв случай гражданинът на трета държава посочва постоянен адрес най-късно в момента на издаване на разрешението съгласно член 17.	ППЗЧРБ Чл. 14. (1) За получаване право на продължително пребиваване чужденецът лично представя в дирекция "Миграция" или в ОДМВР заявление по образец съгласно приложение № 3, към което прилага: 3. доказателства за осигурено жилище;	Пълно.
3. Държавите членки могат да посочат референтна сума, която приемат за представляваща „достатъчно средства“ съгласно параграф 1, буква д) Оценката за наличието на достатъчно средства се основава на индивидуално разглеждане на случая	ППЗЧРБ Чл. 14. (1) За получаване право на продължително пребиваване чужденецът лично представя в дирекция "Миграция" или в ОДМВР заявление по образец съгласно приложение № 3, към което прилага: 5. доказателства за наличието на достатъчни средства за издръжка, без да се прибягва до системата за социално подпомагане, в размер, не по-малък от минималната месечна работна заплата, минималната стипендия или минималната пенсия за страната, за срока на пребиваване на територията на Република България;	Пълно.
4. Заявлението се подава и разглежда, докато съответният гражданин на трета държава пребивава извън територията на държавата членка, на територията на която гражданинът на трета държава иска да бъде приет, или докато гражданинът на трета държава вече пребивава в съответната държава членка като титуляр на валидно разрешение за пребиваване или на виза за дългосрочно пребиваване. Чрез дерогация дадена държава членка може да приеме, в съответствие с националното си право, заявление, подадено, когато заинтересованият гражданин на трета държава не притежава валидно разрешение за пребиваване или виза за дългосрочно пребиваване, но се намира законно на нейна	ЗТМТМ Чл. 5 (2) При кандидатстването за първоначален достъп до пазара на труда, както и за достъп след срока по чл. 7, ал. 5 чужденецът пребивава извън територията на Република България. Проект на ЗИД на ЗТМТМ: § 3. В чл. 7 се правят следните изменения и допълнения: 2. В ал. 5 думите „продължен “ се заменят с „продължаван общо “.	Пълно.

24

територия.		
5. Държавите членки определят дали заявленията трябва да се подават от гражданите на трети държави, от приемащата организация или от който и да било от посочените.	ППЗТМТМ Чл. 33. (1) За регистрация на заетостта по чл. 36, ал. 1 ЗТМТМ приемащата научноизследователска организация подава в Агенцията по заетостта; Чл. 34. (1) За регистрация на заетостта по чл. 38, ал. 1 и 2 ЗТМТМ работодателят подава в дирекция "Бюро по труда" по месторабота на работника - гражданин на трета държава:	Пълно.
6. Не се приемат граждани на трети държави, за които се счита, че представляват заплаха за обществения ред, обществаната сигурност или общественото здраве.	ЗЧРБ Чл. 10. (1) Отказва се издаване на виза или влизане в страната на чужденец, когато: 1. с действията си е поставил или може да постави в опасност международните отношения, сигурността или интересите на българската държава или за когото има данни, че действа против националната сигурност;	Пълно.
Член 8 <i>Специални условия за научните работници</i> 1. В допълнение към общите условия, предвидени в член 7, във връзка с приема на граждани на трета държава с цел провеждане на научно изследване заявителят представя споразумение за прием или, ако е предвидено в националното право, договор в съответствие с член 10.	Проект на ЗИД на ЗТМТМ Преходни и заключителни разпоредби § 43. В Закона за чужденците в Република България се правят следните изменения и допълнения: 2. Членове 24б и 24в се изменят така: „Чл. 24б. (1) Разрешение за продължително пребиваване могат да получат и чужденци, които притежават виза по чл. 15, ал. 1 и са научни работници със сключен трудов договор с научноизследователска организация със седалище в Република България за разработване на научноизследователски проект, включен в регистъра на научната дейност по чл. 7б, ал. 1, т. 1 на Закона за насърчване на научните изследвания. (4) Разрешението по ал. 1 се издава по ред, определен с правилника за прилагане на закона.	Пълно.
2. Държавите членки може да изискват, в съответствие с националното право, писмена гаранция от страна на научноизследователската организация, че ако научен работник остане незаконно на територията на съответната държава членка, посочената научноизследователска организация	Проект на ЗИД на ЗТМТМ Преходни и заключителни разпоредби § 43. В Закона за чужденците в Република България се правят следните изменения и допълнения: 11. В чл. 45 се правят следните изменения и допълнения:	Пълно.

25

отговаря за възстановяването на заплатените с публични средства разходи, свързани с престоя и връщането му. Финансовата отговорност на научноизследователската организация се погасява най-късно шест месеца след прекратяването на споразумението за прием.	а) създава се нова ал. 4: „(4) Работодателят или приемащата организация поема разходите за връщане на незаконно пребиваващия гражданин на трета държава.“; б) досегашната ал. 4 става ал. 5.”.	
Когато правото на пребиваване на научния работник бъде продължено в съответствие с член 23, отговорността на научноизследователската организация по първа алинея от настоящия параграф се ограничава само до началната дата на валидност на разрешението за пребиваване за целите на търсенето на работа или започване на предприемаческа дейност.	ПМС за изм. и доп. на ППЗТМТМ	
3. Държава членка, която е установила процедура за одобряване на научноизследователски организации в съответствие с член 9, освобождава заявителите от задължението да представят един или повече от документите или доказателствата, посочени в параграф 2 от настоящия член или в член 7, параграф 1, буква в), г) или д) или параграф 2, когато гражданите на трети държави ще бъдат приети от одобрени научноизследователски организации.	ПМС за изм. и доп. на ППЗТМТМ	
Член 9 <i>Одобряване на научноизследователски организации</i> 1. Държавите членки могат да решат да предвидят процедура за одобряване за публични и/или частни научноизследователски организации, желаещи да приемат научни работници по процедурата за прием, предвидена в настоящата директива.	ЗНИИ Чл. 76. (1) Министерството на образованието и науката поддържа регистър за научната дейност в Република България, който съдържа следните данни: 1. научни организации и висши училища;	Пълно.
2. Одобряването на научноизследователски организации се извършва в съответствие с процедурите, установени в националното право или административните практики. Заявленията за одобрение на научноизследователски организации се представят в съответствие с тези процедури и се основават, според случая, на залегналите в устава задачи или корпоративни цели, както и на доказателство, че в тях се	Инструкция № 1 Чл. 13. (1) Действията по вписване на данните и обстоятелствата в регистъра се извършват от длъжностни лица, определени със заповед на изпълнителния директор на центъра. (2) Първоначалното вписване в регистъра на данните и обстоятелствата по чл. 4 - 11 включително се осъществява въз	Пълно.

26

<p>провеждат научни изследвания.</p> <p>Одобренията се издават на научноизследователските организации за срок, не по-кратък от 5 години. В изключителни случаи държавите членки могат да издадат одобрение за по-кратък срок.</p>	<p>основа на заявление, подадено от законния представител или пълномощник на лицата по т. 1 - 3, съгласно образци, утвърдени от изпълнителния директор на центъра. Заявяването за първоначално вписване може да се извършва и по електронен път със заявления по образци, утвърдени със заповед на изпълнителния директор на центъра, съответно за:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. научните организации и висшите училища; 2. възложителите на конкурси за научноизследователски проекти, включително и фонд "Научни изследвания", в изпълнение на задължението по чл. 6, ал. 3 от Правилника на фонд "Научни изследвания"; 3. физическите и юридическите лица, кандидатствали и получили финансиране за научноизследователска дейност по ред, определен в чл. 76, ал. 2 от Закона за насърчване на научните изследвания. <p>(3) Към заявленията се прилагат заверени от законния представител или пълномощника на лицето по ал. 2, т. 1 - 3 копия на документи, удостоверяващи заявените за вписване данни и обстоятелства по чл. 4 - 11. При необходимост длъжностните лица по ал. 1 може да изискат и оригинала на документа, който след сверяване се връща на заявителя.</p> <p>(4) Когато заявлението по ал. 2 и документите по ал. 3 се подават по електронен път, се спазват изискванията на Закона за електронния документ и електронния подпис.</p> <p>(5) Вписването в регистъра се извършва, в случай че лицето по ал. 2, т. 1 - 3 е представило в центъра цялата необходима информация съгласно образците по ал. 2, както и документите по ал. 3, които я удостоверяват.</p> <p>(6) Когато при разглеждане на подадено заявление с документите към него се установят нередовности или непълноти в приложените документи, изпълнителният директор на центъра или оправомощено от него длъжностно лице изпраща писмено уведомление до заявителя за отстраняването им в срок до 3 работни дни считано от датата на получаване на уведомлението.</p>	
---	--	--

27

	<p>(7) В случай на неотстраняване на нередовностите или непълнотите в срока по ал. 6 вписването се отказва.</p> <p>(8) След отстраняване на откритите нередовности или непълноти в срока по ал. 6, както и при липсата на такива, длъжностните лица по ал. 1 извършват вписване на заявените данни и обстоятелства в регистъра.</p>	
<p>3. Дадена държава членка може, наред с предприемането на други мерки, да откаже да поднови или да вземе решение да отнеме одобрението, когато:</p> <ol style="list-style-type: none"> а) научноизследователската организация вече не спазва параграф 2 от настоящия член, член 8, параграф 2 или член 10, параграф 7; б) одобрението е получено с измама; или в) научноизследователската организация е подписала споразумение за прием с гражданин на трета държава с цел измама или поради небрежност. <p>При отказ по заявление за подновяване или отнемане на одобрението на засегнатата организация може да бъде забранено да кандидатства отново за одобрение за срок до пет години от датата на публикуването на решението за отказа за подновяване или на решението за отнемане.</p>	<p>па</p>	
<p>Член 10 <i>Споразумение за прием</i></p> <p>1. Научноизследователска организация, желаеща да приеме гражданин на трета държава с цел провеждане на научно изследване, подписва с него споразумение за прием. Държавите членки могат да предвидят, че договори, които съдържат елементите, посочени в параграф 2 и ако е приложимо — параграф 3, се считат за равностойни на споразумения за прием за целите на настоящата директива.</p>	<p>Проект на ЗИД на ЗТМТМ § 22. В чл. 36 се правят следните изменения и допълнения:</p> <p>1. Алинея 1 се изменя така:</p> <p>„(1) Граждани на трети държави, които са приети като научни работници по трудов договор с научноизследователска организация за провеждане на научно изследване в рамките на научноизследователски проект, упражняват заетост, включително академична, на територията на Република България без разрешение за работа — за срока на продължителност на проекта и с разрешено пребиваване съгласно чл. 24б, ал. 1 от Закона за чужденците в Република България.“</p>	<p>Пълно.</p>
<p>2. Споразумението за прием съдържа:</p> <ol style="list-style-type: none"> а) наименованието и целта на научноизследователската 	<p>Кодекс на труда Глава пета</p>	<p>Пълно.</p>

28

<p>дейност или научноизследователската област;</p> <p>б) ангажимент на гражданина на трета държава да положи усилия за приключването на научноизследователската дейност;</p> <p>в) ангажимент на научноизследователската организация да приеме гражданина на трета държава с цел приключването на научноизследователска дейност;</p> <p>г) началната и крайната дата или очакваната продължителност на научноизследователската дейност;</p> <p>д) информация за планираната мобилност в една или няколко втори държави членки, ако тази мобилност е известна към момента на подаване на заявлението в първата държава членка.</p>	<p>Възникване и изменение на трудовото правоотношение</p> <p>Раздел I</p> <p>Трудов договор</p> <p>Съдържание</p> <p>Чл. 66. (1) Трудовият договор съдържа данни за страните и определя:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. мястото на работа; 2. наименованието на длъжността и характера на работата; 3. датата на сключването му и началото на неговото изпълнение; 4. времетраенето на трудовия договор; 5. размера на основния и удължения платен годишен отпуск и на допълнителните платени годишни отпуски; 6. еднакъв срок на предизвестие и за двете страни при прекратяване на трудовия договор; 7. основното и допълнителните трудови възнаграждения с постоянен характер, както и периодичността на тяхното изплащане; 8. продължителността на работния ден или седмица. <p>(2) С трудовия договор могат да се уговорят и други условия, свързани с предоставянето на работната сила, които не са уредени с повелителни разпоредби на закона, както и условия, които са по-благоприятни за работника или служителя от установените с колективния трудов договор.</p> <p>(3) За място на работата се смята седалището на предприятието, с което е сключен трудовият договор, доколкото друго не е уговорено или не следва от характера на работата.</p> <p>Проект на ЗИД на ЗТМТМ</p> <p>§ 22. В чл. 36 се правят следните изменения и допълнения:</p> <p>4. Създава се ал. 5:</p> <p>„(5) Трудовият договор по ал. 1 съдържа условия относно провеждането и приключването на изследването, както и за мобилност в други втори държави членки, когато такава е планирана.“</p>	
---	--	--

29

<p>3. Освен това държавите членки могат да изискват споразумението за прием да съдържа:</p> <p>а) информация за правоотношението между научноизследователската организация и научния работник;</p> <p>б) информация за условията на труд на научния работник.</p>	<p>ППЗТМТМ</p> <p>Чл. 33. (1) За регистрация на заетостта по чл. 36, ал. 1 ЗТМТМ приемащата научноизследователска организация подава в Агенцията по заетостта:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. декларация в два екземпляра по образец съгласно приложение № 5; 2. копие от споразумението за прием на научни работници; 3. копие от документа за пребиваване на научния работник – гражданин на трета държава; 4. копие от срочен трудов договор, сключен по условията на българското законодателство, за длъжност с код по НКПД, подписан от страните и съобразен с посочената продължителност на научноизследователския проект. 	Пълно.
<p>4. Научноизследователските организации могат да подписват споразумения за прием само ако научноизследователската дейност е приета от съответните органи на организацията след преглед на: а) целта и очакваната продължителност на научноизследователската дейност и наличието на необходимите финансови ресурси за нейното провеждане;</p> <p>б) квалификациите на гражданина на трета държава с оглед на целите на научното изследване, доказани със заверено копие на документите, удостоверяващи квалификациите му.</p>	ПМС за изм. и доп. на ППЗТМТМ	
<p>5. Когато гражданинът на трета държава не е приет или когато правоотношението между научния работник и научноизследователската организация бъде прекратено, споразумението за прием автоматично се прекратява.</p>	п/а	
<p>6. Научноизследователските организации своевременно информират компетентния орган на съответната държава членка за случаи, които е вероятно да попречат на изпълнението на споразумението за прием.</p>	<p>ЗТМТМ</p> <p>Чл. 10. (4) При предсрочно прекратяване на трудовото правоотношение на работника – гражданин на трета държава, или на командировката в рамките на предоставяне на услуги, работодателят или лицето, приело работника, уведомява писмено Агенцията по заетостта в тридневен срок от датата на прекратяване на заетостта.</p>	Пълно.
<p>7. Държавите членки могат да предвидят, че в рамките на два месеца от датата на изтичане на срока на съответното</p>	п/а	

30

споразумение за прием научноизследователската организация трябва да представи на определените за тази цел компетентни органи потвърждение за провеждането на научноизследователската дейност.		
8. Държавите членки могат да предвидят в националното си право последните от отнемането на одобрението или от отказа да бъде подновено одобрението за съществуващи споразумения за прием, сключени в съответствие с настоящия член, както и последните във връзка с разрешенията на засегнатите научни работници.	n/a	
Член 11 <i>Специални условия за студентите</i> 1. В допълнение към общите условия, предвидени в член 7, във връзка с приема на граждани на трети държави с цел следване заявителят представя доказателства: а) че гражданинът на трета държава е приет във висше училище за следване на образователен курс;	ППЗЧРБ Чл. 30. (1) За получаване право на продължително пребиваване на основание чл. 24в ЗЧРБ чужденецът, приет за редовно обучение във висше училище, прилага документите по чл. 14, ал. 1 и: 1. удостоверение за приемането му за обучение в Република България, издадено от Министерството на образованието и науката, и удостоверение, издадено от висшето училище, че чужденецът ще се обучава през съответната година;	Пълно.
б) ако държавата членка го изисква — че е платена таксата за записване, която се начислява от висшето училище;	ППЗЧРБ Чл. 30. (1) За получаване право на продължително пребиваване на основание чл. 24в ЗЧРБ чужденецът, приет за редовно обучение във висше училище, прилага документите по чл. 14, ал. 1 и: 2. доказателство за платена такса за записване във висшето училище, което се представя след влизане на лицето на територията на Република България с виза по чл. 15, ал. 1 ЗЧРБ	Пълно.
в) ако държавата членка го изисква — за наличието на достатъчни познания по езика на курса, който ще следва;	НДИПСУРБ Чл. 12. (1) Чужденците подават следните документи: б. документ за владее на български език, издаден от висше училище в Република България - за кандидатите, които няма да преминават езикова и специализирана подготовка; Чл. 17. (1) Обучението се провежда по учебна документация, която обхваща учебен план и учебни програми.	Пълно.

31

	(3) Езиковата и специализираната подготовка се осъществява чрез изучаване на задължителни учебни дисциплини, разпределени в две групи при минимален хорариум, както следва: 1. за хуманитарните специалности - български език - 800 учебни часа; 2. за всички останали специалности - български език - 650 учебни часа, и специализирани учебни дисциплини - 350 часа. Чл. 18. (1) Обучението по български език завършва с писмен и усен изпит, който се полага пред комисия. (2) Лицата по чл. 16, ал. 1, които владеят български език, могат да се явят на изпитите по ал. 1, без да са преминали езикова подготовка. (3) Специализираната подготовка завършва с изпити по всички учебни дисциплини, преподавани в учебния план, които се полагат пред комисия.	
г) ако държавата членка го изисква — че гражданинът на трета държава ще разполага с достатъчно средства за покриване на разходите, свързани със следването му.	ППЗЧРБ Чл. 14. (1) За получаване право на продължително пребиваване чужденецът лично представя в дирекция "Миграция" или в ОДМВР заявление по образец съгласно приложение № 3, към което прилага: 5. доказателства за наличието на достатъчни средства за издръжка, без да се прибягва до системата за социално подпомагане, в размер, не по-малък от минималната месечна работна заплата, минималната стипендия или минималната пенсия за страната, за срока на пребиваване на територията на Република България.	Пълно.
2. Приема се, че гражданите на трети държави, които при записване във висше училище се ползват автоматично от здравно осигуровка, която покрива всички рискове, срещу които обичайно са осигурени гражданите на съответната държава членка, отговарят на условията, посочени в член 7, параграф 1, буква в).	ППЗЧРБ Чл. 30. (2) За студентите, които при записване във висше училище се ползват от здравно осигуряване, не се изисква документът по чл. 14, ал. 1, т. 4.	Пълно.
3. Държава членка, която е установила процедура за одобряване на висши училища в съответствие с член 15.	n/a	

32

освобожава заявителите от задължението да представят един или повече от документите или доказателствата, посочени в параграф 1, букви б), в) или г) от настоящия член или в член 7, параграф 1, буква г) или параграф 2, когато гражданите на трети държави ще бъдат приети от одобрени висши училища.		
<p>Член 12 <i>Специални условия за учениците</i></p> <p>1. В допълнение към общите условия, предвидени в член 7, във връзка с приема на граждани на трета държава за целите на програма за ученически обмен или образователен проект заявителят представя доказателства:</p> <p>а) че гражданинът на трета държава не е под минималната възраст, нито е надвишил максималната възраст или клас, определени от съответната държава членка;</p>	<p>ЗПУО Чл. 7. (1) Всеки има право на образование и може да повишава образованието и квалификацията си чрез учене през целия живот. (2) Приобретаваното образование е неизменна част от правото на образование.</p> <p>КТ Глава петнадесета Специална закрила на някои категории работници и служители Раздел I Специална закрила на непълнолетните <i>Минимална възраст за приемане на работа</i> Чл. 301. (1) Минималната възраст за приемане на работа е 16 години. Забранява се приемането на работа на лица, ненавършили 16 години. (2) По изключение могат да се приемат на работа и лица от 15 до 16 години за извършване на работи, които са леки и не са опасни или вредни за здравето и за правилното им физическо, умствено и нравствено развитие и чието изпълнение не би било пречка за редовно посещение на училище или за участие в програми за професионално ориентиране или обучение. (3) По изключение на ученически длъжности в цирковете могат да се приемат момичета, навършили 14 години, и момчета, навършили 13 години, а за участие в снимане на филми, подготовка и изнасяне на театрални и други представления могат да се привличат и лица, ненавършили 15 години, при облекчени условия и в съответствие с изискванията за правилното им физическо, умствено и</p>	Пълно.

33

	<p>нравствено развитие. Условията на труда в тези случаи се определят от Министерския съвет.</p> <p><i>Приемане на работа на лица, ненавършили 16 години</i> Чл. 302. (1) Лицата, ненавършили 16 години, се приемат на работа след обстоен медицински преглед и медицинско заключение, че са годни да извършват съответната работа и тя няма да увреди здравето и да попречи на правилното им физическо и умствено развитие. (2) Лицата, ненавършили 16 години, се приемат на работа с разрешение на инспекцията по труда за всеки отделен случай.</p> <p><i>Приемане на работа на лица от 16 до 18 години</i> Чл. 303. (1) Забранява се приемането на лица от 16 до 18 години на работи, които са тежки, опасни или вредни за здравето и за правилното им физическо, умствено и нравствено развитие. (2) Лица от 16 до 18 години се приемат на работа след обстоен предварителен медицински преглед и медицинско заключение, което установява годността им да извършват съответната работа. (3) Лицата от 16 до 18 години се приемат на работа с разрешение на инспекцията по труда за всеки отделен случай. (4) Условията и редът за даване на разрешение за работа по ал. 3, на разрешение за работа на лица, ненавършили 16 години, както и задълженията на работодателя за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд за лицата, ненавършили 18 години, се уреждат с наредба на министъра на труда и социалната политика и министъра на здравеопазването.</p> <p><i>Работи за лица, ненавършили 18 години</i> Чл. 304. (1) За непълнолетните лица се забранява работа, която е: 1. извън техните физически или психически възможности;</p>	
--	--	--

34

	<p>2. свързана с излагане на вредно физично, биологично или химично въздействие, особено с токсични агенти, канцерогени, агенти, причиняващи наследствено генетично или втутреутробно увреждане;</p> <p>3. свързана с вредности, които по какъвто и да е друг начин оказват постоянно неблагоприятно въздействие върху здравето;</p> <p>4. в условия на радиация;</p> <p>5. при изключително ниски или високи температури, шум или вибрации;</p> <p>6. свързана с риск от трудови злополуки, за които се предполага, че не могат да бъдат осъзнати или избегнати от непълнолетния поради неговата физическа или психическа незрялост.</p> <p><i>Особени грижи за непълнолетните</i></p> <p>Чл. 305. (1) Работодателят полага особени грижи за труда на лицата, ненавършили 18 години, като им създава облекчени условия за работа и условия за придобиване на професионална квалификация и за нейното повишаване.</p> <p>(2) Работодателят е длъжен да уведомява непълнолетните работници и служители и техните родители или попечители за възможните рискове в работата и за мерките, предприети за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд.</p> <p>(3) Работното време на работниците и служителите, ненавършили 18 години, е 35 часа седмично и 7 часа дневно при петдневна работна седмица. В дневното и седмичното им работно време се включва и времето за придобиване на професионална квалификация и за нейното повишаване, когато тя се осъществява в процеса на работата.</p> <p>(4) Работниците и служителите, ненавършили 18 години, имат право на основен платен годишен отпуск в размер не по-малко от 26 работни дни, включително и за календарната година, през която навършват 18 години.</p>	
б) за прием в учебно заведение;	ППЗЧРБ	Пълно.

35

	<p>Чл. 31. За получаване право на продължително пребиваване на основание чл. 24в ЗЧРБ чужденецът, приет на територията на страната за обучение в средната степен на образование в рамките на програма за обмен, прилага документите по чл. 14, ал. 1, т. 1 и 2 и:</p> <p>1. удостоверение за прием на територията на страната за обучение в средната степен на образование;</p>	
в) за участие в призната държавна или регионална образователна програма в рамките на програма за ученически обмен или образователен проект, осъществявани от учебно заведение в съответствие с националното право или административните практики;	<p>ППЗЧРБ</p> <p>Чл. 31. За получаване право на продължително пребиваване на основание чл. 24в ЗЧРБ чужденецът, приет на територията на страната за обучение в средната степен на образование в рамките на програма за обмен, прилага документите по чл. 14, ал. 1, т. 1 и 2 и:</p> <p>2. доказателства за участие в програма за ученически обмен;</p> <p>3. документи, издадени от организацията за ученически обмен, гарантиращи покриване на разходите му за съществуване, обучение, здраве и завръщане;</p> <p>Чл. 14 (1) За получаване право на продължително пребиваване чужденецът лично представя в дирекция "Миграция" или в ОДМВР заявление по образец съгласно приложение № 3, към което прилага:</p> <p>1. копие на редовен документ за задгранично пътуване със страниците на снимката, личните данни, виза по чл. 15, ал. 1 ЗЧРБ, когато такава се изисква, и печата за последното влизане в страната; за сверяване на автентичността на копие се представя и оригиналът на документа за задгранично пътуване;</p> <p>2. документ за платена държавна такса по чл. 10, ал. 3 от Тарифа № 4 за таксите, които се събират в системата на Министерството на вътрешните работи по Закона за държавните такси;</p>	Пълно.
г) че учебното заведение или — доколкото това се предвижда от националното право — трето лице поема отговорност за гражданина на трета държава за целия срок на престоя му на	ЗПУО	Пълно.
	Чл. 9. (1) Задължителното предучилищно и училищно образование в държавните и в общинските детски градини и	

36

<p>територията на съответната държава членка, и по-специално по отношение на учебните разходи;</p>	<p>училища е безплатно за децата и учениците.</p> <p>(2) Училищното образование в държавните и в общинските училища е безплатно и след задължителната училищна възраст за:</p> <p>2. гражданите на друга държава членка;</p> <p>3. гражданите на трети държави:</p> <p>а) с разрешено постоянно пребиваване в страната;</p> <p>б) получили право на дългосрочно или продължително пребиваване в страната, както и за членовете на техните семейства;</p> <p>в) приети по актове на Министерския съвет;</p> <p>г) приети по международен договор, в който този въпрос е уреден;</p> <p>д) за които това е предвидено в специален закон;</p> <p>е) търсещи или получили международна закрила в страната.</p> <p>(3) На малолетните и непълнолетните чужденци, търсещи или получили международна закрила по реда на Закона за убежището и бежанците, се осигурява безплатно образование и обучение в държавните и в общинските детски градини и училища в Република България при условията и по реда за българските граждани.</p> <p>(4) Правото на безплатно образование се упражнява, като не се заплащат такси за обучението, осигурявано със средства от държавния бюджет, и се ползва безплатно материалната база за обучение и за развитие на интересите и способностите на децата и учениците. Не се заплащат такси и за явяване на държавни зрелостни изпити и на държавни изпити за придобиване на професионална квалификация - по теория и практика на професията с цел придобиване на средно образование.</p> <p>(5) Извън случаите по ал. 2 граждани на трети държави, навършили задължителната училищна възраст, се обучават в държавните и в общинските училища срещу заплащане на такси в размер, определен с тарифа, одобрена от Министерския съвет.</p>	
--	---	--

37

	<p>Чл. 17. (1) На пребиваващите в страната деца и ученици в задължителна предучилищна и училищна възраст, независимо от тяхното гражданство, се осигурява безплатно обучение по български език при условия и по ред, определени в държавния образователен стандарт за усвояването на българския книжовен език и в държавния образователен стандарт за финансирането на институциите.</p> <p>(2) На пребиваващите в страната ученици в задължителна училищна възраст, чиито родители са граждани на други държави членки и упражняват трудова дейност на територията на Република България, се осигурява и обучение по майчин език и култура в сътрудничество с държавите по произход при условия и по ред, определени с държавния образователен стандарт за организацията на дейностите в училищното образование.</p> <p>(3) В детските градини и училищата, в които се обучават деца и ученици, търсещи или получили международна закрила в страната по реда на Закона за убежището и бежанците, се осигурява при необходимост допълнително обучение по български език при условия и по ред, определени в държавния образователен стандарт за усвояването на българския книжовен език и в държавния образователен стандарт за финансирането на институциите.</p>	
<p>д) че гражданинът на трета държава ще бъде настанен за целия срок на престоя си в семейство или в специален комплекс за настаняване в рамките на учебното заведение, или — доколкото това е предвидено от националното право — всяко друго място, отговарящо на определените от съответната държава членка условия и избрано в съответствие с правилата на програмата за ученически обмен или образователния проект, в които участва гражданинът на трета държава.</p>	<p>ПФЗЧРБ</p> <p>Чл. 31. За получаване право на продължително пребиваване на основание чл. 24в ЗЧРБ чужденецът, приет на територията на страната за обучение в средната степен на образование в рамките на програма за обмен, прилага документите по чл. 14, ал. 1, т. 1 и 2 и:</p> <p>4. документи, удостоверяващи приема на ученика за целия срок на пребиваването му от семейство, отговарящо на определените условия и избрано в съответствие с правилата на програмата за ученически обмен, в която участва,</p>	<p>Пълно.</p>

38

	<p>Чл. 14 (1) За получаване право на продължително пребиваване чужденецът лично представя в дирекция "Миграция" или в ОДМВР заявление по образец съгласно приложение № 3, към което прилага:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. копие на редовен документ за задгранично пътуване със страниците на снимката, личните данни, виза по чл. 15, ал. 1 ЗЧРБ, когато такава се изисква, и печата за последното влизане в страната; за сверяване на автентичността на копие се представя и оригиналът на документа за задгранично пътуване; 2. документ за платена държавна такса по чл. 10, ал. 3 от Тарифа № 4 за таксите, които се събират в системата на Министерството на вътрешните работи по Закона за държавните такси; 	
2. Държавите членки могат да ограничат приема на ученици, участващи в програма за ученически обмен или образователен проект, до гражданите на онези трети държави, предлагащи същата възможност на техните граждани.	n/a	
<p>Член 13 <i>Специални условия за стажантите</i></p> <p>1. В допълнение към общите условия, предвидени в член 7, във връзка с приема на граждани на трета държава с цел стаж заявителят:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) представя споразумение за стаж с приемащата организация, което предвижда теоретично и практическо обучение. Държавите членки могат да изискват споразумението за стаж да бъде одобрено от компетентния орган и условията, на които то се основава, да отговарят на изискванията, установени в националното право, колективните договори или практиките на съответната държава членка. Споразумението за стаж съдържа: <ol style="list-style-type: none"> i) описание на програмата за стажа, включително образователната цел или учебните компоненти; ii) продължителността на стажа; iii) мястото на провеждане и условията за наблюдение на 	<p>Проект на ЗИД на ЗТМТМ Преходни и заключителни разпоредби § 43. В Закона за чужденците в Република се правят следните изменения и допълнения:</p> <p>2 Членове 24б и 24в се изменят така:</p> <p>Чл. 24в</p> <p>(2) Разрешение по ал. 1 могат да получат и студенти, които ще провеждат част от обучението си на територията на Република България, притежават валидно разрешение за пребиваване, издадено от друга държава членка, и са обхванати от програма на Съюза или многостранна програма, предвиждаща обучение в повече от една държава членка, или от споразумение между две или повече висши училища, от които поне едното е българско, имат право на влизане и престой с цел провеждане на част от обучението си във висше училище от една или няколко втори държави членки за срок до 1 година.</p> <p>(3) Студент, който притежава виза по чл. 15, ал. 1 и не е</p>	Пълно.

39

<p>стажа;</p> <ol style="list-style-type: none"> iv) часовете на провеждане на стажа; и v) правоотношенията между стажанта и приемащата организация; 	<p>обхванат от програма или от споразумение по ал. 2, подава заявление за разрешение за продължително пребиваване по ал. 1 с цел провеждане на част от обучението си във висше училище на територията на Република България.</p> <p>(4) В случай на провеждане на стаж по чл. 38а от Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност, разрешението по ал. 1 се издава за срока на стажа, но не повече от 1 година.</p> <p>(5) Разрешението по ал. 2 се издава за срока на обучението, но не повече от две години.</p> <p>(6) Разрешение за продължително пребиваване за срок до 9 месеца могат да получат и чужденците по чл. 38, ал. 2 от Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност.</p> <p>(7) В случаите по ал. 1 – 3 срокът на валидност на паспорта или заместващия го документ на чужденца следва да обхваща най-малко искания срок на пребиваване.</p> <p>(8) Разрешенията по ал. 1 и 2, се издават по ред, определен с правилника за прилагане на закона."</p> <p>Проект на ЗИД на ЗТМТМ § 25. Създава се чл. 38а: "Чл. 38а. (1) Граждани на трети държави, които са приети като стажанти по трудов договор с условие за стажуване с български работодател, упражняват заетост на територията на Република България без разрешение за работа – за срока на продължителност на стажа и с разрешено пребиваване съгласно чл. 24в, ал. 1 от Закона за чужденците в Република България.</p> <p>(2) Трудовият договор по ал. 1 съдържа програма на стажа и условия за провеждане на теоретично и практическо обучение.</p> <p>(3) Случаите по ал. 1 се регистрират в Агенцията по заетостта от работодателя, който ги приема за провеждане на стаж."</p> <p>КТ Глава единадесета Професионална квалификация Стажване</p>	
--	---	--

40

	<p>Чл. 233а. (1) Стажуването е изпълнение на работа под наставничеството на работодателя или на определено от него лице – наставник, с цел усвояване на практически умения по придобита професия или специалност.</p> <p>(2) Наставник може да бъде лице от същото предприятие, което притежава квалификация по същата или сходна професия, по която ще се провежда стажуването, и не по-малко от три години трудов стаж или професионален опит по тази професия.</p> <p>(3) Отношенията между работодателя и наставника се уреждат с допълнително споразумение към трудовия му договор, в което се определят разпределението на работното време и други условия за изпълнение на наставничеството.</p> <p><i>Трудов договор с условие за стажуване</i></p> <p>Чл. 233б. (1) Работодателят може да сключи трудов договор с условие за стажуване с лице на възраст до 29 години, завършило средно или висше училище и без трудов стаж или професионален опит по придобитата от него професия или специалност.</p> <p>(2) Договорът по ал. 1 се сключва за работа на длъжност, която съответства на придобитата от лицето квалификация. Такъв договор с едно и също лице може да се сключва само веднъж.</p> <p>(3) С договора по ал. 1 освен условията по чл. 66, ал. 1 се определят начинът и формата, чрез които се усвояват практическите умения в процеса на изпълнение на трудовите задължения, името и длъжността на наставника, времетраенето на договора, което не може да бъде по-малко от 6 и повече от 12 месеца, както и други условия, свързани със стажуването.</p> <p>Глава пета Възникване и изменение на трудовото правоотношение Раздел 1 Трудов договор</p>	
--	--	--

41

	<p>Съдържание</p> <p>Чл. 66. (1) Трудовият договор съдържа данни за страните и определя:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. мястото на работа; 2. наименованието на длъжността и характера на работата; 3. датата на сключването му и началото на неговото изпълнение; 4. времетраенето на трудовия договор; 5. размера на основния и удължения платен годишен отпуск и на допълнителните платени годишни отпуски; 6. еднакъв срок на предизвестие и за двете страни при прекратяване на трудовия договор; 7. основното и допълнителните трудови възнаграждения с постоянен характер, както и периодичността на тяхното изплащане; 8. продължителността на работния ден или седмица. <p>(2) С трудовия договор могат да се уговарят и други условия, свързани с предоставянето на работната сила, които не са уредени с повелителни разпоредби на закона, както и условия, които са по-благоприятни за работника или служителта от установените с колективния трудов договор.</p> <p>(3) За място на работата се смята седалището на предприятието, с което е сключен трудовият договор, доколкото друго не е уговорено или не следва от характера на работата.</p> <p>ППЗЧРБ</p> <p>Чл. 32. За получаване право на продължително пребиваване на основание чл. 24в ЗЧРБ чужденецът, приет като стажант без възнаграждение, прилага документите по чл. 14, ал. 1 и удостоверение от изпращащото учебно заведение, че е стажант без възнаграждение.</p>	
<p>б) представя доказателства, че е получил степен за висше образование в рамките на двете години, предхождащи датата на подаване на заявлението, или че е записал образователен курс, водещ до придобиване на степен за висше образование;</p>	<p>ПМС за изм. и доп. на ППЗТМТМ</p>	

42

в) при поискване от държавата членка представя доказателство, че за времето на своя престой гражданинът на трета държава ще разполага с достатъчно средства за покриване на свързаните със стажа разходи;	ПМС за изм. и доп. на ППЗТМТМ За ППЗЧРБ	
г) ако държавата членка го изисква, представя доказателство, че гражданинът на трета държава е преминал или ще премине езиково обучение за придобиване на необходимите знания за целите на стажа;	n/a	
д) ако държавата членка го изисква, представя доказателство, че приемащата организация поема отговорност за гражданина на трета държава за целия срок на престоя на територията на съответната държава членка, по-специално по отношение на разходите за издръжка и настаняване;	n/a	
е) ако държавата членка го изисква, представя доказателство, че ако на гражданина на трета държава е осигурено настаняване от приемащата организация за целия срок на престоя, това настаняване отговаря на определените от съответната държава членка условия.	n/a	
2. Държавите членки могат да изискват стажът да бъде в същата област и на същото ниво на квалификация като степента за висше образование или образователния курс, посочени в параграф 1, буква б).	ПМС за изм. и доп. на ППЗТМТМ	
3. Държавите членки могат да изискват от приемащата организация да обоснове факта, че стажът не заменя работното място.	n/a	
4. Държавите членки могат да изискват, в съответствие с националното си право, писмена гаранция от страна на приемащата организация, че ако стажант остане незаконно на територията на съответната държава членка, приемащата организация отговаря за възстановяването на заплатените с публични средства разходи, свързани с престоя и връщането. Финансовата отговорност на приемащата организация се погасява най-късно шест месеца след прекратяването на споразумението за стаж.	Проект на ЗИД на ЗТМТМ Преходни и заключителни разпоредби § 43. В Закона за чужденците в Република България се правят следните изменения и допълнения: 11. В чл. 45 се правят следните изменения и допълнения: а) създава се нова ал. 4: „(4) Работодателят или приемащата организация поема разходите за връщане на незаконно пребиваващия гражданин на трета държава.“; б) досегашната ал. 4 става ал. 5.“	Пълно.

43

Член 14 <i>Специални условия за доброволците</i> 1. В допълнение към общите условия, предвидени в член 7, във връзка с приема на гражданин на трета държава с цел участие в програма за доброволческа дейност заявителят: а) представя споразумение с приемащата организация или — ако това се предвижда от националното право, с друг орган, отговарящ в съответната държава членка за програмата за доброволческа дейност, в която участва гражданинът на трета държава. Споразумението съдържа: i) описание на програмата за доброволческа дейност; ii) продължителността на програмата за доброволческа дейност; iii) мястото на провеждане и условията за наблюдение на доброволческата дейност; iv) броя часове за извършване на доброволческа дейност; v) наличните ресурси за покриване на разходите за издръжка и настаняване на гражданина на трета държава и минимална сума джобни пари за времето на престоя; както и vi) ако е приложимо, обучението, което гражданинът на трета държава ще премине с цел подготовка за извършването на доброволческата дейност;	Проект на ЗИД на ЗТМТМ Преходни и заключителни разпоредби § 47. В чл. 40 от Закона за младежта (обн., ДВ, бр. 31 от 2012 г., изм., бр. 68 от 2013 г., бр. 14 от 2015 г.) се правят следните изменения и допълнения: 1. Алиния 2 се изменя така: „(2) Младежите доброволци – граждани на трети държави, могат да получат разрешение за пребиваване на територията на Република България за осъществяване на доброволческа дейност в рамките на Европейската доброволческа служба в съответствие със Закона за чужденците в Република България.“. 2. Създават се ал. 3 и 4: „(3) В случаите по ал. 2 се сключва споразумение между доброволеца и приемаща организация на територията на Република България. (4) Споразумението по ал. 3 включва: 1. описание на дейността; 2. продължителност; 3. мястото на осъществяване; 4. контрола по осъществяването; 5. условията за покриване на разходите за издръжка и настаняване на доброволеца; 6. предварително обучение, което доброволецът трябва да премине.“	Пълно.
б) ако държавата членка го изисква, представя доказателство, че ако на гражданина на трета държава е осигурено настаняване от приемащата организация за целия срок на престоя, това настаняване отговаря на определените от съответната държава членка условия;	n/a	
в) представя доказателство, че приемащата организация или — доколкото е предвидено в националното право — друг орган, отговарящ за програмата за доброволческа дейност, е сключил застраховка гражданска отговорност;	Евентуално за ППЗЧРБ Там има такива изисквания за други категории ГТД.	
г) представя доказателство, ако държавата членка го изисква,	n/a	

44

че гражданинът на трета държава е преминал или ще премине основен курс за запознаване с езика, историята, политическите и социалните структури на държавата членка.		
2. Държавите членки могат да определят минимална и максимална възрастова граница за граждани на трети държави, които кандидатстват за участие в програма за доброволческа дейност, без да се засягат правилата на Европейската доброволческа служба.	ЗМ Допълнителни разпоредби § 1. По смисъла на този закон "младежи" са лица на възраст от 15 до 29 години включително.	Пълно.
3. От доброволците, участващи в Европейската доброволческа служба, не се изисква да представят доказателства по буква в) и ако е приложимо, по буква г) от параграф 1.	ПМС за изм. и доп. на ППЗТМТМ За ППЗЧРБ	
Член 15 <i>Одобряване на висшите училища, учебните заведения, организациите, отговарящи за програмите за доброволческа дейност, или организациите, приемащи стажанти</i> 1. За целите на настоящата директива държавите членки могат да решат да предвидят процедура за одобряване на висшите училища, учебните заведения, организациите, отговарящи за програмите за доброволческа дейност, или организациите, приемащи стажанти.	n/a	
2. Одобряването се извършва в съответствие с процедурите, установени в националното право или административните практики на съответната държава членка.	n/a	
3. Ако държава членка реши да установи процедура за одобряване в съответствие с параграфи 1 и 2, тя предоставя на заинтересованите приемачи организации ясна и прозрачна информация, <i>inter alia</i> , за условията и критериите за одобренето, за неговия срок на валидност, за последните при неспазване на условията, включително евентуалното отнемане и отказ за подновяване на одобренето, както и за всякакви приложими санкции.	n/a	
Член 16 <i>Специални условия за работещите като „au pair“</i> 1. В допълнение към общите условия, предвидени в член 7, във връзка с приема на граждани на трета държава с цел	n/a	

45

работа като „au pair“ гражданинът на трета държава: а) представя споразумение между работещия като „au pair“ и приемачното семейство, в което се определят правата и задълженията на гражданина на трета държава в качеството му на работещ като „au pair“, включително подробните условия, свързани с получаването на джобни пари, подходящите правила, които да позволяват на работещия като „au pair“ да посещава курсове, както и максималният брой часове на ден за изпълнение на свързани със семейството задължения; б) е на възраст между 18 и 30 години. В изключителни случаи държавите членки могат да разрешат приема за работещ като „au pair“ на граждани на трета държава, който е над максималната възраст; в) представя доказателство, че приемачното семейство или организацията, посредник за работещи като „au pair“, доколкото това е предвидено в националното право, поема отговорност за гражданина на трета държава за целия срок на престоя на територията на съответната държава членка, по-специално по отношение на разходи за издръжка, настаняване и рискове от злополука.		
2. Държавите членки могат да изискват от гражданин на трета държава, който кандидатства да бъде приет като работещ като „au pair“, да представи доказателства: а) за основни познания по езика на съответната държава членка; или б) за завършено средно образование, професионални квалификации или — когато това е приложимо, за изпълнение на условията за упражняване на регулирана професия, изисквани съгласно националното право.	n/a	
3. Държавите членки могат да предвидят, че приемът на работещи като „au pair“ се извършва само от организация, посредник за работещи като „au pair“, при условията, определени в националното право.	n/a	
4. Държавите членки могат да изискват членовете на приемачното семейство да са с различно гражданство от това	n/a	

46

на гражданина на трета държава, кандидатстващ за прием като работещ като „au pair“, и да не са в роднински връзки със съответния гражданин на трета държава.		
5. Максималният брой часове за изпълнение на задълженията на работещ като „au pair“ на седмица не може да надвишава 25 часа. Работещият като „au pair“ трябва да разполага с най-малко един свободен от задължения на работещ като „au pair“ ден в седмицата.	n/a	
6. Държавите членки могат да определят минимална сума джобни пари, която да се изплаща на работещия като „au pair“.	n/a	
ГЛАВА III РАЗРЕШЕНИЯ И ПРОДЪЛЖИТЕЛНОСТ НА ПРЕБИВААНЕТО Член 17 <i>Разрешения</i> 1. Когато разрешението е под формата на разрешение за пребиваване, държавите членки използват формата, установен в Регламент (ЕО) № 1030/2002, и вписват обозначенето „научен работник“, „студент“, „ученик“, „стажант“, „доброволец“ или „au pair“ в разрешението за пребиваване.	<p>Проект на ЗИД на ЗТМТМ</p> <p>Преходни и заключителни разпоредби</p> <p>§ 43. В Закона за чужденците в Република България се правят следните изменения и допълнения:</p> <p>2. Членове 24б и 24в се изменят така:</p> <p>(3) Разрешението по ал. 1 се издава съгласно изискванията на Регламент (ЕО) № 1030/2002 на Съвета от 13 юни 2002 г. относно единния формат на разрешенията за пребиваване за гражданите на трети страни, като в полето „тип разрешение“ се отбелязва „научен работник“.</p> <p>Проект на ЗИД на ЗТМТМ</p> <p>Преходни и заключителни разпоредби</p> <p>§ 44. В Закона за българските лични документи се правят следните изменения и допълнения:</p> <p>2. В чл. 59, ал. 2 се правят следните допълнения:</p> <p>а) в т. 2а след думата „основание“ се добавя „по чл. 24, ал. 1, т. 18 и“;</p> <p>б) създават се т. 13 – 15</p> <p>„13. разрешение за продължително пребиваване на чужденец с отбелязване „научен работник – мобилност“ – издава се от органите на Министерството на вътрешните работи със срок на валидност до две години;</p> <p>14. разрешение за продължително пребиваване на чужденец с отбелязване „студент“ – издава се от органите на</p>	Пълно.

47

	<p>Министерството на вътрешните работи със срок на валидност до една година;</p> <p>15. разрешение за продължително пребиваване на чужденец с отбелязване „ученик“ – издава се от органите на Министерството на вътрешните работи със срок на валидност до една година;</p> <p>16. разрешение за продължително пребиваване на чужденец с отбелязване „стажант“ – издава се от органите на Министерството на вътрешните работи със срок на валидност до една година;</p> <p>17. разрешение за продължително пребиваване на чужденец с отбелязване „доброволец“ – издава се от органите на Министерството на вътрешните работи със срок на валидност до една година.”</p>	
2. Когато разрешението е под формата на виза за дългосрочно пребиваване, в рубриката „забележки“ на визовия стикер държавите членки посочват, че тя е издадена на „научен работник“, „студент“, „ученик“, „стажант“, „доброволец“ или „au pair“.	n/a	
3. За научните работници и студентите, идващи в Съюза в рамките на конкретна програма на Съюза или многостранна програма, включваща мерки за мобилност, или по споразумение между две или повече признати висши училища, в разрешението се посочва тази конкретна програма или споразумение.	<p>Проект на ЗИД на ЗТМТМ</p> <p>Преходни и заключителни разпоредби</p> <p>§ 43. В Закона за чужденците в Република България се правят следните изменения и допълнения:</p> <p>2. Членове 24б и 24в се изменят така:</p> <p>(2) Разрешението за продължително пребиваване на лицата по ал. 1 се издава за срок не по-малко от една година. В случай че срокът на трудовия договор е по-малък, разрешението се издава за срока на договора, удължен с девет месеца, като може да се подновява при наличие на основания за преиздаването му.</p>	Пълно.
4. Когато разрешението за дългосрочна мобилност е издадено на научен работник под формата на разрешение за пребиваване, държавите членки използват формата, установен в Регламент (ЕО) № 1030/2002, и вписват „научен работник – мобилност“ в разрешението за пребиваване. Когато на научен	<p>Проект на ЗИД на ЗТМТМ</p> <p>Преходни и заключителни разпоредби</p> <p>§ 43. В Закона за чужденците в Република България се правят следните изменения и допълнения:</p> <p>2. Членове 24б и 24в се изменят така:</p>	Пълно.

48

<p>работник се издава разрешение за целите на дългосрочната мобилност под формата на виза за дългосрочно пребиваване, в рубриката „забележки“ на визовия стикер държавите членки вписват „научен работник — мобилност“.</p>	<p>(10) В случаите по ал. 9 разрешението се издава съгласно изискванията на Регламент (ЕО) № 1030/2002 на Съвета от 13 юни 2002 г. относно единния формат на разрешенията за пребиваване за гражданите на трети страни, като в полето „тип разрешение“ се отбелязва „научен работник – мобилност“ със срок на валидност до две години.</p>	
<p>Член 18 <i>Срок на валидност на разрешението</i> 1. Срокът на валидност на разрешението за научните работници е най-малко една година или е съобразен със срока на споразумението за прием, когато той е по-кратък. Разрешението може да бъде подновено, ако не се прилага член 21. Срокът на валидност на разрешението за научните работници, които са обхванати от програми на Съюза или многостранни програми, включващи мерки за мобилност, е най-малко две години или е съобразен със срока на споразумението за прием, когато той е по-кратък. Ако общите условия, предвидени в член 7, не са изпълнени за целия срок от две години или за целия срок на споразумението за прием, се прилага първа алинея от настоящия параграф. Държавите членки си запазват правото да проверят дали не се прилагат основанията за отнемане, установени в член 21.</p>	<p>Проект на ЗИД на ЗТМТМ Преходни и заключителни разпоредби § 43. В Закона за чужденците в Република България се правят следните изменения и допълнения: 2. Членове 24б и 24в се изменят така: „Чл. 24б. (1) Разрешение за продължително пребиваване могат да получат и чужденци, които притежават виза по чл. 15, ал. 1 и са научни работници със сключен трудов договор с научноизследователска организация със седалище в Република България за разработване на научноизследователски проект, включена в регистъра на научната дейност по чл. 7б, ал. 1, т. 1 на Закона за насърчване на научните изследвания. (2) Разрешението за продължително пребиваване на лицата по ал. 1 се издава за срок не по-малко от една година. В случай че срокът на трудовия договор е по-малък, разрешението се издава за срока на договора, удължен с девет месеца, като може да се подновява при наличие на основания за преиздаването му.</p>	<p>Пълно.</p>
<p>2. Срокът на валидност на разрешението за студентите е най-малко една година или е съобразен с продължителността на следването, когато тя е по-кратка. Разрешението може да бъде подновено, ако не се прилага член 21. Срокът на валидност на разрешението за студентите, които са обхванати от програми на Съюза или многостранни програми, включващи мерки за мобилност, или от споразумение между две или повече висши училища, е най-малко две години или е съобразен с продължителността на следването, когато тя е по-кратка. Ако общите условия, предвидени в член 7, не са изпълнени за целия срок от две години или за цялата продължителност на</p>	<p>Проект на ЗИД на ЗТМТМ Преходни и заключителни разпоредби § 43. В Закона за чужденците в Република България се правят следните изменения и допълнения: 2. Членове 24б и 24в се изменят така: Чл. 24в (1) Разрешение за продължително пребиваване до една година могат да получат и чужденците, които притежават виза по чл. 15, ал. 1 и са приети за студенти в редовна форма на обучение във висше училище, ученици, приети на територията на страната за обучение в средната степен на образование в рамките на програма за обмен или като</p>	<p>Пълно.</p>

49

<p>следването, се прилага първа алинея от настоящия параграф. Държавите членки си запазват правото да проверят дали не се прилагат основанията за отнемане, установени в член 21.</p>	<p>стажанти. (5) Разрешението по ал. 2 се издава за срока на обучението, но не повече от две години. (6) Разрешение за продължително пребиваване за срок до 9 месеца могат да получат и чужденците по чл. 38, ал. 2 от Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност. ... 10. В чл. 40, ал. 1, т. 1 думите „чл. 24, 24а, 24б, 24в, 24е, 24з, 24и, 24к“ се заменят с „чл. 24-24в, 24е, 24з-24к, 24м-24о“.</p>	
<p>3. Държавите членки могат да предвидят, че общата продължителност на пребиваването за следване не може да надвишава максималната продължителност на следването, определена в националното право.</p>	<p>n/a</p>	
<p>4. Срокът на валидност на разрешението за учениците е съобразен с продължителността на програмата за ученически обмен или на образователния проект, когато тя е по-кратка от една година, или е максимум една година. Държавите членки могат да решат да разрешат подновяването на разрешението еднократно за срока, необходим за приключването на програмата за ученически обмен или на образователния проект, ако не се прилага член 21.</p>	<p>Проект на ЗИД на ЗТМТМ Преходни и заключителни разпоредби § 43. В Закона за чужденците в Република България се правят следните изменения и допълнения: 2. Членове 24б и 24в се изменят така: Чл. 24в (1) Разрешение за продължително пребиваване до една година могат да получат и чужденците, които притежават виза по чл. 15, ал. 1 и са приети за студенти в редовна форма на обучение във висше училище, ученици, приети на територията на страната за обучение в средната степен на образование в рамките на програма за обмен или като стажанти. (2) Разрешение по ал. 1 могат да получат и студенти, които ще провеждат част от обучението си на територията на Република България, притежават валидно разрешение за пребиваване, издадено от друга държава членка, и са обхванати от програма на Съюза или многостранна програма, предвиждаща обучение в повече от една държава членка, или от споразумение между две или повече висши училища, от които поне едното е българско, имат право на влизане и престой с цел провеждане на част от обучението си във висше училище от една или няколко втори държави членки за срок до 1 година.</p>	<p>Пълно.</p>

50

	<p>(3) Студент, който притежава виза по чл. 15, ал. 1 и не е обхванат от програма или от споразумение по ал. 2, подава заявление за разрешение за продължително пребиваване по ал. 1 с цел провеждане на част от обучението си във висше училище на територията на Република България.</p> <p>(4) В случай на провеждане на стаж по чл. 38а от Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност, разрешението по ал. 1 се издава за срока на стажа, но не повече от 1 година.</p> <p>(5) Разрешението по ал. 2 се издава за срока на обучението, но не повече от две години.</p> <p>(6) Разрешение за продължително пребиваване за срок до 9 месеца могат да получат и чужденците по чл. 38, ал. 2 от Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност.</p> <p>(7) В случаите по ал. 1 – 3 срокът на валидност на паспорта или заместващия го документ на чужденеца следва да обхваща най-малко искания срок на пребиваване.</p> <p>(8) Разрешенията по ал. 1 и 2, се издават по ред, определен с правилника за прилагане на закона.”</p> <p>ЗЧРБ Чл. 23. (1) Чужденците пребивават в Република България: 2. продължително - с разрешен срок до една година;</p>	
5. Срокът на валидност на разрешението за работещите като „au pair“ е съобразен със срока на споразумението между работещия като „au pair“ и приемащото семейство, когато той е по-кратък от една година, или е максимум една година. Държавите членки могат да решат да разрешат подновяването на разрешението еднократно за максимален срок от шест месеца след обосновано искане от страна на приемащото семейство, ако не се прилага член 21.	n/a	
6. Срокът на валидност на разрешението за стажантите е съобразен със срока на споразумението за стаж, когато той е по-кратък от шест месеца, или е максимум шест месеца. Ако срокът на споразумението е по-дълъг от шест месеца, срокът на валидност на разрешението може да съответства на	<p>Проект на ЗИД на ЗТМТМ Преходни и заключителни разпоредби § 43. В Закона за чужденците в Република България се правят следните изменения и допълнения: 2. Членове 24б и 24в се изменят така:</p>	Пълно.

51

<p>въпросния срок в съответствие с националното право.</p> <p>Държавите членки могат да решат да разрешат подновяването на разрешението еднократно за срока, необходим за приключването на стажа, ако не се прилага член 21.</p>	<p>Чл. 24в (1) Разрешение за продължително пребиваване до една година могат да получат и чужденците, които притежават виза по чл. 15, ал. 1 и са приети за студенти в редовна форма на обучение във висше училище, ученици, приети на територията на страната за обучение в средната степен на образование в рамките на програма за обмен или като стажанти.</p> <p>(2) Разрешение по ал. 1 могат да получат и студенти, които ще провеждат част от обучението си на територията на Република България, притежават валидно разрешение за пребиваване, издадено от друга държава членка, и са обхванати от програма на Съюза или многостранна програма, предвиждаща обучение в повече от една държава членка, или от споразумение между две или повече висши училища, от които поне едното е българско, имат право на влизане и престой с цел провеждане на част от обучението си във висше училище от една или няколко втори държави членки за срок до 1 година.</p> <p>(3) Студент, който притежава виза по чл. 15, ал. 1 и не е обхванат от програма или от споразумение по ал. 2, подава заявление за разрешение за продължително пребиваване по ал. 1 с цел провеждане на част от обучението си във висше училище на територията на Република България.</p> <p>(4) В случай на провеждане на стаж по чл. 38а от Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност, разрешението по ал. 1 се издава за срока на стажа, но не повече от 1 година.</p> <p>(5) Разрешението по ал. 2 се издава за срока на обучението, но не повече от две години.</p> <p>(6) Разрешение за продължително пребиваване за срок до 9 месеца могат да получат и чужденците по чл. 38, ал. 2 от Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност.</p> <p>(7) В случаите по ал. 1 – 3 срокът на валидност на паспорта или заместващия го документ на чужденеца следва да обхваща най-малко искания срок на пребиваване</p> <p>(8) Разрешенията по ал. 1 и 2, се издават по ред, определен с правилника за прилагане на закона.”</p>	
--	---	--

52

<p>7. Срокът на валидност на разрешението за доброволците е съобразен със срока на споразумението, посочено в член 14, параграф 1, буква а), когато той е по-кратък от една година, или е максимум една година. Ако срокът на споразумението е по-дълъг от една година, срокът на валидност на разрешението може да съответства на въпросния срок в съответствие с националното право.</p>	<p>Проект на ЗИД на ЗТМТМ Преходни и заключителни разпоредби § 47. В чл. 40 от Закона за младежта (обн., ДВ, бр. 31 от 2012 г., изм., бр. 68 от 2013 г., бр. 14 от 2015 г.) се правят следните изменения и допълнения: 1. АLINEA 2 се изменя така: „(2) Младежите доброволци – граждани на трети държави, могат да получат разрешение за пребиваване на територията на Република България за осъществяване на доброволческа дейност в рамките на Европейската доброволческа служба в съответствие със Закона за чужденците в Република България.“ 2. Създават се ал. 3 и 4: „(3) В случаите по ал. 2 се сключва споразумение между доброволеца и приемаща организация на територията на Република България. (4) Споразумението по ал. 3 включва: 1. описание на дейността; 2. продължителност; 3. мястото на осъществяване; 4. контрола по осъществяването; 5. условията за покриване на разходите за издръжка и настаняване на доброволеца; 6. предварително обучение, което доброволецът трябва да премине.“ ЗЧРБ Чл. 23. (1) Чужденците пребивават в Република България: 1. краткосрочно - до три месеца в рамките на всеки 6-месечен период от датата на влизането в страната; срокът на краткосрочно пребиваване въз основа на издадена виза може да бъде продължен еднократно от службите за административен контрол на чужденците по причини от хуманитарен характер или по причини, свързани с извънредни обстоятелства, или по сериозни лични причини;</p>	<p>Пълно.</p>
--	---	---------------

53

	<p>2. продължително - с разрешен срок до една година; 3. дългосрочно - с разрешен първоначален срок 5 години и възможност за подновяване след подадено заявление; 4. постоянно - с разрешен неопределен срок.</p> <p>Проект на ЗИД на ЗТМТМ Преходни и заключителни разпоредби § 43. В Закона за чужденците в Република България се правят следните изменения и допълнения: 4 Създават се чл. 24н и 24о: Чл. 24о. (2) Срокът на валидност на разрешението по ал. 1 е съобразен със срока на споразумението с приемащата организация, но не повече от една година.</p>	
<p>8. Държавите членки могат да предвидят, че ако срокът на валидност на документа за пътуване на гражданина на трета държава е по-кратък от една година или от две години в случаите, посочени в параграфи 1 и 2, срокът на валидност на разрешението не надвишава срока на валидност на документа за пътуване.</p>	<p>n/a</p>	
<p>9. Когато държавите членки разрешават влизане и пребиваване през първата година въз основа на виза за дългосрочно пребиваване, се подава заявление за разрешение за пребиваване преди изтичането на срока на валидност на визата за дългосрочно пребиваване. Разрешението за пребиваване може да бъде издадено, ако не се прилага член 21.</p>	<p>n/a</p>	
<p>Член 19 Допълнителна информация 1. Държавите членки могат да посочват допълнителна информация на хартиен носител или да съхраняват такава информация в електронен формат, както е посочено в член 4 от Регламент (ЕО) № 1030/2002 в точка 1б, буква а) от приложението към него. Тази информация може да се отнася до мястото на пребиваване, а в случаите, обхванати от член 24 от настоящата директива — до стопанската дейност на студента, и включва по-специално пълен списък на държавите</p>	<p>n/a</p>	

54

членки, в които научният работник или студентът възнамерява да отиде в рамките на мобилността, или съответната информация за конкретна програма на Съюза или многостранна програма, включваща мерки за мобилност, или за споразумение между две или повече висши училища		
2. Освен това държавите членки могат да предвидят, че информацията, посочена в параграф 1 от настоящия член, се посочва във визата за дългосрочно пребиваване, както е предвидено в точка 12 от приложението към Регламент (ЕО) № 1683/95 на Съвета.	n/a	
ГЛАВА IV ОСНОВАНИЯ ЗА ОТКАЗ ЗА ИЗДАВАНЕ, ОТНЕМАНЕ ИЛИ ОТКАЗ ЗА ПОДНОВЯВАНЕ НА РАЗРЕШЕНИЯ Член 20 <i>Основания за отказ за издаване на разрешение</i> 1. Държавите членки отхвърлят заявление, ако: а) не са изпълнени общите условия, предвидени в член 7, или съответните специални условия, предвидени в членове 8, 11, 12, 13, 14 или 16;	Проект на ЗИД на ЗТМТМ Преходни и заключителни разпоредби § 43. В Закона за чужденците в Република България се правят следните изменения и допълнения. 5. В чл. 26 се правят следните изменения и допълнения: а) В ал. 2 думите „24з, 24и, 24к“ се заменят с „24з-24к, 24м-24о“; ППЗТМТМ Чл. 11. (1) Изпълнителният директор на Агенцията по заетостта отказва да предостави решението по чл. 7, ал. 3, когато: 1. не са спазени разпоредбите на чл. 7, ал. 1 и 7 и чл. 8, ал. 1; 2. не са спазени процедурите, определени с правилника за прилагане на закона;	Пълно.
б) представените документи са получени с измама или са неистински или подправени,	Проект на ЗИД на ЗТМТМ Преходни и заключителни разпоредби § 43. В Закона за чужденците в Република България се правят следните изменения и допълнения. 5. В чл. 26 се правят следните изменения и допълнения: б) Създават се ал. 9 и 10: „(9) Отказва се издаването на разрешение за пребиваване или продължаване срока на пребиваване на чужденец, когато предоставеното разрешение или представените документи са получени с измама, или са неистински или подправени. (10) Отказва се продължаване на срока на пребиваване, когато	Пълно.

55

	чужденецът пребивава на територията на Република България за цели, различни от тези, за които е било разрешено пребиваването му – в случаите по чл. 24, ал. 1, т. 21, чл. 24б и 24в.“ в) Досегашната ал. 9 става ал. 11.	
в) съответната държава членка позволява прием единствено чрез одобрена приемаща организация и приемащата организация не е одобрена.	n/a	
2. Държавите членки могат да отхвърлят заявление, ако: а) приемащата организация, друг орган, посочен в член 14, параграф 1, буква и), трето лице, посочено в член 12, параграф 1, буква г), приемащото семейство или организацията, посредник за работещи като „au pair“, не са изпълнили правните си задължения в областта на социалната сигурност, данъчното облагане, трудовите права или условията на труд;	n/a	
б) когато е приложимо, условията на трудова заетост, предвидени в националното право или колективни договори или практики в съответната държава членка, не са изпълнени от приемащата организация или приемащото семейство, които ще наемат на работа граждани на трета държава;	n/a	
в) приемащата организация, друг орган, посочен в член 14, параграф 1, буква а), трето лице, посочено в член 12, параграф 1, буква г), приемащото семейство или организацията, посредник за работещи като „au pair“, са били санкционирани в съответствие с националното право за недеklarиран труд или незаконна трудова заетост;	n/a	
г) приемащата организация е била създадена или извършва дейност с основната цел да улеснява влизането на граждани на трети държави, попадащи в обхвата на настоящата директива;	n/a	
д) ако е приложимо, стопанската дейност на приемащата организация е в процес на прекратяване или е прекратена в рамките на национално производство по несъстоятелност, или вече не се извършва никаква стопанска дейност;	n/a	
е) държавата членка има доказателства или сериозни и обективни основания да смята, че гражданинът на трета	n/a	

56

държава ще пребивава с цел, различна от тази, поради която кандидатства за прием.		
3. Когато гражданин на трета държава кандидатства да бъде приет с цел встъпване в трудово правоотношение в държава членка, тази държава членка може да провери дали въпросното работно място би могло да се заеме от гражданин на съответната държава членка или от друг гражданин на Съюза, или от гражданин на трета държава, пребиваващ законно в същата държава членка, като в такъв случай може да отхвърли заявлението. Настоящият параграф се прилага, без да се засяга принципът за предпочитане на граждани на Съюза, отразен в приложимите разпоредби на съответните актове за присъединяване.	n/a	
4. Без да се засяга параграф 1, при всяко решение за отхвърляне на заявление се вземат предвид конкретните обстоятелства по случая, като се защита принципът на пропорционалност.	n/a	
Член 21 <i>Основания за отнемане или отказ за подновяване на разрешение</i> 1. Държавите членки отнемат или, когато е приложимо, отказват да подновят разрешение, ако: а) гражданинът на трета държава вече не отговаря на общите условия, предвидени в член 7, с изключение на член 7, параграф 6, или на съответните специални условия, предвидени в членове 8, 11, 12, 13, 14, 16, или на условията, предвидени в член 18:	Проект на ЗИД на ЗТМТМ Преходни и заключителни разпоредби § 43. В Закона за чужденците в Република България се правят следните изменения и допълнения 10. В чл. 40, ал. 1, т. 1 думите „чл. 24, 24а, 24б, 24в, 24е, 24з, 24и, 24к“ се заменят с „чл. 24-24в, 24е, 24з-24к, 24м-24о“.	Пълно.
б) представеното разрешение или представените документи са получени с измама или са неистински или подправени;	n/a	
в) съответната държава членка допуска прием единствено чрез одобрена приемаща организация и приемащата организация не е одобрена;	n/a	
г) гражданинът на трета държава пребивава на територията на държавата членка за цели, различни от тези, за които е било разрешено пребиваването на гражданина на трета държава.	n/a	

57

2. Държавите членки могат да отнемат или да откажат да подновят разрешение, ако: а) приемащата организация или друг орган, посочен в член 14, параграф 1, буква а), трето лице, посочено в член 12, параграф 1, буква г), приемащото семейство или организацията, посредник за работещи като „au pair“, не са изпълнили правните си задължения в областта на социалната сигурност, данъчното облагане, трудовите права или условията на труд;	Проект на ЗИД на ЗТМТМ Преходни и заключителни разпоредби § 43. В Закона за чужденците в Република България се правят следните изменения и допълнения 10. В чл. 40, ал. 1, т. 1 думите „чл. 24, 24а, 24б, 24в, 24е, 24з, 24и, 24к“ се заменят с „чл. 24-24в, 24е, 24з-24к, 24м-24о“.	Пълно.
б) когато е приложимо, условията на трудова заетост, предвидени в националното право или колективни договори или практики в съответната държава членка, не са изпълнени от приемащата организация или приемащото семейство, които наемат на работа гражданин на трета държава;	Проект на ЗИД на ЗТМТМ Преходни и заключителни разпоредби § 43. В Закона за чужденците в Република България се правят следните изменения и допълнения 10. В чл. 40, ал. 1, т. 1 думите „чл. 24, 24а, 24б, 24в, 24е, 24з, 24и, 24к“ се заменят с „чл. 24-24в, 24е, 24з-24к, 24м-24о“.	Пълно.
в) приемащата организация, друг орган, посочен в член 14, параграф 1, буква а), трето лице, посочено в член 12, параграф 1, буква г), приемащото семейство или организацията, посредник за работещи като „au pair“, са били санкционирани в съответствие с националното право за недеklarиран труд или незаконна трудова заетост;	n/a	
г) приемащата организация е била създадена или извършва дейност с основната цел да улеснява влизането на граждани на трети държави, попадащи в обхвата на настоящата директива;	n/a	
д) когато е приложимо, стопанската дейност на приемащата организация е в процес на прекратяване или е прекратена в рамките на национално производство по несъстоятелност, или вече не се извършва никаква стопанска дейност;	n/a	
е) по отношение на студенти — сроковете, наложени във връзка с достъпа до стопанска дейност по член 24, не са спазени или студентът не отбелязва достатъчен напредък в следването в съответствие с националното право или административните практики.	n/a	
3. В случай на отнемане на разрешение държавата членка може да се консултира с приемащата организация във връзка с оценката за липса на напредък в следването, както е посочено	n/a	

58

в параграф 2, буква е).		
4. Държавите членки могат да отнемат разрешение или да откажат неговото подновяване по причини, свързани с обществения ред, обществената сигурност или общественото здраве.	ЗЧРБ Чл. 10. (1) Отказва се издаване на виза или влизане в страната на чужденец, когато: 1. с действията си е поставил или може да постави в опасност сигурността или интересите на българската държава или за когото има данни, че действа против сигурността на страната; 3. може да се предполага, че ще разпространи тежка заразна болест, страда от заболяване, което според критериите на Министерството на здравеопазването или на Световната здравна организация представлява заплаха за общественото здраве, или не притежава сертификата за ваксинация, или идва от район с усложнена епидемична и епизоотична обстановка;	Пълно.
5. Когато граждани на трета държава кандидатства за подновяване на разрешението си да встъпи или да продължи да бъде в трудово правоотношение в държава членка, с изключение на научен работник, който продължава трудовото си правоотношение със същата приемача организация, тази държава членка може да провери дали въпросното работно място би могло да се заеме от гражданин на съответната държава членка или от друг гражданин на Съюза, или от гражданин на трета държава, пребиваващ дългосрочно в същата държава членка, като в такъв случай може да откаже да продължи разрешението. Настоящият параграф се прилага, без да се засяга принципът за предпочитане на граждани на Съюза, отразен в приложимите разпоредби на съответните актове за присъединяване	ЗТМТМ Чл. 7. (1) Достъп до пазара на труда на работници - граждани на трети държави, се разрешава за заемането на длъжности, за които не се изисква българско гражданство: 1. съобразно състоянието, развитието и обществените интереси на българския пазар на труда след проведено от работодателя предварително проучване на пазара на труда; 2. при условие че в предходните 12 месеца общият брой на гражданите на трети държави, работещи за местния работодател, не надвишава 10 на сто от средносписъчната численост на наетите по трудово правоотношение български граждани, граждани на други държави - членки на Европейския съюз, на държави - страни по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Швейцария и лицата по чл. 9, ал. 1, т. 2 - 6; 3. когато предлаганите условия на труд и заплащане не са по-неблагоприятни от условията за българските граждани за съответната категория труд;	Пълно.
6. Когато държава членка възнамерява да отнеме или да откаже да поднови разрешението на студент в съответствие с параграф 2, буква а), в), г) или д), на студента се разрешава да подаде заявление за прием в друго висше училище за	n/a	

59

еквивалентен образователен курс с цел да получи възможност да завърши следването. На студента се разрешава престой на територията на съответната държава членка, докато компетентните органи вземат решение по неговото заявление.		
7. Без да се засяга параграф 1, при всяко решение за отнемане на разрешение или за отказ то да бъде подновено се вземат предвид конкретните обстоятелства по случая, като се зачита принципът на пропорционалност.	n/a	
ГЛАВА V ПРАВА Член 22 <i>Равно третиране</i> 1. Научните работници имат право на равно третиране спрямо гражданите на съответната държава членка, както е предвидено в член 12, параграфи 1 и 4 от Директива 2011/98/ЕС.	ЗТМТМ Чл. 54. (1) От правата по чл. 49, ал. 2, т. 3 – 9 се ползват и чужденците, получили разрешение за продължително пребиваване като научни работници по чл. 24б от Закона за чужденците в Република България. Чл. 49. (2) Гражданите на трети държави, притежателите на Едино разрешение за пребиваване и работа, на Синя карта на Европейския съюз и на Разрешение за сезонен работник са равнопоставени на българските граждани по отношение на: 3. условията на труд, включително по отношение на заплащането, работното време и почивките, прекратяването на трудовото правоотношение, минималната възраст за започване на работа, участие в колективното трудово договаряне; 4. безопасността и здравето при работа; 5. условията за достъп, подчиняването на задължения и ползването на права на социална сигурност в рамките на правото на Европейския съюз; 6. достъпа до стоки и услуги, включително обществени; 7. образованието и професионалното обучение; 8. признаването на дипломи за завършено образование; 9. признаването на удостоверения и други доказателства за професионална квалификация в съответствие със Закона за признаване на професионални квалификации; (3) В обхвата на ал. 2, т. 5 не се включват семейните надбавки и обезщетенията при безработица, когато разрешението се издава за заетост с продължителност до 9 месеца.	Пълно.

60

<p>2. Държавите членки могат да ограничат равното третиране по отношение на научните работници:</p> <p>а) по член 12, параграф 1, буква в) от Директива 2011/98/ЕС, като изключат стипендиите и заемите за обучение и издръжка и други безвъзмездни средства и заеми;</p> <p>б) по член 12, параграф 1, буква д) от Директива 2011/98/ЕС, като не отпускат семейни обезщетения на научни работници, на които е било разрешено да пребивават на територията на въпросната държава членка за срок, не надвишаващ шест месеца;</p> <p>в) по член 12, параграф 1, буква е) от Директива 2011/98/ЕС, като ограничат прилагането на тази разпоредба до случаи, при които регистрираното или обичайното местопребиваване на членовете на семейството на научен работник, за които той подава заявление за облекчения, е на територията на въпросната държава членка;</p> <p>г) по член 12, параграф 1, буква ж) от Директива 2011/98/ЕС, като ограничат достъпа до жилищно настаняване.</p>	<p>Проект на ЗИД на ЗТМТМ</p> <p>§ 30. Член 54 се изменя така:</p> <p>„Чл. 54. (1) От правата по чл. 49, ал. 2, т. 3 – 9 се ползват и чужденците, получили разрешение за работа или разрешение за извършване на дейност на свободна практика.</p> <p>(2) От правата по чл. 49, ал. 2, т. 3 – 6, 8, 9 се ползват и чужденците, допуснати на пазара на труда по силата на международни договори, сключени на основание чл. 62.</p> <p>(3) В случаите на регистрация на краткосрочна заетост, чужденците по чл. 9, ал. 3 и 4, както и по чл. 24, ал. 3, се ползват от правата по чл. 49, ал. 2, т. 3 – 9.”</p> <p>Проект на ЗИД на ЗТМТМ</p> <p>§ 28. В чл. 49 се правят следните изменения и допълнения:</p> <p>1. В ал. 1 след думите „свободно движение“ се добавя след запетая „включително когато са командировани или изпратени в рамките на предоставяне на услуги”.</p> <p>2. Създават се нови ал. 3 и 4:</p> <p>„(3) От правата по ал. 2 се ползват и притежателите на разрешение за продължително пребиваване като научни работници, студенти, стажанти, ученици и доброволци.</p> <p>(4) От правата по ал. 2 се ползват и членовете на семейства по чл. 9, ал. 1, т. 2, 3, 5 и 6.”</p> <p>3. Досегашните ал. 3 и 4 стават ал. 5 и 6.</p>	<p>Пълно.</p>
<p>3. Стажантите, доброволците и работещите като „au pair“, когато се разглеждат като намиращи се в трудово правоотношение в съответната държава членка, и студентите имат право на равно третиране с гражданите на съответната държава членка, както е предвидено в член 12, параграфи 1 и 4 от Директива 2011/98/ЕС, при спазване на ограниченията, предвидени в параграф 2 от посочения член.</p>	<p>Проект на ЗИД на ЗТМТМ</p> <p>§ 28. В чл. 49 се правят следните изменения и допълнения:</p> <p>1. В ал. 1 след думите „свободно движение“ се добавя след запетая „включително когато са командировани или изпратени в рамките на предоставяне на услуги”.</p> <p>2. Създават се нови ал. 3 и 4:</p> <p>„(3) От правата по ал. 2 се ползват и притежателите на разрешение за продължително пребиваване като научни работници, студенти, стажанти, ученици и доброволци.</p> <p>(4) От правата по ал. 2 се ползват и членовете на семейства по чл. 9, ал. 1, т. 2, 3, 5 и 6.”</p>	<p>Пълно.</p>

61

<p>4. Стажантите, доброволците и работещите като „au pair“, когато не се разглеждат като намиращи се в трудово правоотношение в съответната държава членка, и учениците имат право на равно третиране по отношение на достъпа до стоки и услуги и снабдяването на обществеността със стоки и услуги, съгласно предвиденото в националното право, както и, когато е приложимо, по отношение на признаването на дипломи, свидетелства и други професионални квалификации в съответствие с приложимите национални процедури. Държавите членки могат да решат да не им предоставят равно третиране по отношение на процедурите за жилищно настаняване и/или услугите, предоставяни от публичните служби за трудова заетост в съответствие с националното право.</p>	<p>3. Досегашните ал. 3 и 4 стават ал. 5 и 6.</p> <p>и/а</p>	
<p>Член 23</p> <p><i>Преподавателска дейност от научни работници</i></p> <p>Научните работници могат, в допълнение към научноизследователската си дейност, да преподават в съответствие с националното право. Държавите членки могат да определят максимален брой часове или дни за преподаване.</p>	<p>Проект на ЗИД на ЗТМТМ</p> <p>§ 22. В чл. 36 се правят следните изменения и допълнения:</p> <p>1. Аlineя 1 се изменя така:</p> <p>„(1) Граждани на трети държави, които са приети като научни работници по трудов договор с научноизследователска организация за провеждане на научно изследване в рамките на научноизследователски проект, упражняват заетост, включително академична, на територията на Република България без разрешение за работа – за срока на продължителност на проекта и с разрешено пребиваване съгласно чл. 24б, ал. 1 от Закона за чужденците в Република България”</p>	<p>Пълно.</p>
<p>Член 24</p> <p><i>Стопанска дейност, упражнявана от студентите</i></p> <p>1. Извън времето, посветено на учебна дейност, и при спазване на правилата и условията за съответната дейност в съответната държава членка студентите имат право да бъдат наемани на работа и може да им бъде разрешено да упражняват самостоятелна стопанска дейност при спазване на ограниченията, предвидени в параграф 3.</p>	<p>ЗТМТМ</p> <p>Чл. 38. (1) Граждани на трети държави, които са студенти в редовна форма на обучение във висше училище в Република България, може да упражняват краткосрочна заетост след регистрация от работодателя в Агенцията по заетостта в срок до 7 дни от началото ѝ, при спазване изискванията на чл. 24в от Закона за чужденците в Република България:</p> <p>1 до 20 часа седмично по време на учебната година, и</p>	<p>Пълно.</p>

62

	<p>2. по време на официално обявените за съответното висше училище ваканции.</p> <p>(2) Алинея 1 се прилага и за заетост до 6 месеца в рамките на 12 месеца във връзка с провеждане на учебна практика, непосредствено свързана с предмета на обучението на студентите по ал. 1.</p> <p>Чл. 39. Условието и редът за регистрация по този раздел се определят с правилника за прилагане на закона.</p> <p>ППЗТМТМ</p> <p>Чл. 34. (1) За регистрация на заетостта по чл. 38, ал. 1 и 2 ЗТМТМ работодателят подава в дирекция "Бюро по труда" по месторабота на работника - гражданин на трета държава:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. декларация в два екземпляра по образец съгласно приложение № 6; 2. копие от трудовия договор, сключен по условията на българското законодателство, за длъжност с код по НКЛД, подписан от страните и съобразен с продължителността на обучението и с договореното разпределение на работното време, в случай че се сключва за работа на непълно работно време; 3. удостоверение за приемането на гражданина на трета държава за обучение в Република България, издадено от Министерството на образованието и науката, и удостоверение, издадено от висшето училище, че същият ще се обучава в редовна форма на обучение през съответната година; 4. копие от документа за пребиваване на гражданина на трета държава. <p>(2) Документите по ал. 1 се подават в 7-дневен срок от началото на заетостта.</p> <p>(3) Регистрацията по ал. 1 се извършва в 7-дневен срок от подаване на документите и се потвърждава със заверка на декларацията по ал. 1, т. 1 от директора на дирекция "Бюро по труда".</p>	
--	---	--

63

<p>2. Когато е необходимо, държавите членки издават на студентите и/или на работодателите предварително разрешение в съответствие с националното право.</p>		
<p>3. Всяка държава членка определя максималния брой часове седмично, месечно или годишно, през които е допустимо упражняването на таква дейност, като тези часове не могат да са под 15 часа седмично или еквивалента им в дни или в месеци годишно. При това може да се вземе предвид положението на пазара на труда в съответната държава членка.</p>	<p>ЗТМТМ</p> <p>Чл. 38. (1) Граждани на трети държави, които са студенти в редовна форма на обучение във висше училище в Република България, може да упражняват краткосрочна заетост след регистрация от работодателя в Агенцията по заетостта в срок до 7 дни от началото ѝ, при спазване изискванията на чл. 24в от Закона за чужденците в Република България:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. до 20 часа седмично по време на учебната година, и 2. по време на официално обявените за съответното висше училище ваканции. <p>(2) Алинея 1 се прилага и за заетост до 6 месеца в рамките на 12 месеца във връзка с провеждане на учебна практика, непосредствено свързана с предмета на обучението на студентите по ал. 1.</p>	<p>Пълно.</p>
<p>Член 25</p> <p><i>Престой с цел търсене на работа или започване на предприемаческа дейност от научни работници и студенти</i></p> <p>1. След приключване на научното изследване или следването научните работници и студентите трябва да имат възможност за престой на територията на държавата членка, издала разрешението по член 17, въз основа на посоченото в параграф 3 от настоящия член разрешение за пребиваване за срок от най-малко девет месеца, за да търсят възможности за трудова заетост или за да започнат собствен бизнес.</p>	<p>Проект на ЗИД на ЗТМТМ</p> <p>§ 22. В чл. 36 се правят следните изменения и допълнения:</p> <p>1. Алинея 1 се изменя така:</p> <p>„(1) Граждани на трети държави, които са приети като научни работници по трудов договор с научноизследователска организация за провеждане на научно изследване в рамките на научноизследователски проект, упражняват заетост, включително академична, на територията на Република България без разрешение за работа – за срока на продължителност на проекта и с разрешено пребиваване съгласно чл. 24б, ал. 1 от Закона за чужденците в Република България.“</p> <p>Проект на ЗИД на ЗТМТМ</p> <p>§ 24. В чл. 38 алинея 2 се изменя така:</p> <p>„(2) След приключване на обучението по ал. 1 гражданинът на трета държава може да се ползва от правата по чл. 36, ал. 3.“</p>	<p>Пълно.</p>
<p>2. Държавите членки могат да решат да определят минимално ниво на образователната степен, която студентите трябва да са</p>	<p>п/а</p>	

64

<p>придобили, за да се възползват от прилагането на настоящия член. Това ниво не трябва да бъде по-високо от ниво 7 от Европейската квалификационна рамка.</p>		
<p>3. За целите на престоя, посочен в параграф 1, държавите членки издават при подаване на заявление от научния работник или студента разрешение за пребиваване на гражданина на трета държава в съответствие с Регламент (ЕО) № 1030/2002, когато условията, предвидени в член 7, параграф 1, букви а), в), г) и д) и параграф 6, и когато е приложимо — член 7, параграф 2 от настоящата директива, продължават да са изпълнени. Държавите членки изискват за научните работници потвърждение от научноизследователската организация, че са приключили научноизследователската дейност, а за студентите — доказателство, че са получили диплома за висше образование, свидетелство или друго удостоверение за формална квалификация. Когато е приложимо и ако разпоредбите на член 26 продължават да са спазени, предвиденото в посочения член разрешение за пребиваване се подновява съответно.</p>	<p>ЗБЛД Чл. 59 (2) т. 12. разрешение за продължително пребиваване на чужденец с отбелязване "научен работник" - издава се от органите на Министерството на вътрешните работи със срок на валидност до една година.</p> <p>Проект на ЗИД на ЗТМТМ Преходни и заключителни разпоредби § 33. В Закона за българските лични документи се правят следните изменения и допълнения: 2. В чл. 59, ал. 2 се правят следните допълнения: а) в т. 2а след думата „основание“ се добавя „по чл. 24, ал. 1, т. 18 и“; б) създават се т. 13 – 15 „13. разрешение за продължително пребиваване на чужденец с отбелязване „научен работник – мобилност“ – издава се от органите на Министерството на вътрешните работи със срок на валидност до две години; 14. разрешение за продължително пребиваване на чужденец с отбелязване „студент“ – издава се от органите на Министерството на вътрешните работи със срок на валидност до една година; 15. разрешение за продължително пребиваване на чужденец с отбелязване „ученик“ – издава се от органите на Министерството на вътрешните работи със срок на валидност до една година; 16. разрешение за продължително пребиваване на чужденец с отбелязване „стажант“ – издава се от органите на Министерството на вътрешните работи със срок на валидност до една година; 17. разрешение за продължително пребиваване на чужденец с отбелязване „доброволец“ – издава се от органите на</p>	<p>Пълно.</p>

65

	<p>Министерството на вътрешните работи със срок на валидност до една година.”</p>	
<p>4. Държавите членки могат да отхвърлят заявление по настоящия член, когато: а) условията, предвидени в параграф 3, а когато е приложимо — в параграфи 2 и 5, не са изпълнени; б) представените документи са получени с измама или са неистински или подправени.</p>	<p>Проект на ЗИД на ЗТМТМ Преходни и заключителни разпоредби § 43. В Закона за чужденците в Република България се правят следните изменения и допълнения. 5. В чл. 26 се правят следните изменения и допълнения: а) В ал. 2 думите „24з, 24и, 24к“ се заменят с „24з-24ж, 24м-24о“; б) Създават се ал. 9 и 10: „(9) Отказва се издаването на разрешение за пребиваване или продължаване срока на пребиваване на чужденец, когато предоставеното разрешение или представените документи са получени с измама, или са неистински или подправени. (10) Отказва се продължаване на срока на пребиваване, когато чужденецът пребивава на територията на Република България за цели, различни от тези, за които е било разрешено пребиваването му – в случаите по чл. 24, ал. 1, т. 21, чл. 24б и 24в.“ в) Досегашната ал. 9 става ал. 11.</p>	<p>Пълно.</p>
<p>5. Държавите членки могат да изискват заявлението по настоящия член на научния работник или студента и когато е приложимо — на членовете на семейството на научния работник, да се подаде най-малко 30 дни преди изтичането на срока на валидност на разрешението, издадено съгласно член 17 или 26.</p>	<p>n/a</p>	
<p>6. Ако доказателството за получена диплома за висше образование, свидетелство или друго удостоверение за формална квалификация или потвърждението от научноизследователската организация за приключване на научноизследователската дейност не са налични преди изтичането на срока на валидност на разрешението, издадено съгласно член 17, а всички останали условия са изпълнени, държавата членка разрешава на гражданина на трета държава престой на територията ѝ, за да представи тези доказателства в</p>	<p>ППЗЧРБ Чл.14 (2) Заявлението по ал. 1 се подава не по-късно от 14 дни преди изтичане на разрешените срок на пребиваване на чужденца на територията на Република България. Заявлението се разглежда и решава в срок до 14 дни. При правна и фактическа сложност и необходимост от представяне на допълнителни документи този срок може да бъде удължен с един месец, за което чужденецът се уведомява писмено, като му се указва, че необходимите документи и информация</p>	<p>Пълно.</p>

66

рамките на разумен срок в съответствие с националното право.	следва да бъдат представени в 14-дневен срок. В случай че допълнителните документи и информация не бъдат представени в указания срок, производството се прекратява и заявлението не подлежи на повторно преразглеждане	
7. След най-малко три месеца от издаването на разрешението за пребиваване по настоящия член от съответната държава членка тя може да изиска от гражданите на трети държави да докажат, че имат реални шансове да бъдат наети на работа или да започнат собствен бизнес. Държавите членки могат да изискват възможностите за трудова заетост, която гражданите на трета държава търси, или бизнесът, който лицето се опитва да започне, да съответстват на нивото на приключеното научно изследване или следване.	n/a	
8. Ако предвидените в параграф 3 или 7 условия вече не са изпълнени, държавите членки могат да отнемат разрешението за пребиваване на гражданина на трета държава и на членовете на неговото семейство, когато е приложимо, в съответствие с националното право.	ЗЧРБ Чл. 40. (1) Отнемане на правото на пребиваване на чужденец в Република България се налага, когато: 1. са отпаднали основанията по чл. 24, 24а, 24б, 24в, 24е, 24з, 24и, 24к, чл. 25, ал. 1, т. 6, 7, 8, 13, 16 и 17, чл. 25б, 25в, 33а, 33г, 33к и 33л, 33п и 33т, както и когато вложението, за което чужденецът е получил постоянно пребиваване, бъде прекратено или прехвърлено на друго лице преди изтичането на определения от закона срок, независимо от основанията за прекратяването или прехвърлянето; Проект на ЗИД на ЗТМТМ Преходни и заключителни разпоредби § 43. В Закона за чужденците в Република България се правят следните изменения и допълнения 10. В чл. 40, ал. 1, т. 1 думите „чл. 24, 24а, 24б, 24в, 24е, 24з, 24и, 24к“ се заменят с „чл. 24-24в, 24е, 24з-24к, 24м-24о“.	Пълно.
9. Вторите държави членки могат да прилагат настоящия член към научните работници и членовете на техните семейства, когато е приложимо, или студентите, които пребивават или са пребивавали в съответната втора държава членка в съответствие с член 28, 29, 30 или 31.	n/a	

67

Член 26 <i>Членове на семейството на научните работници</i> 1. С цел на членовете на семейството на научните работници да се даде възможност да се присъединят към тях в първата държава членка или, в случай на дългосрочна мобилност — във втората държава членка, държавите членки прилагат разпоредбите на Директива 2003/86/ЕО с дерогациите, установени в настоящия член.	Проект на ЗИД на ЗТМТМ Преходни и заключителни разпоредби § 43. В Закона за чужденците в Република България се правят следните изменения и допълнения: 2. Членове 24б и 24в се изменят така: Чл. 24б (6) Разрешение за продължително пребиваване могат да получат и членовете на семейството на научен работник на основание чл. 24, ал. 1, т. 13 за срока на разрешението за пребиваване на научния работник, ако отговарят на условията по чл. 24, ал. 2. ЗЧРБ Чл. 24. (1) Разрешение за продължително пребиваване могат да получат чужденци, които притежават виза по чл. 15, ал. 1 и 13, са членове на семейството на чужденец, получил разрешение за продължително или постоянно пребиваване;	Пълно.
2. Чрез дерогация от член 3, параграф 1 и член 8 от Директива 2003/86/ЕО издаването на разрешение за пребиваване на членовете на семейството не се обвързва с изискването научният работник да има реални перспективи да получи право на постоянно пребиваване и да има минимален срок на пребиваване.	n/a	
3. Чрез дерогация от член 4, параграф 1, последна алинея и член 7, параграф 2 от Директива 2003/86/ЕО посочените в тези разпоредби мерки и условия за интеграция могат да се прилагат само след като съответните лица получат разрешение за пребиваване.	n/a	
4. Чрез дерогация от член 5, параграф 4, първа алинея от Директива 2003/86/ЕО разрешенията за пребиваване на членовете на семейството се издават от държавата членка, ако условията за събиране на семейството са изпълнени, в рамките на 90 дни от датата на подаване на окомплектованото заявление. Компетентният орган на съответната държава членка обработва заявлението за членовете на семейството едновременно със заявлението за прием или за дългосрочна мобилност за научния работник, ако заявлението за членовете	n/a	

68

на семейството е подадено по същото време. Разрешението за пребиваване за членовете на семейството се издава само ако научният работник получи разрешение съгласно член 17.		
5. Чрез дерогация от член 13, параграфи 2 и 3 от Директива 2003/86/ЕО срокът на валидност на разрешението за пребиваване на членовете на семейството по правило изтича на датата, на която изтича срокът на валидност на разрешението на научния работник. Това включва, когато е приложимо, разрешенията, издадени на научния работник с цел търсене на работа или започване на предприемаческа дейност, както е предвидено в член 25. Държавите членки могат да изискват срокът на валидност на документите за пътуване на членовете на семейството да обхваща най-малко срока на планирания престой.	Проект на ЗИД на ЗТМТМ Преходни и заключителни разпоредби § 43. В Закона за чужденците в Република България се правят следните изменения и допълнения: 2. Членове 24б и 24в се изменят така: Чл. 24б (6) Разрешение за продължително пребиваване могат да получат и членовете на семейството на научен работник на основание чл. 24, ал. 1, т. 13 за срока на разрешението за пребиваване на научния работник, ако отговарят на условията по чл. 24, ал. 2.	Пълно.
6. Чрез дерогация от член 14, параграф 2, второ изречение от Директива 2003/86/ЕО първата държава членка или — в случай на дългосрочна мобилност — втората държава членка не прилага никакъв срок по отношение на достъпа до пазара на труда на членовете на семейството, освен при изключителни обстоятелства, като например изключително високи нива на безработица.	n/a	
ГЛАВА VI МОБИЛНОСТ МЕЖДУ ДЪРЖАВИТЕ ЧЛЕНКИ Член 27 <i>Мобилност в рамките на Съюза</i> 1. Гражданин на трета държава, който притежава валидно разрешение, издадено от първата държава членка с цел следване в рамките на програма на Съюза или многостранна програма, включваща мерки за мобилност, или на споразумение между две или повече висши училища, или с цел провеждане на научно изследване, може да влиза и престоява с цел провеждане на част от следването или научното изследване в една или няколко втори държави членки въз основа на това разрешение и валиден документ за пътуване при условията, предвидени в членове 28, 29 и 31, и при спазване на член 32.	Проект на ЗИД на ЗТМТМ Преходни и заключителни разпоредби § 43. В Закона за чужденците в Република България се правят следните изменения и допълнения: 2. Членове 24б и 24в се изменят така: Чл. 24б (7) Чужденец, който е приет като научен работник в друга държава членка, може да извършва част от своите научни изследвания в Република България за срок до 180 дни в рамките на всеки период от 360 дни на основание на договор, сключен с научноизследователска организация в първата държава членка при условия и ред, определени с правилника за прилагане на закон.	Пълно.

69

2. По време на мобилността по параграф 1 научните работници могат в допълнение към научноизследователската си дейност да преподават, а студентите могат в допълнение към следването си да работят в една или няколко втори държави членки съгласно условията, предвидени съответно в членове 23 и 24.	Проект на ЗИД на ЗТМТМ § 22. В чл. 36 се правят следните изменения и допълнения: 2. Създават се нови ал. 2 и 3: 2. Създават се нови ал. 2 и 3: „(2) Граждани на трети държави, които са приети като научни работници в друга държава - членка на Европейския съюз, държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или Конфедерация Швейцария, може да упражняват заетост, включително академична, на територията на Република България без разрешение за работа при спазване на изискванията на чл. 24б, ал. 7 и 9 от Закона за чужденците в Република България.	Пълно.
3. Когато научен работник се премества във втора държава членка съгласно член 28 или 29, членовете на семейството му, които притежават разрешение за пребиваване, издадено в съответствие с член 26, имат право да придружат научния работник в рамките на мобилността на научния работник при условията, предвидени в член 30.	ЗЧРБ Проект на ЗИД на ЗТМТМ Преходни и заключителни разпоредби § 43. В Закона за чужденците в Република България се правят следните изменения и допълнения: 2. Членове 24б и 24в се изменят така: Чл. 24б (6) Разрешение за продължително пребиваване могат да получат и членовете на семейството на научен работник на основание чл. 24, ал. 1, т. 13 за срока на разрешението за пребиваване на научния работник, ако отговарят на условията по чл. 24, ал. 2.	Пълно.
Член 28 <i>Краткосрочна мобилност на научни работници</i> 1. Научни работници, които притежават валидно разрешение, издадено от първата държава членка, имат право на престой с цел провеждане на част от научното си изследване в научноизследователска организация в една или няколко втори държави членки за срок до 180 дни в рамките на всеки период от 360 дни за държава членка, при спазване на предвидените в настоящия член условия.	Проект на ЗИД на ЗТМТМ Преходни и заключителни разпоредби § 43. В Закона за чужденците в Република България се правят следните изменения и допълнения: 2. Членове 24б и 24в се изменят така: (7) Чужденец, който е приет като научен работник в друга държава членка, може да извършва част от своите научни изследвания в Република България за срок до 180 дни в рамките на всеки период от 360 дни на основание на договор, сключен с научноизследователска организация в първата държава членка при условия и ред, определени с правилника за прилагане на закон.	Пълно.

70

	(8) В случаите по ал. 7 приемащата научноизследователска организация в първата държава-членка уведомява компетентните органи на първата държава-членка и на Република България за планираното провеждане на част от научното изследване на територията на Република България, в рамките на срока на валидност на разрешението по ал. 1, при условия и по ред, определени с правилника за прилагане на закона.	
2. Втората държава членка може да изисква научният работник, научноизследователската организация в първата държава членка или научноизследователската организация във втората държава членка да уведомят компетентните органи на първата и на втората държава членка за намерението на научния работник да проведе част от научното изследване в научноизследователската организация във втората държава членка. В тези случаи втората държава членка дава възможност уведомлението да се направи: а) по време на кандидатстването в първата държава членка, ако на този етап вече е планирана мобилността към втората държава членка, или б) след като научният работник е бил приет в първата държава членка, веднага след като се узнае за планираната мобилност към втората държава членка.	{Избрин е вариант „б“} Проект на ЗИД на ЗТМТМ Преходни и заключителни разпоредби § 43. В Закона за чужденците в Република България се правят следните изменения и допълнения: 2. Членове 24б и 24в се изменят така: (7) Чужденец, който е приет като научен работник в друга държава членка, може да извършва част от своите научни изследвания в Република България за срок до 180 дни в рамките на всеки период от 360 дни на основание на договор, сключен с научноизследователска организация в първата държава членка при условия и ред, определени с правилника за прилагане на закон. (8) В случаите по ал. 7 приемащата научноизследователска организация в първата държава-членка уведомява компетентните органи на първата държава-членка и на Република България за планираното провеждане на част от научното изследване на територията на Република България, в рамките на срока на валидност на разрешението по ал. 1, при условия и по ред, определени с правилника за прилагане на закона.	Пълно.
3. Когато уведомлението е направено в съответствие с параграф 2, буква а) и втората държава членка не е повдигнала възражения пред първата държава членка в съответствие с параграф 7, мобилността на научния работник към втората държава членка може да се осъществи във всеки един момент в рамките на срока на валидност на разрешението.	п/а	

71

4. Когато уведомлението е направено в съответствие с параграф 2, буква б), мобилността може да се започне след уведомление до втората държава членка — незабавно или във всеки един момент след това в рамките на срока на валидност на разрешението.	Проект на ЗИД на ЗТМТМ Преходни и заключителни разпоредби § 43. В Закона за чужденците в Република България се правят следните изменения и допълнения: 2. Членове 24б и 24в се изменят така: (7) Чужденец, който е приет като научен работник в друга държава членка, може да извършва част от своите научни изследвания в Република България за срок до 180 дни в рамките на всеки период от 360 дни на основание на договор, сключен с научноизследователска организация в първата държава членка при условия и ред, определени с правилника за прилагане на закон. (8) В случаите по ал. 7 приемащата научноизследователска организация в първата държава-членка уведомява компетентните органи на първата държава-членка и на Република България за планираното провеждане на част от научното изследване на територията на Република България, в рамките на срока на валидност на разрешението по ал. 1, при условия и по ред, определени с правилника за прилагане на закона.	Пълно.
5. Уведомлението включва валидния документ за пътуване, както е предвидено в член 7, параграф 1, буква а), и валидното разрешение, издадено от първата държава членка, което покрива периода на мобилността.	Проект на ЗИД на ЗТМТМ Преходни и заключителни разпоредби § 43. В Закона за чужденците в Република България се правят следните изменения и допълнения: 2. Членове 24б и 24в се изменят така: (7) Чужденец, който е приет като научен работник в друга държава членка, може да извършва част от своите научни изследвания в Република България за срок до 180 дни в рамките на всеки период от 360 дни на основание на договор, сключен с научноизследователска организация в първата държава членка при условия и ред, определени с правилника за прилагане на закон. (8) В случаите по ал. 7 приемащата научноизследователска организация в първата държава-членка уведомява компетентните органи на първата държава-членка и на	Пълно.

72

	Република България за планираното провеждане на част от научното изследване на територията на Република България, в рамките на срока на валидност на разрешението по ал. 1, при условия и по ред, определени с правилника за прилагане на закона. (9) Разрешението по ал. 1 може да получи и чужденец, който притежава валидно разрешение за пребиваване, издадено от първата държава членка и който възнамерява да проведе част от научното си изследване в научноизследователска организация на територията на Република България за срок по-дълъг от 180 дни, но не по-дълъг от 2 години. За решението си Република България уведомява първата държава членка.	
6. Втората държава членка може да изисква уведомлението да включва предаването на следните документи и информация: а) споразумението за прием в първата държава членка, посочено в член 10, или, ако втората държава членка го изисква, споразумение за прием, сключено с научноизследователската организация във втората държава членка; б) ако това не е посочено в споразумението за прием — планираната продължителност и датите на мобилността; в) доказателство, че научният работник има здравна застраховка за всички рискове, които обикновено се покриват за граждани на въпросната държава членка, както е предвидено в член 7, параграф 1, буква в); г) доказателство, че по време на престоя научният работник ще разполага с достатъчно средства за покриване на разходите за издръжка, без да използва системата за социално подпомагане на държавата членка, съгласно предвиденото в член 7, параграф 1, буква д), както и на пътните разходи до първата държава членка в случаите, посочени в член 32, параграф 4, буква б). Втората държава членка може да изисква от уведомяващия да посочи преди началото на мобилността адреса на съответния научен работник на територията на втората държава членка.	п/а	

73

Втората държава членка може да изисква от уведомяващия да представи документите на официален език на тази държава членка или на някой официален език на Съюза, определен от същата държава членка.		
7. Въз основа на посоченото в параграф 2 уведомление втората държава членка може да повдигне възражение срещу мобилността на научния работник към нейната територия в срок от 30 дни след получаване на окомплектованото уведомление, ако: а) условията, предвидени в параграф 5 или, когато е приложимо, в параграф 6, не са изпълнени; б) се прилага едно от основанията за отхвърляне на заявления, установени в член 20, параграф 1, буква б) или в) или в параграф 2 от същия член; в) е достигната максималната продължителност на престоя, посочена в параграф 1.	п/а	
8. На научните работници, за които се счита, че представляват заплаха за обществения ред, обществената сигурност или общественото здраве, не се разрешава влизане или престой на територията на втората държава членка.	ЗЧРБ Чл. 10. (1) Отказва се издаване на виза или влизане в страната на чужденец, когато: 1. с действията си е поставил или може да постави в опасност международните отношения, сигурността или интересите на българската държава или за когото има данни, че действа против националната сигурност.	
9. Компетентните органи на втората държава членка информират без забавяне в писмена форма компетентните органи на първата държава членка и уведомяващия за възраженията си срещу мобилността. Ако втората държава членка повдигне възражения срещу мобилността в съответствие с параграф 7 и мобилността все още не е започнала, не се допуска научният работник да проведе част от научното изследване в научноизследователската организация във втората държава членка. Когато мобилността вече е започнала, се прилага член 32, параграф 4.	п/а	
10. След като изтече срокът за повдигане на възражения, втората държава членка може да издаде на научния работник	п/а	

74

документ, удостоверяващ, че той има право на престой на територията ѝ, както и да се ползва от правата, предвидени в настоящата директива		
<p>Член 29 <i>Дългосрочна мобилност на научни работници</i></p> <p>1. За научните работници, които притежават валидно разрешение, издадено от първата държава членка, и които възнамеряват да проведат част от научното си изследване в научноизследователска организация в една или няколко втори държави членки за повече от 180 дни в дадена държава членка, втората държава членка:</p> <p>а) прилага член 28 и дава разрешение на научния работник за престой на нейната територия въз основа на разрешението, издадено от първата държава членка и в рамките на срока му на валидност; или</p> <p>б) прилага процедурата, предвидена в параграфи 2—7. Втората държава членка може да определи максимален срок за дългосрочната мобилност на даден научен работник, като този срок не може да е по-кратък от 360 дни.</p> <p>2. Когато се подава заявление за дългосрочна мобилност:</p> <p>а) втората държава членка може да изисква от научния работник, научноизследователската организация в първата държава членка или научноизследователската организация във втората държава членка да представят следните документи:</p> <p>i) валиден документ за пътуване, както е предвидено в член 7, параграф 1, буква а), и валидно разрешение, издадено от първата държава членка;</p> <p>ii) доказателство, че научният работник има здравна застраховка за всички рискове, които обикновено се покриват за граждани на въпросната държава членка, както е предвидено в член 7, параграф 1, буква в);</p> <p>iii) доказателство, че по време на престоя научният работник ще разполага с достатъчно средства за покриване на разходите за издръжка, без да използва системата за социално подпомагане на държавата членка, съгласно</p>	<p>Проект на ЗИД на ЗТМТМ</p> <p>Преходни и заключителни разпоредби</p> <p>§ 43. В Закона за чужденците в Република България се правят следните изменения и допълнения:</p> <p>2. Членове 24б и 24в се изменят така:</p> <p>(9) Разрешението по ал. 1 може да получи и чужденец, който притежава валидно разрешение за пребиваване, издадено от първата държава членка и който възнамерява да проведе част от научното си изследване в научноизследователска организация на територията на Република България за срок по-дълъг от 180 дни, но не по-дълъг от 2 години. За решението си Република България уведомява първата държава членка.</p>	Пълно.
	n/a	
	ППЗЧРБ	

75

<p>предвиденото в член 7, параграф 1, буква д), както и на пътните разходи до първата държава членка в случаите, посочени в член 32, параграф 4, буква б);</p> <p>iv) споразумението за прием в първата държава членка, посочено в член 10, или — ако втората държава членка го изисква — споразумение за прием, сключено с научноизследователската организация във втората държава членка;</p> <p>v) ако това не е посочено в никой от документите, представени от заявителя — планираната продължителност и датите на мобилността. Втората държава членка може да изисква заявителя да посочи адреса на съответния научен работник на нейна територия. Когато националното право на втората държава членка изисква при подаването на заявлението да бъде посочен адрес, а съответният научен работник все още не знае своя бъдещ адрес, държавата членка приема временен адрес. В такъв случай научният работник посочва своя постоянен адрес най-късно в момента на издаване на разрешението за дългосрочна мобилност. Втората държава членка може да изисква от заявителя да представи документите на официален език на тази държава членка или на някой официален език на Съюза, определен от същата държава членка;</p> <p>б) втората държава членка взема решение по заявлението за дългосрочна мобилност и уведомява в писмена форма заявителя за своето решение във възможно най-кратък срок, но не по-късно от 90 дни, считано от датата на подаване на окончателното заявление до компетентните органи на втората държава членка;</p> <p>в) от научния работник не се изисква да напусне териториите на държавите членки, за да подаде заявление, и към него не се прилага изискване за виза;</p> <p>г) допуска се научният работник да провежда част от научното изследване в научноизследователската организация във втората държава членка, докато компетентните органи вземат</p>		
--	--	--

76

<p>решение по заявлението за дългосрочна мобилност, при условие че:</p> <p>i) не е изтекъл срокът, посочен в член 28, параграф 1, нито срокът на валидност на издаденото от първата държава членка разрешение; както и</p> <p>ii) ако втората държава членка изисква това — окомплектованото заявление е било подадено до втората държава членка най-малко 30 дни преди да започне дългосрочната мобилност на научния работник;</p> <p>д) заявление за дългосрочна мобилност не може да се подава едновременно с уведомление за краткосрочна мобилност. Когато необходимостта от дългосрочна мобилност възникне, след като краткосрочната мобилност вече е започнала, втората държава членка може да изисква заявлението за дългосрочна мобилност да бъде подадено най-малко 30 дни преди края на краткосрочната мобилност.</p>		
<p>3. Втората държава членка може да отхвърли заявление за дългосрочна мобилност, когато:</p> <p>а) условията, предвидени в параграф 2, буква а), не са изпълнени;</p> <p>б) се прилага едно от основанията за отхвърляне на заявления, установени в член 20, с изключение на параграф 1, буква а) от същия член;</p> <p>в) срокът на разрешението на научния работник в първата държава членка изтича по време на процедурата; или</p> <p>г) когато е приложимо е достигната максималната продължителност на престоя, определена в параграф 1, втора алинея.</p>	п/а	
<p>4. На научните работници, за които се счита, че представляват заплаха за обществения ред, обществената сигурност или общественото здраве, не се разрешава влизане или престой на територията на втората държава членка.</p>	<p>ЗЧРБ Чл. 10. (1) Отказва се издаване на виза или влизане в страната на чужденец, когато:</p> <p>1. с действията си е поставил или може да постави в опасност международните отношения, сигурността или интересите на българската държава или за когото има данни, че действа против националната сигурност;</p>	Пълно.

77

<p>5. Когато втората държава членка вземе положително решение по заявлението за дългосрочна мобилност, посочено в параграф 2 от настоящия член, на научния работник се издава разрешение в съответствие с член 17, параграф 4. Втората държава членка информира компетентните органи на първата държава членка, когато издава разрешение за дългосрочна мобилност.</p>	<p>Проект на ЗИД на ЗТМТМ Преходни и заключителни разпоредби § 43. В Закона за чужденците в Република България се правят следните изменения и допълнения:</p> <p>2. Членове 24б и 24в се изменят така:</p> <p>(9) Разрешението по ал. 1 може да получи и чужденец, който притежава валидно разрешение за пребиваване, издадено от първата държава членка и който възнамерява да проведе част от научното си изследване в научноизследователска организация на територията на Република България за срок по-дълъг от 180 дни, но не по-дълъг от 2 години. За решението си Република България уведомява първата държава членка.</p> <p>(10) В случаите по ал. 9 разрешението се издава съгласно изискванията на Регламент (ЕО) № 1030/2002 на Съвета от 13 юни 2002 г. относно единния формат на разрешенията за пребиваване за гражданите на трети страни, като в полето „тип разрешение“ се отбелязва „научен работник – мобилност“ със срок на валидност до две години.</p>	Пълно.
<p>6. Втората държава членка може да отнеме разрешението за дългосрочна мобилност, когато:</p> <p>а) условията, предвидени в параграф 2, буква а) или в параграф 4 от настоящия член, не са били изпълнени или вече не се изпълняват; или</p> <p>б) се прилага едно от основанията за отнемане на разрешението, определени в член 21, с изключение на параграф 1, буква а), параграф 2, буква е) и параграфи 3, 5 и 6 от същия член. 7.</p> <p>Когато държава членка взема решение относно дългосрочна мобилност, се прилага съответно член 34, параграфи 2 — 5.</p>	<p>Проект на ЗИД на ЗТМТМ Преходни и заключителни разпоредби § 43. В Закона за чужденците в Република България се правят следните изменения и допълнения</p> <p>10. В чл. 40, ал. 1, т. 1 думите „чл. 24, 24а, 24б, 24в, 24е, 24з, 24и, 24к“ се заменят с „чл. 24-24в, 24е, 24з-24к, 24м-24о“.</p>	Пълно
<p>Член 30 Мобилност на членовете на семейството на научните работници</p> <p>1. Членовете на семейството на научен работник, които притежават валидно разрешение за пребиваване, издадено от първата държава членка, имат право на влизане и престой в</p>	<p>Проект на ЗИД на ЗТМТМ Преходни и заключителни разпоредби § 43. В Закона за чужденците в Република България се правят следните изменения и допълнения:</p> <p>2. Членове 24б и 24в се изменят така:</p> <p>(12) Разрешение по ал. 6 могат да получат и членове на</p>	Пълно

78

една или няколко втори държави членки с цел да придружават научния работник.	семејството на научен работник по ал. 7 и 9, които притежават валидно разрешение за пребиваване, издадено от първата държава членка – за срока до изтичане на разрешението за пребиваване на научния работник на територията на Република България.	
2. Когато втората държава членка прилага процедурата на уведомяване, посочена в член 28, параграф 2, тя изисква предаването на следните документи и информация: а) документите и информацията, изисквани съгласно член 28, параграф 5 и параграф 6, букви б), в) и г), във връзка с членовете на семејството, придружаващи научния работник; б) доказателство, че членът на семејството е пребивавал в качеството си на член на семејството на научния работник в първата държава членка в съответствие с член 26. Втората държава членка може да изисква от уведомяващия да представи документите на официален език на тази държава членка или на някой официален език на Съюза, определен от същата държава членка. Втората държава членка може да възрази срещу мобилността на члена на семејството на нейна територия, ако не са изпълнени условията, определени в първа алинея. Към тези членове на семејството се прилага съответно член 28, параграф 7, букви б) и в) и параграф 9.	ППЗЧРБ	
3. Когато втората държава членка прилага процедурата, посочена в член 29, параграф 1, буква б), научният работник или членовете на неговото семејство подават заявление до компетентните органи на втората държава членка. Втората държава членка изисква от заявителя да предаде следните документи и информация относно членовете на семејството: а) документите и информацията, изисквани съгласно член 29, параграф 2, буква а), подточки i), ii), iii) и v), във връзка с членовете на семејството, придружаващи научния работник; б) доказателство, че членът на семејството е пребивавал в качеството си на член на семејството на научния работник в първата държава членка в съответствие с член 26.	ППЗЧРБ	

79

Втората държава членка може да изисква от заявителя да представи документите на официален език на тази държава членка или на някой официален език на Съюза, определен от същата държава членка. Втората държава членка може да отхвърли заявлението за дългосрочна мобилност на члена на семејството на нейна територия, ако не са изпълнени условията, определени в първа алинея. Към тези членове на семејството се прилагат съответно член 29, параграф 2, букви б) и в), параграф 3, букви б), в) и г), параграф 5, параграф 6, буква б) и параграф 7. Валидността на разрешението за дългосрочна мобилност на членовете на семејството по правило изтича на датата, на която изтича валидността на разрешението на научния работник, издадено от втората държава членка. Разрешението за дългосрочна мобилност на членовете на семејството може да бъде отнето, а подновяването му — отказано, ако разрешението за дългосрочна мобилност на научния работник, когато придружават, е отнето или подновяването му е отказано и те не се ползват с каквото и да било автономно право на пребиваване.		
4. На членовете на семејството, за които се счита, че представляват заплаха за обществената ред, обществената сигурност или общественото здраве, не се разрешава влизане или престой на територията на втората държава членка	ЗЧРБ Чл. 10. (1) Отказва се издаване на виза или влизане в страната на чужденец, когато: 1 с действията си е поставил или може да постави в опасност международните отношения, сигурността или интересите на българската държава или за когото има данни, че действа против националната сигурност;	Пълно
Член 31 <i>Мобилност на студентите</i> 1. Студентите, които притежават валидно разрешение, издадено от първата държава членка, и са обхванати от програма на Съюза или многостранна програма, включваща мерки за мобилност, или от споразумение между две или повече висши училища, имат право на влизане и престой с цел провеждане на част от следването си във висше училище в	Проект на ЗИД на ЗТМТМ Преходни и заключителни разпоредби § 43. В Закона за чужденците в Република България се правят следните изменения и допълнения: 2. Членове 24б) и 24в) се изменят така: „Чл. 24б. (1) Разрешение за продължително пребиваване могат да получат и чужденци, които притежават виза по чл. 15, ал. 1 и са научни работници със сключен трудов договор с	Пълно.

80

<p>една или няколко втори държави членки за срок до 360 дни за държава членка и при спазване на условията, определени в параграфи 2—10. Студент, който не е обхванат от програма на Съюза или многостранна програма, включваща мерки за мобилност, или от споразумение между две или повече висши училища, подава заявление за разрешение за влизане и престой във втора държава членка с цел провеждане на част от следването във висше училище в съответствие с членове 7 и 11.</p>	<p>научноизследователска организация със седалище в Република България за разработване на научноизследователски проект, включена в регистъра на научната дейност по чл. 76, ал. 1, т. 1 на Закона за насърчване на научните изследвания.</p> <p>(2) Разрешението за продължително пребиваване на лицата по ал. 1 се издава за срок от не по-малко от една година. В случай че срокът на трудовия договор е по-малък, разрешението се издава за срока на договора, удължен с девет месеца, като може да се подновява при наличие на основания за преиздаването му.</p> <p>(3) Разрешението по ал. 1 се издава съгласно изискванията на Регламент (ЕО) № 1030/2002 на Съвета от 13 юни 2002 г. относно единния формат на разрешенията за пребиваване за гражданите на трети страни, като в полето „тип разрешение“ се отбелязва „научен работник“.</p> <p>ППЗЧРБ</p> <p>Чл. 30. (3) За получаване право на продължително пребиваване на основание чл. 24в, ал. 2 ЗЧРБ чужденецът прилага документите по чл. 14, ал. 1 и:</p> <p>1. удостоверение, съдържащо информация относно цялостния процес на университетското образование, доказващо, че учебният курс допълва този, който вече е завършен, или</p> <p>2. документи, удостоверяващи участие в програма за обмен на ЕС или в двустранна програма или приемането му в качеството на студент в дадена държава - членка на ЕС, за период минимум две години.</p> <p>(4) Изискванията на ал. 3, т. 2 не се прилагат, когато в рамките на своя курс на обучение студентът е задължен да провежда част от занятията във висше училище, намиращо се на територията на друга държава членка.</p> <p>(5) Службите за административен контрол на чужденците могат да поискат от компетентните органи на първата държава членка необходимите сведения относно престоя на студента на нейната територия.</p>	
---	--	--

81

<p>2. Втората държава членка може да изисква висшето училище в първата държава членка, висшето училище във втората държава членка или студентът да уведомят компетентните органи на първата и втората държава членка за намерението на студента да проведе част от следването във висше училище във втората държава членка.</p> <p>В тези случаи втората държава членка дава възможност уведомлението да се направи:</p> <p>а) по време на кандидатстването в първата държава членка, ако на този етап вече е планирана мобилността към втората държава членка; или</p> <p>б) след като студентът е бил приет в първата държава членка — веднага след като се узнае за планираната мобилност към втората държава членка.</p>	n/a	
<p>3. Когато уведомлението е направено в съответствие с параграф 2, буква а) и втората държава членка не е повдигнала възражения пред първата държава членка в съответствие с параграф 7, мобилността на студента към втората държава членка може да се осъществи във всеки един момент в рамките на срока на валидност на разрешението.</p>	n/a	
<p>4. Когато уведомлението е направено в съответствие с параграф 2, буква а) и втората държава членка не е повдигнала в писмена форма възражения срещу мобилността на студента в съответствие с параграфи 7 и 9, мобилността се счита за одобрена и може да се осъществи във втората държава членка.</p>	n/a	
<p>5. Уведомлението включва валидния документ за пътуване, както е предвидено в член 7, параграф 1, буква а), и валидното разрешение, издадено от първата държава членка, което покрива целия срок на мобилността.</p>	n/a	
<p>6. Втората държава членка може да изисква уведомлението да включва предаването на следните документи и информация:</p> <p>а) доказателство, че студентът провежда част от следването във втората държава членка в рамките на програма на Съюза или многостранна програма, включваща мерки за мобилност, или на споразумение между две или повече висши училища, и</p>	n/a	

82

<p>доказателство, че студентът е приет от висше училище във втората държава членка;</p> <p>б) ако това не е посочено по буква а) — планираната продължителност и датите на мобилността;</p> <p>в) доказателство, че студентът има здравна застраховка за всички рискове, които обикновено се покриват за граждани на въпросната държава членка, както е предвидено в член 7, параграф 1, буква в);</p> <p>г) доказателство, че по време на престоя студентът ще разполага с достатъчно средства за покриване на разходите за издръжка, без да използва системата за социално подпомагане на държавата членка, съгласно предвиденото в член 7, параграф 1, буква д), на разходите за следването, както и на пътните разходи до първата държава членка в случаите, посочени в член 32, параграф 4, буква б);</p> <p>д) доказателство, че са платени таксите, начислявани от висшето училище, ако има такива.</p> <p>Втората държава членка може да изисква от уведомяващия да посочи преди началото на мобилността адреса на съответния студент на територията на втората държава членка.</p> <p>Втората държава членка може да изисква от уведомяващия да представи документите на официален език на тази държава членка или на някой официален език на Съюза, определен от същата държава членка.</p>		
<p>7. Въз основа на посоченото в параграф 2 уведомление втората държава членка може да повдигне възражение срещу мобилността на студента към нейната територия в срок от 30 дни след получаване на окомплектованото уведомление, ако:</p> <p>а) условията, предвидени в параграф 5 или 6, не са изпълнени;</p> <p>б) се прилага едно от основанията за отхвърляне на заявления, установени в член 20, параграф 1, буква б) или в) или в параграф 2 от същия член;</p> <p>в) е достигната максималната продължителност на престоя, определена в параграф 1.</p>	n/a	

83

<p>8. На студентите, за които се счита, че представляват заплаха за обществения ред, обществената сигурност или общественото здраве, не се разрешава влизане или престой на територията на втората държава членка.</p>	<p>ЗЧРБ</p> <p>Чл. 10. (1) Отказва се издаване на виза или влизане в страната на чужденец, когато:</p> <p>1. с действията си е поставил или може да постави в опасност международните отношения, сигурността или интересите на Българската държава или за когото има данни, че действа против националната сигурност;</p>	Пълно.
<p>9. Компетентните органи на втората държава членка информират без забавяне в писмена форма компетентните органи на първата държава членка и уведомяващия за възраженията си срещу мобилността. Ако втората държава членка повдигне възражения срещу мобилността в съответствие с параграф 7, не се допуска студентът да проведе част от следването във висшето училище във втората държава членка.</p>	n/a	
<p>10. След като изтече срокът за повдигане на възражения, втората държава членка може да издаде на студента документ, удостоверяващ, че има право на престой на територията ѝ, както и да се ползва от правата, предвидени в настоящата директива.</p>	n/a	
<p>Член 32</p> <p><i>Гаранции и санкции в случай на мобилност</i></p> <p>1. Когато разрешението с цел провеждане на научно изследване или следване е издадено от компетентните органи на държава членка, която не прилага изцяло достиженията на правото от Шенген, и научният работник или студентът пресича външна граница, за да влезе във втора държава членка в рамките на мобилност, компетентните органи на втората държава членка имат право да изискват като доказателство за мобилността валидното разрешение, издадено от първата държава членка, и:</p> <p>а) копие от уведомлението съгласно член 28, параграф 2 или член 31, параграф 2; или</p> <p>б) когато втората държава членка допуска мобилност без уведомление — доказателство, че студентът провежда част от</p>	n/a	

84

<p>следването във втората държава членка в рамките на програма на Съюза или многостранна програма, включваща мерки за мобилност, или на споразумение между две или повече висши училища, а за научните работници — копие от споразумението за прием, в което са посочени данните за мобилността на научния работник, или — ако данните за мобилността не са посочени в споразумението за прием — писмо от научноизследователската организация във втората държава членка, в което са посочени най-малко продължителността на мобилността в рамките на Съюза и местонахождението на научноизследователската организация във втората държава членка. По отношение на членовете на семейството на научния работник компетентните органи на втората държава членка имат право да изискват като доказателство за мобилността валидното разрешение, издадено от първата държава членка, и копие от уведомлението съгласно член 30, параграф 2 или доказателство, че придружават научния работник.</p>		
<p>2. В случай че компетентните органи на първата държава членка отнемат разрешението, те незабавно уведомяват за това органите на втората държава членка, когато е приложимо.</p>	n/a	
<p>3. Втората държава членка може да изисква да бъде уведомявана от приемащата организация във втората държава членка или научния работник, или студента за всяка промяна, която засяга условията, въз основа на които е било разрешено осъществяването на мобилността.</p>	n/a	
<p>4. В случай че научният работник или членовете на неговото семейство, когато е приложимо, или студентът не отговарят или са престанали да отговарят на условията за мобилност: а) втората държава членка може да изисква научният работник и членовете на неговото семейство, когато е приложимо, или студентът незабавно да прекратят всякаква дейност и да напуснат територията ѝ; б) при поискване от втората държава членка, първата държава членка позволява без забавяне и формалности повторно</p>	<p>Проект на ЗИД на ЗТМТМ Преходни и заключителни разпоредби § 43. В Закона за чужденците в Република България се правят следните изменения и допълнения 2. Членове 24б и 24в се изменят така: (14) В случай че научният работник или членовете на неговото семейство не отговарят или са престанали да отговарят на условията за издаване на разрешение за пребиваване по ал. 6, 7 и 9, дирекция „Миграция“-МВР уведомява първата държава</p>	Пълно.

85

<p>влизане на научния работник и на членовете на неговото семейство, когато е приложимо, или на студента. Същото се прилага и ако изтече срокът на валидност на разрешението, издадено от първата държава членка, или то бъде отнето по време на мобилността във втората държава членка.</p>	членка с цел тяхното обратно приемане на нейната територия без забавяне и формалности. Това се отнася и за случаите, когато изтече срокът на валидност на разрешението, издадено от първата държава членка, или то бъде отнето по време на пребиваването в Република България.	
<p>5. Когато научният работник или членовете на неговото семейство, или студентът пресичат външната граница на държава членка, която прилага изцяло достиженията на правото от Шенген, същата държава членка прави проверка в Шенгенската информационна система. Тази държава членка отказва влизане или повдига възражение срещу мобилността на лицата, за които в Шенгенската информационна система е подаден сигнал за целите на отказ на влизане и престой.</p>	n/a	
<p>ГЛАВА VII ПРОЦЕДУРА И ПРОЗРАЧНОСТ Член 33 <i>Санкции спрямо приемащите организации</i> Държавите членки могат да предвидят санкции спрямо приемащите организации или, в случаите по член 24 — спрямо работодателите, които не са изпълнили задълженията си по настоящата директива. Тези санкции трябва да са ефективни, пропорционални и възпиращи.</p>	<p>Проект на ЗИД на ЗТМТМ § 39. Създава се чл. 75а: „Чл. 75а. (1) Наказва се с глоба от 500 до 5000 лева чужденец — гражданин на трета държава, който предоставя работна сила или е приет като командирован или изпратен в Република България в рамките на предоставяне на услуги, без съответното разрешение или регистрация в Агенцията по заетостта. (2) Наказанието по ал. 1 се налага и на работодател — физическо лице, за което чужденец предоставя работна сила или е приело законно пребиваващи чужденци — граждани на трети държави, без съответното разрешение или регистрация в Агенцията по заетостта, а на работодател — юридическо лице, се налага имуществена санкция в размер от 2000 до 20 000 лв., освен ако не подлежи на по-тежко наказание. (3) Когато нарушенията по ал. 1 и 2 са извършени повторно, се налага глоба от 1000 до 10 000 лв., а на юридическите лица се налага имуществена санкция в размер от 4000 до 40 000 лв. (4) Наказанията по ал. 1 и 2 се налагат и в случаите, когато се предоставя работна сила при условията на чл. 8, ал. 1 от чужденец, който няма право на достъп до пазара на труда. (5) Наказанията по ал. 2 — 4 се налагат на работодателя за</p>	Пълно.

86

	<p>всеки незаконно нает законно пребиваващ чужденец.</p> <p>(6) Наказанието по ал. 1 се налага и в случаите, когато се извършва трудова дейност при условията на чл. 24, ал. 3 от чужденец, който притежава виза за краткосрочно пребиваване на основание, различно от сезонна работа.”</p> <p>§ 40. В чл. 76 се правят следните изменения и допълнения:</p> <p>1. АLINEЯ 1 се отменя.</p> <p>2. АLINEЯ 2 се изменя така:</p> <p>„(2) На местно лице, приело на работа командировани или изпратени работници или служители от други държави – членки на Европейския съюз, от държави – страни по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или от Конфедерация Швейцария, или работници или служители от трети държави, което не спазва условията и реда за командироване или изпращане в рамките на предоставяне на услуги, се налага глоба, съответно имуществена санкция в размер 5000 лв., а за повторно нарушение – от 5000 до 10 000 лв.”</p> <p>§ 41. В чл. 77 се правят следните изменения и допълнения:</p> <p>1. АLINEЯ 1 се изменя така:</p> <p>„(1) Работодател, когато е физическо лице, нарушил разпоредбата на чл. 13, ал. 1, се наказва с глоба от 750 до 7500 лв., доколкото нарушението не съставлява престъпление, освен ако не подлежи на по-тежко наказание.”</p> <p>2. Създава се нова ал. 2:</p> <p>„(2) Когато нарушението по ал. 1 е извършено от юридическо лице, се налага имуществена санкция в размер от 3000 до 30 000 лв.”</p> <p>3. Създават се ал. 3 и 4:</p> <p>„(3) Когато нарушенията по ал. 1 и 2 са извършени повторно, се налага глоба от 1500 до 15 000 лв., а на юридическите лица се налага имуществена санкция от 6000 до 60 000 лв.</p> <p>(4) Наказанията по ал. 1 - 3 се прилагат за всеки нает незаконно пребиваващ чужденец.”</p>	
--	---	--

87

<p>Член 34</p> <p><i>Процедурни гаранции и прозрачност</i></p> <p>1. Компетентните органи на съответната държава членка приемат решение по заявлението за разрешение или за неговото подновяване и уведомяват заявителя в писмена форма за това решение, в съответствие с процедурите за уведомяване съгласно националното право, възможно най-бързо, но не по-късно от 90 дни от датата на подаване на окомплектованото заявление.</p>	<p>4. Досегашната ал. 2 става ал. 5, като думите „ал. 1, когато са юридически лица, не могат“ се заменят с „ал. 2 не могат“.</p> <p>Проект на ЗИД на ЗТМТМ</p> <p>Преходни и заключителни разпоредби</p> <p>§ 43. В Закона за чужденците в Република България се правят следните изменения и допълнения:</p> <p>2. Членове 24б и 24в се изменят така:</p> <p>(4) Разрешението по ал. 1 се издава по ред, определен с правилника за прилагане на закона.</p> <p>ППЗЧРБ</p> <p>Чл. 14. (4) Заявлението по чл. 24б ЗЧРБ се подава не по-късно от 7 дни преди изтичане на разрешенния срок на пребиваване на чужденеца на територията на Република България. Заявлението се разглежда и решава в срок до 7 дни. При правна и фактическа сложност и необходимост от представяне на допълнителни документи този срок може да бъде удължен с 14 дни, за което чужденецът се уведомява писмено, като му се указва, че необходимите документи и информация следва да бъдат представени в 14-дневен срок. В случай че допълнителните документи и информация не бъдат представени в указания срок, производството се прекратява и заявлението не подлежи на повторно преразглеждане.</p> <p>(5) За взетото решение чужденецът се уведомява писмено по реда на АПК.</p> <p>АПК</p> <p>Чл. 59. (1) Административният орган издава или отказва издаване на акта с мотивирано решение.</p> <p>(2) Когато административният акт се издава в писмена форма, той съдържа:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. наименование на органа, който го издава; 2. наименование на акта; 3. адресат на акта; 4. фактически и правни основания за издаване на акта; 	<p>Пълно.</p>
--	---	----------------------

88

	<p>5. разпоредителна част, с която се определят правата или задълженията, начинът и срокът за изпълнението;</p> <p>6. разпореждане относно разноските;</p> <p>7. пред кой орган и в какъв срок актът може да се обжалва;</p> <p>8. дата на издаване и подпис на лицето, издало акта, с означаване на длъжността му; когато органът е колективен, актът се подписва от председателя или от негов заместник.</p> <p>(3) Устни административни актове, както и административни актове, изразени чрез действия или бездействия, се издават само когато това е предвидено в закон.</p> <p>Чл. 58. (1) Непроизнасянето в срок се смята за мълчалив отказ да се издаде актът.</p> <p>Чл. 61. (1) Административният акт, съответно отказът да се издаде акт, се съобщава в тридневен срок от издаването му на всички заинтересовани лица, включително на тези, които не са участвали в производството.</p> <p>(2) Съобщаването може да се извърши чрез устно уведомяване за съдържанието на акта, което се удостоверява с подпис на извършилото го длъжностно лице, или чрез отправяне на писмено съобщение, включително чрез електронна поща или факс, ако страната е посочила такива.</p> <p>(3) Когато адресът на някое от заинтересованите лица не е известен или то не е намерено на посочения от него адрес, съобщението се поставя на таблото за обявления, в Интернет страницата на съответния орган или се оповестява по друг обичаен начин.</p> <p>(4) Индивидуалният административен акт може да бъде получен на мястото, където е заявен, или на посочен точен адрес, в случай че е заявено получаване чрез лицензиран пощенски оператор или по електронен път.</p>	
<p>2. Чрез дерогация от параграф 1 от настоящия член, в случай че процедурата за прием е свързана с одобрена присмеща организация, както е посочено в членове 9 и 15, решението по окомплектованото заявление се взема възможно най-бързо, но</p>	<p>ППЗЧРБ</p> <p>Чл. 14. (4) Заявлението по чл. 246 ЗЧРБ се подава не по-късно от 7 дни преди изтичане на разрешен срок на пребиваване на чужденеца на територията на Република България.</p>	<p>Пълно.</p>

89

<p>най-късно в рамките на 60 дни.</p>	<p>Заявлението се разглежда и решава в срок до 7 дни. При правна и фактическа сложност и необходимост от представяне на допълнителни документи този срок може да бъде удължен с 14 дни, за което чужденецът се уведомява писмено, като му се указва, че необходимите документи и информация следва да бъдат представени в 14-дневен срок. В случай че допълнителните документи и информация не бъдат представени в указания срок, производството се прекратява и заявлението не подлежи на повторно преразглеждане.</p> <p>(5) За взетото решение чужденецът се уведомява писмено по реда на АПК.</p>	
<p>3. Ако информацията или документите, представени в подкрепа на заявлението, са непълни, компетентните органи уведомяват заявителя в разумен срок за изискваната допълнителна информация и определят разумен краен срок за представянето ѝ. Срокът, предвиден в параграф 1 или 2, спира да тече, докато компетентните органи получат изискваната допълнителна информация. Ако допълнителната информация или документи не бъдат представени в рамките на срока, заявлението може да бъде отхвърлено.</p>	<p>ППЗЧРБ</p> <p>Чл. 14. (4) Заявлението по чл. 246 ЗЧРБ се подава не по-късно от 7 дни преди изтичане на разрешен срок на пребиваване на чужденеца на територията на Република България.</p> <p>Заявлението се разглежда и решава в срок до 7 дни. При правна и фактическа сложност и необходимост от представяне на допълнителни документи този срок може да бъде удължен с 14 дни, за което чужденецът се уведомява писмено, като му се указва, че необходимите документи и информация следва да бъдат представени в 14-дневен срок. В случай че допълнителните документи и информация не бъдат представени в указания срок, производството се прекратява и заявлението не подлежи на повторно преразглеждане.</p> <p>(5) За взетото решение чужденецът се уведомява писмено по реда на АПК.</p> <p>АПК</p> <p>Чл. 61. (1) Административният акт, съответно отказът да се издаде акт, се съобщава в тридневен срок от издаването му на всички заинтересовани лица, включително на тези, които не са участвали в производството.</p> <p>(2) Съобщаването може да се извърши чрез устно уведомяване за съдържанието на акта, което се удостоверява с подпис на извършилото го длъжностно лице, или чрез отправяне на</p>	<p>Пълно.</p>

90

	<p>писмено съобщение, включително чрез електронна поща или факс, ако страната е посочила такива.</p> <p>(3) Когато адресът на някое от заинтересованите лица не е известен или то не е намерено на посочения от него адрес, съобщението се поставя на таблото за обявления, в Интернет страницата на съответния орган или се оповестява по друг обичаен начин.</p> <p>(4) Индивидуалният административен акт може да бъде получен на мястото, където е заявен, или на посочен точен адрес, в случай че е заявено получаване чрез лицензиран пощенски оператор или по електронен път.</p>	
<p>4. Мотивите за решение, с което дадено заявление се обявява за недопустимо или се отхвърля, или за отказ за подновяване на разрешението се предоставят на заявителя в писмена форма. Мотивите за решение, с което се отнема разрешение, се предоставят на гражданина на трета държава в писмена форма. Мотивите за решение, с което се отнема разрешение, могат да бъдат предоставени в писмена форма и на приемащата организация.</p>	<p>ППЗЧРБ</p> <p>Чл. 14. (4) Заявлението по чл. 24б ЗЧРБ се подава не по-късно от 7 дни преди изтичане на разрешенния срок на пребиваване на чужденеца на територията на Република България. Заявлението се разглежда и решава в срок до 7 дни. При правна и фактическа сложност и необходимост от представяне на допълнителни документи този срок може да бъде удължен с 14 дни, за което чужденецът се уведомява писмено, като му се указва, че необходимите документи и информация следва да бъдат представени в 14-дневен срок. В случай че допълнителните документи и информация не бъдат представени в указания срок, производството се прекратява и заявлението не подлежи на повторно преразглеждане.</p> <p>(5) За взетото решение чужденецът се уведомява писмено по реда на АПК.</p> <p>АПК</p> <p>Чл. 58. (1) Непроизнасянето в срок се смята за мълчалив отказ да се издаде актът.</p> <p>Чл. 61. (1) Административният акт, съответно отказът да се издаде акт, се съобщава в тридневен срок от издаването му на всички заинтересовани лица, включително на тези, които не са участвали в производството.</p> <p>(2) Съобщаването може да се извърши чрез устно уведомяване</p>	Пълно.

91

	<p>за съдържанието на акта, което се удостоверява с подпис на извършилото го длъжностно лице, или чрез отправяне на писмено съобщение, включително чрез електронна поща или факс, ако страната е посочила такива.</p> <p>(3) Когато адресът на някое от заинтересованите лица не е известен или то не е намерено на посочения от него адрес, съобщението се поставя на таблото за обявления, в Интернет страницата на съответния орган или се оповестява по друг обичаен начин.</p> <p>(4) Индивидуалният административен акт може да бъде получен на мястото, където е заявен, или на посочен точен адрес, в случай че е заявено получаване чрез лицензиран пощенски оператор или по електронен път.</p>	
<p>5. Всяко решение, с което дадено заявление се обявява за недопустимо или се отхвърля, за отказ за подновяване или за отнемане на разрешението подлежи на обжалване в съответната държава членка в съответствие с националното право. В писменото уведомление се посочват съдът или административният орган, пред който може да се подаде жалба, както и срокът за подаване на жалбата.</p>	<p>ППЗЧРБ</p> <p>Чл. 14. (5) За взетото решение чужденецът се уведомява писмено по реда на АПК.</p> <p>АПК</p> <p>Чл. 59. (1) Административният орган издава или отказва издаване на акта с мотивирано решение.</p> <p>(2) Когато административният акт се издава в писмена форма, той съдържа:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. наименование на органа, който го издава; 2. наименование на акта; 3. адресат на акта; 4. фактически и правни основания за издаване на акта; 5. разпоредителна част, с която се определят правата или задълженията, начинът и срокът за изпълнението; 6. разпоредителна част относно разноските; 7. пред кой орган и в какъв срок актът може да се обжалва; 8. дата на издаване и подпис на лицето, издало акта, с означаване на длъжността му; когато органът е колективен, актът се подписва от председателя или от негов заместник. <p>(3) Устни административни актове, както и административни актове, изразени чрез действия или бездействия, се издават само когато това е предвидено в закон.</p>	Пълно.

92

	<p>Чл. 58. (1) Непроизнасянето в срок се смята за мълчалив отказ да се издаде актът.</p> <p>Чл. 61. (1) Административният акт, съответно отказът да се издаде акт, се съобщава в тридневен срок от издаването му на всички заинтересовани лица, включително на тези, които не са участвали в производството.</p> <p>(2) Съобщаването може да се извърши чрез устно уведомяване за съдържанието на акта, което се удостоверява с подпис на извършилото го длъжностно лице, или чрез отправяне на писмено съобщение, включително чрез електронна поща или факс, ако страната е посочила таква.</p> <p>(3) Когато адресът на някое от заинтересованите лица не е известен или то не е намерено на посочения от него адрес, съобщението се поставя на таблото за обявления, в Интернет страницата на съответния орган или се оповестява по друг обичаен начин.</p> <p>(4) Индивидуалният административен акт може да бъде получен на мястото, където е заявен, или на посочен точен адрес, в случай че е заявено получаване чрез лицензиран пощенски оператор или по електронен път.</p>	
<p>Член 35</p> <p><i>Прозрачност и достъп до информация</i></p> <p>Държавите членки създават условия за лесен достъп на заявителите до информацията относно всички документни доказателства, необходими за подаването на заявление, и до информацията относно условията за влизане и пребиваване, включително правата и задълженията на гражданите на трети държави, попадащи в обхвата на настоящата директива, и на членовете на семействата им, когато е приложимо, както и съответните процедурни гаранции. Това включва, когато е приложимо, информация за размера на средствата, достатъчни за един месец, включително на необходимите средства, достатъчни за покриване на разходите за следване или стаж, без да се засяга правилото за разглеждане на всеки случай поотделно, както и на приложимите такси.</p>	<p>Проект на ЗИД на ЗТМТМ</p> <p>§ 3. В чл. 7 се правят следните изменения и допълнения:</p> <p>3. В ал. 6 след думите „необходими за“ се добавя „регистрация на заетостта и за“.</p>	Пълно.

93

<p>Компетентните органи във всяка държава членка публикуват списъци на одобрените приемащи организации за целите на настоящата директива. След всяка промяна в тези списъци възможно най-скоро се публикуват техни актуализирани версии.</p>		
<p>Член 36</p> <p><i>Такси</i></p> <p>Държавите членки могат да изискват от гражданите на трети държави, включително, когато е приложимо — от членовете на техните семейства, или от приемащите организации да заплащат такси за обработването на уведомления и заявления в съответствие с настоящата директива. Нивото на тези такси не трябва да бъде непропорционално или прекомерно високо.</p>	<p>ППЗЧРБ</p> <p>Чл. 14. (1) За получаване право на продължително пребиваване чужденецът лично представя в дирекция "Миграция" или в ОДМВР заявление по образец съгласно приложение № 3, към което прилага:</p> <p>2. документ за платена държавна такса по чл. 10, ал. 3 от Тарифа № 4 за таксите, които се събират в системата на Министерството на вътрешните работи по Закона за държавните такси;</p>	Пълно.
<p>ГЛАВА VIII</p> <p>ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ</p> <p>Член 37</p> <p><i>Сътрудничество между звената за контакт</i></p> <p>1. Държавите членки определят звена за контакт, които си сътрудничат ефективно и отговарят за получаването и предаването на информацията, необходима за прилагането на членове 28—32. Държавите членки дават предимство на обмена на информация чрез електронни средства.</p>	n/a	
<p>2. Всяка държава членка информира останалите държави членки чрез националните звена за контакт, посочени в параграф 1:</p> <p>а) относно процедурите, прилагани към мобилността съгласно членове 28—31;</p> <p>б) дали тази държава членка позволява единствено прием на студенти и научни работници чрез одобрени научноизследователски организации или висши училища;</p> <p>в) относно многостранните програми за студенти и научни работници, включващи мерки за мобилност, и споразуменията между две или повече висши училища.</p>		

94

<p>Член 38 <i>Статистика</i></p> <p>1. Държавите членки съобщават на Комисията статистически данни за броя разрешения, издадени за целите на настоящата директива, и уведомленията, получени съгласно член 28, параграф 2 или член 31, параграф 2, както и, доколкото е възможно, за броя граждани на трети държави, чиито разрешения са били подновени или отнети. По същия начин се предоставят статистически данни относно приетите членове на семействата на научни работници. Тези статистически данни трябва да са разбити по гражданство и, доколкото е възможно, по срока на валидност на разрешенията.</p> <p>2. Статистическите данни, посочени в параграф 1, се отнасят до референтни периоди от една календарна година и се съобщават на Комисията в срок от шест месеца след края на референтната година. Първата референтна година е 2019.</p> <p>3. Статистическите данни, посочени в параграф 1, се съобщават в съответствие с Регламент (ЕО) № 862/2007 на Европейския парламент и на Съвета.</p>	<p>ЗТМТМ</p> <p>Чл. 66. (1) Република България предоставя на Европейската комисия статистически данни относно броя на работниците – граждани на трети държави, на които е разрешен достъп до пазара на труда за първи път, и относно броя на гражданите на трети държави, чието разрешение е продължено или оттеглено. Данните се предоставят по съответните категории работници, за които това е предвидено в директивите в областта на трудовата миграция.</p> <p>(2) Данните по ал. 1 се предоставят, разпределени по гражданство, срок на валидност на решението и икономически сектор.</p> <p>(3) Данните по ал. 1 се предоставят на Европейската комисия до 6 месеца след края на съответната година в съответствие с Регламент (ЕО) № 862/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 11 юли 2007 г. относно статистиката на Общността за миграцията и международната закрита и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 311/76 на Съвета относно изготвяне на статистика за чуждестранните работници (ОВ, L 199/23 от 31 юли 2007 г.) и се отнасят до референтни периоди от една календарна година.</p> <p>(4) За осигуряване на статистическите данни по ал. 1 и 2 Агенцията по заетостта и Министерството на вътрешните работи предоставят на Националния статистически институт всички необходими изходни данни.</p>	<p>Пълно.</p>
<p>Член 39 <i>Докладване</i></p> <p>Периодично и за първи път до 23 май 2023 г. Комисията представя доклад на Европейския парламент и Съвета за прилагането на настоящата директива в държавите членки и предлага, когато това е целесъобразно, необходимите изменения.</p>	<p>ЗТМТМ</p> <p>Чл. 66. (1) На всеки три години Република България представя доклад на Европейската комисия за прилагането на директивите в областта на трудовата миграция и трудовата мобилност, в които това е предвидено.</p> <p>(2) Докладът по ал. 1 включва и подробна оценка на правилното функциониране на схемата за мобилност в рамките на Европейския съюз, на възможните злоупотреби с тази схема, както и на взаимодействието ѝ с достиженията на правото от Шенген.</p>	<p>Пълно.</p>

95

<p>Член 40 <i>Транспониране</i></p> <p>1. Държавите членки въвеждат в сила законите, подзаконовите актове и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива, до 23 май 2018 г. Те незабавно съобщават на Комисията текста на тези разпоредби.</p> <p>Когато държавите членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Те включват също така уточнение, че позоваванията в съществуващите закони, подзаконови и административни разпоредби на директивите, отменени с настоящата директива, се считат за позовавания на настоящата директива. Условието и редът на позоваване се определят от държавите членки.</p>	<p>Проект на ЗИД на ЗТМТМ</p> <p>§ 50. Законът влиза в сила от 23 май 2018 г.</p>	<p>Пълно.</p>
<p>2. Държавите членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното право, които приемат в областта, уредена с настоящата директива.</p>	<p>n/a</p>	
<p>Член 41 <i>Отмяна</i></p> <p>Директиви 2004/114/ЕО и 2005/71/ЕО се отменят за държавите членки, обвързани от настоящата директива, считано от 24 май 2018 г., без да се засягат задълженията на държавите членки относно сроковете за транспониране в националното право на тези директиви, посочени в част Б от приложение 1 към настоящата директива.</p> <p>За обвързаните от настоящата директива държави членки позоваванията на отменените директиви се считат за позовавания на настоящата директива и се четат съгласно таблиците на съответствие в приложение II.</p>	<p>n/a</p>	
<p>Член 42 <i>Влиза в сила</i></p> <p>Настоящата директива влиза в сила в деня след публикуването ѝ в Официален вестник на Европейския съюз.</p>	<p>n/a</p>	
<p>Член 43 <i>Адресати</i></p> <p>Адресати на настоящата директива са държавите членки в съответствие с Договорите.</p>	<p>n/a</p>	

96

СПРАВКА

за отразяване на становищата, получени след общественото обсъждане на проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност

Участник в общественото обсъждане	Предложение/Мнение	Приема/не приема предложението	Мотиви
1	2	3	4
-	-	-	-

В рамките на общественото обсъждане не са получени становища.

АНГЕЛ ПЕТРОВ

ГЛАВЕН СЕКРЕТАР

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСКИ СЪВЕТ

Препис

РЕШЕНИЕ № 824

от 29 декември 2017 година

ЗА ОДОБРЯВАНЕ НА ЗАКОНОПРОЕКТ

На основание чл. 87, ал. 1 от Конституцията на Република България

МИНИСТЕРСКИЯТ СЪВЕТ

РЕШИ:

1. Одобрява проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност.
2. Предлага на Народното събрание да разгледа и приеме законопроекта по т. 1.
3. Министърът на труда и социалната политика да представи законопроекта по т. 1 в Народното събрание.

МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/ Бойко Борисов

ГЛАВЕН СЕКРЕТАР НА
МИНИСТЕРСКИЯ СЪВЕТ: /п/ Веселин Даков

Вярно,

ДИРЕКТОР НА ДИРЕКЦИЯ
“ПРАВИТЕЛСТВЕНА КАНЦЕЛАРИЯ”:

/Апостол Михов/

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСКИ СЪВЕТ

№...02.01-1.....
..2..януари..2018 г.

НАРОДНО СЪБРАНИЕ		
Вх.№	802 - 01 - 1	
Дата	02 / 01	2018 г.

ДО

ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ

г-жа ЦВЕТА КАРАЯНЧЕВА

47
16
X

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО КАРАЯНЧЕВА,

На основание чл. 87, ал. 1 от Конституцията на Република България изпращам Ви одобрения с Решение №...824..... на Министерския съвет от 2017 г. проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност.

Приложения:

1. Мотиви към проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност.
2. Частична предварителна оценка на въздействието.
3. Справка от Министерството на правосъдието за съответствие с Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи и с практиката на Европейския съд по правата на човека.
4. Справка за съответствие с правото на Европейския съюз.

МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ:

(Бойко Борисов)

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ЧЕТИРИДЕСЕТ И ЧЕТВЪРТО НАРОДНО
СЪБРАНИЕ

РАЗПОРЕЖДАНЕ

НА ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ

N 850-01-2 / 09. 01. 2018 г.

На основание чл. 8, ал. 1, т. 1 и чл. 77, ал. 1 и 2 от Правилника за организацията и дейността на Народното събрание

РАЗПОРЕЖДАМ:

Разпределям законопроект за изменение и допълнение на Закона за трудовата миграция и трудовата мобилност, № 802-01-1, внесен от Министерски съвет на 02.01.2018 г., на следните постоянни комисии:

Водеща комисия:

- Комисия по труда, социалната и демографската политика

Комисии:

- Комисия по вътрешна сигурност и обществен ред
- Комисия по образованието и науката
- Комисия по въпросите на децата, младежта и спорта
- Комисия по европейските въпроси и контрол на европейските фондове

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ:

ЦВЕТА КАРАЯНЧЕВА